

22.10.1917

18.10.1917

လယ်တီမဏ္ဍိုင်မှ

ကျောင်းတော်သားလက်စွဲ

သယံဇာတံ

လယ်တီမဏ္ဍိုင်-စာတည်းအဖွဲ့မှ
တည်းဖြတ်သည်။

လယ်တီမဏ္ဍိုင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၆၈၊ ၄၇-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၃၉-ခု

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၁၀၆၁၆)

ရိုက်နှိပ်ခြင်း.....ပဉ္စမအကြိမ်

၁၉၇၈၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

အုပ်စု ၂၀၀၀

တန်ဖိုး ၅-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူဦးထွန်းလွင် (၀၅၁၃-မြ)

လယ်တီမဏ္ဍိုင် စာပေဌာန

၁၈/၁၉၊ ရွှေတိဂုံဘုရားဈေးထော်ရံ

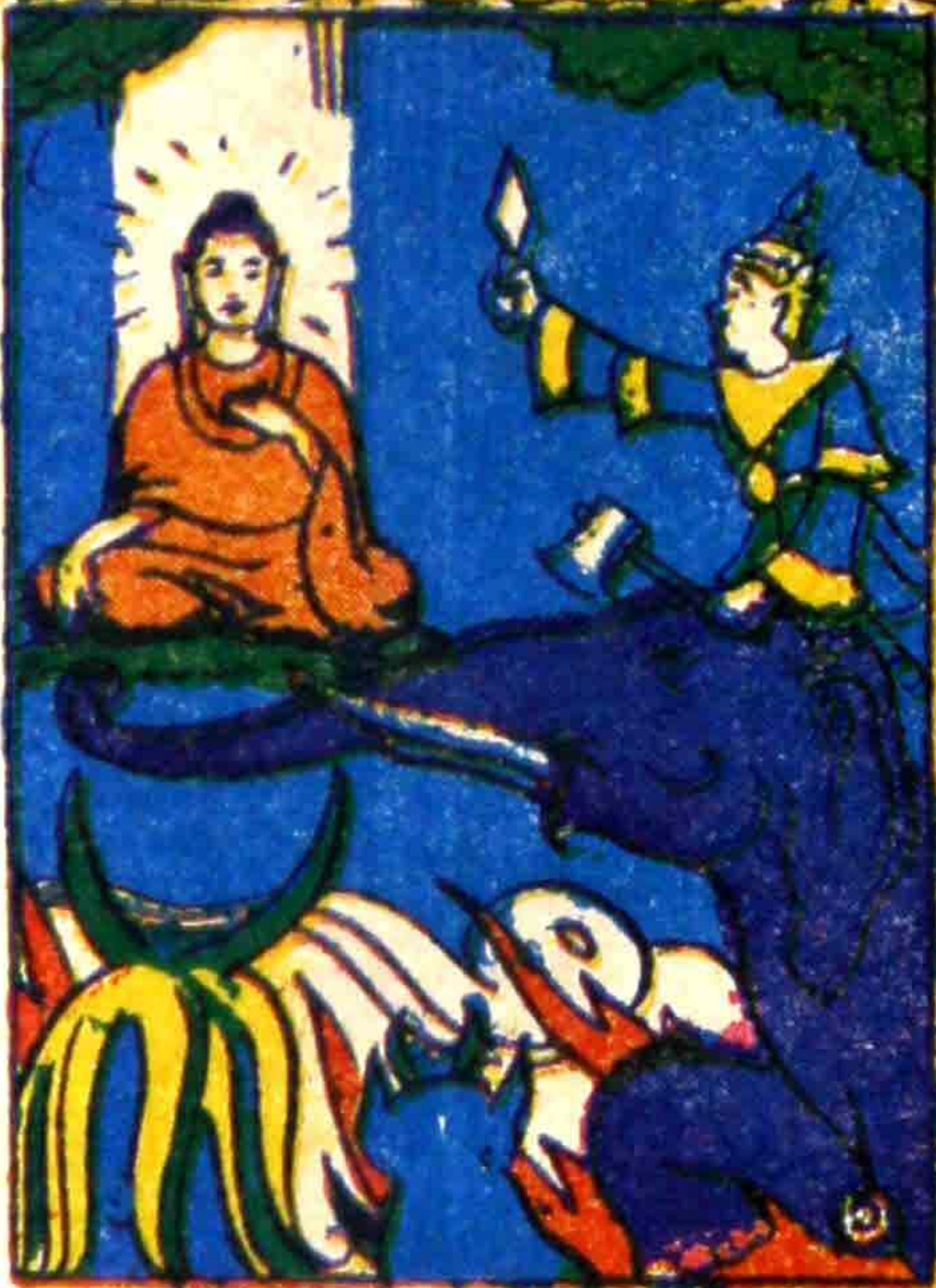
ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ.....ဦးထွန်းလွင် (၀၄၃၃-မြ)

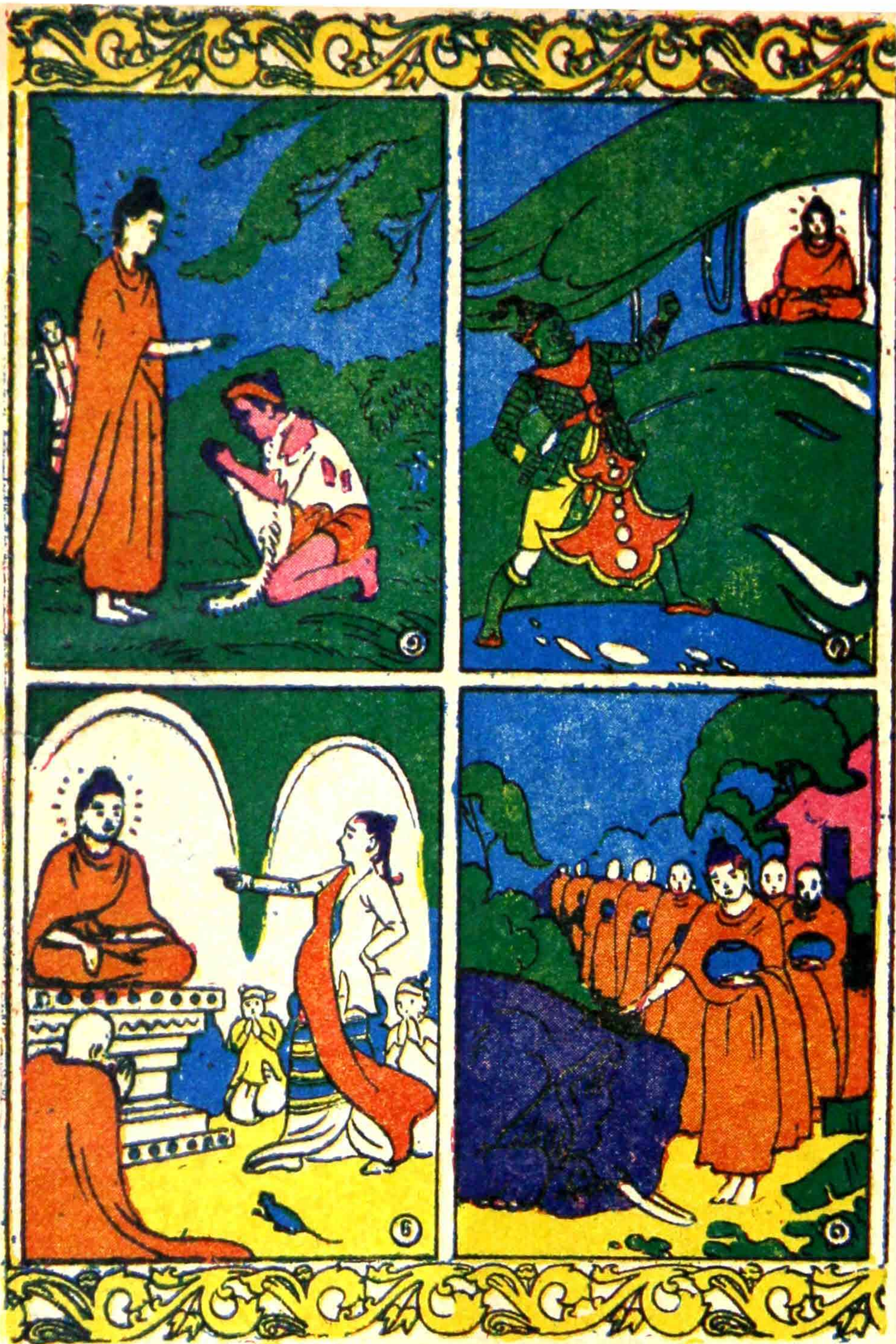
လယ်တီမဏ္ဍိုင် ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၆၈၊ ၄၇-လမ်း

ရန်ကုန်မြို့။

- ၁-ဗောဓိပင်နှင့်ရွှေပလ္လင်တွင် မာရ်နတ်သားကိုအောင်မြင်တော်မူပုံ။
 ၂-အယူသည်းလှသည့် သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်မြင်တော်မူပုံ။
 ၃-ရှင်မောဂ္ဂဇာန်အားနည်းပေး၍ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းကို အောင်
 မြင်တော်မူပုံ။
 ၄-အယူမှားနေခဲ့သည့် ဗကဗြဟ္မာမင်းကို အောင်မြင်တော်မူပုံ။

၅-လူဆိုးကြီး အင်္ဂုလိမာလကို အောင်မြင်တော်မူပုံ။

၆-ဘုရားရှင်ကို, ကိုယ်ဝန်နှင့်စွပ်စွဲသော စိဉ္ဇမာန မိန်းမယုတ်အား အောင်မြင်တော်မူပုံ။

၇-အာဠဝက ဘီလူးကြမ်းကြီးကို အောင်မြင်တော်မူပုံ။

၈-နာဠာဂိရိ ဆင်ပြောင်ကြီးကို အောင်မြင်တော်မူပုံ။

လယ်တီဆရာတော်ရေး
သုံးလူရှင်ပင်ပျို
ဗုဒ္ဓနေ-၇-နေအကြောင်း။

သုံးလူရှင်ပင်၊
ကျွန် ထိပ်တင်၊
သောင်းခွင်စကြာဝဠာ၊
နတ်ဗြဟ္မာတို့၊
ညီညာ ရုံးစု၊
တောင်းပန်မှုကြောင့်၊
ရတု နဂို၊
ရွန်းရွန်းစိုသည်၊
ဝါဆိုလပြေ၊
ကြွက်မင်းနေဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ၊
သန္ဓေယူသည်၊
နတ်လူငြိမ်းဘို့ ကိန်းပါကို။

သန္ဓေယူခါ၊
ဆယ်လ ကြာသော်၊
မဟာသက္ကရာဇ်၊
ခြောက်ဆယ်ရှစ်ကြို၊
ကဆု လပြေ၊
သောကြာနေ့ဝယ်၊
ချမ်းမြေ့စုံညီ၊
လူမွ နီ၌၊
မဟီလျှက်ဆု၊
ဖွားတော်မူသည်၊
နတ်လူအောင်မြို့လမ်းပါက

စွာ: ခြံမြို့မြို့မြို့
ဆဲခြောက်နှစ်ရွယ်၊
ပျိုစုနယ်၌၊
သုံးသွယ်ရွှေ နန်း၊
သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊
ဆဲသုံးနှစ်လျှင်၊
ဘုန်းသစ်လျှလူ၊
စံတော်မူ၍၊
ရွယ်မူစုဖြိုး၊
နှစ်ဆဲကိုးဝယ်၊
လေးမျိုး နိမိတ်၊
နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊
သံဝေပိုက၊
ဝါဆိုလပြေ၊
ကျားမင်းနေ့ဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ရလုံ၊
တောရပ်လှံသည့်၊
စုံမြိုင်ပင်ရိပ် ခန်းမှာကို။

တောရမြိုင်ပေါ်
ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊
ခါတော်တပုံ၊
ပွင့်ချိန်ကြွက၊
ကဆုံလပြေ၊
ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊
မြေပရမေ၊
ပလ္လင်ဘွေထက်၊
ရွှေညောင်တော်ကြီး၊
ဗိတာနိထီးနှင့်၊
မပြီးကြည်ဖြူ၊
နေတော်မျှလျက်၊
ရန်သူခပင်း၊
အမိုက်သင်းကို၊
အရှင်းပယ်ဖျောက်၊
အလင်းပေါက်က၊
ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊
သောင်းလုံးကျော်သည့်၊
သုံးဘော်လူတို့ ငြိမ်းပါကို။

ဘုရားဖြစ်ခါ၊
မိဂဒါသို့၊
စကြာရွှေဘွား၊
ဖြန့်ချိသွား၍
ငါးပါးဝဂ္ဂ၊
စုံအညီနှင့်၊
မဟီတသောင်း၊
တိုက်အပေါင်းမှ၊
ခညောင်းကပ်လာ၊
နတ်ဗြဟ္မာအား၊
ဝါဆိုလပြေ၊
စနေနေ့ဝယ်၊
ကြွေကြွေလျှံတက်၊
ဓမ္မစက်ကို၊
မိန့်မြွက်ထွေပြား၊
ဟောဖော်ကြားသည်၊
တရားနတ်စည် ရွမ်းတယ်ကို။

ဆော်ရှမ်းလည်က၊
သုံးမည်ဘုံသိုက်၊
တသောင်းတိုက်ဝယ်၊
ကျွတ်ထိုက်သသူ၊
နတ်လူဖြူဟွာ၊
သတ္တဝါကို၊
ခေမာသောင်သို့
ဖောင်ကူးတို့ဖြင့်
ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊
ဝါလေးဆဲငါး၊
သက်ကာရှစ်ဆယ်၊
စုံပြည့်ကြွယ်က၊
ရာလေးဆုံရှစ်၊
သက္ကရာဇ်ဝယ်၊
နယ်မလွှာတိုင်း၊
စံနှိုင်းမယုတ်၊
တုသိနာရုံ
အင်ကြင်းစုံ၌၊
ကဆုံလပြေ၊
အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊
ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗာ
စံတော်မူသည်၊
၅၆: ဆူသောင်းလုံးကျော်တယ်

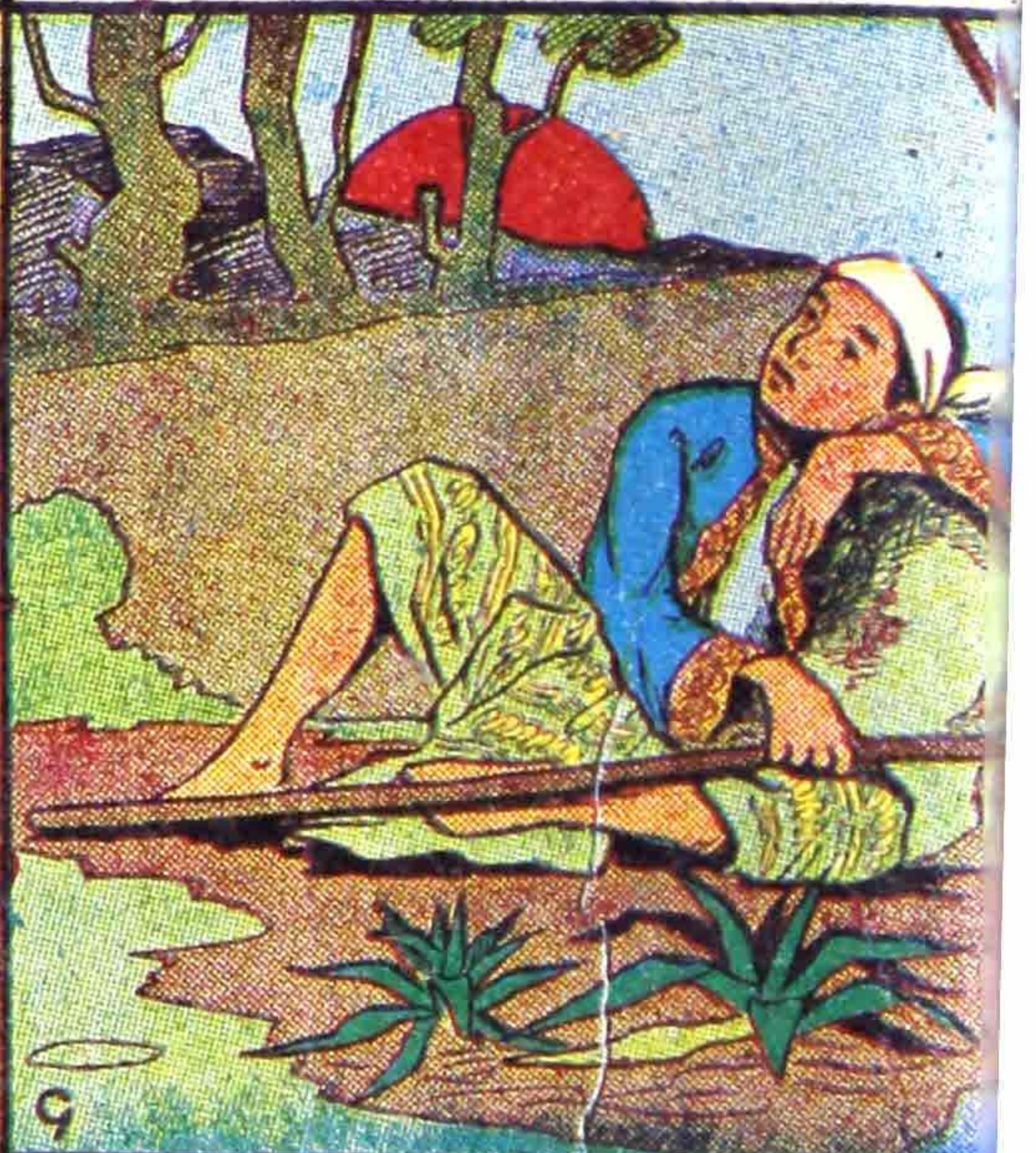
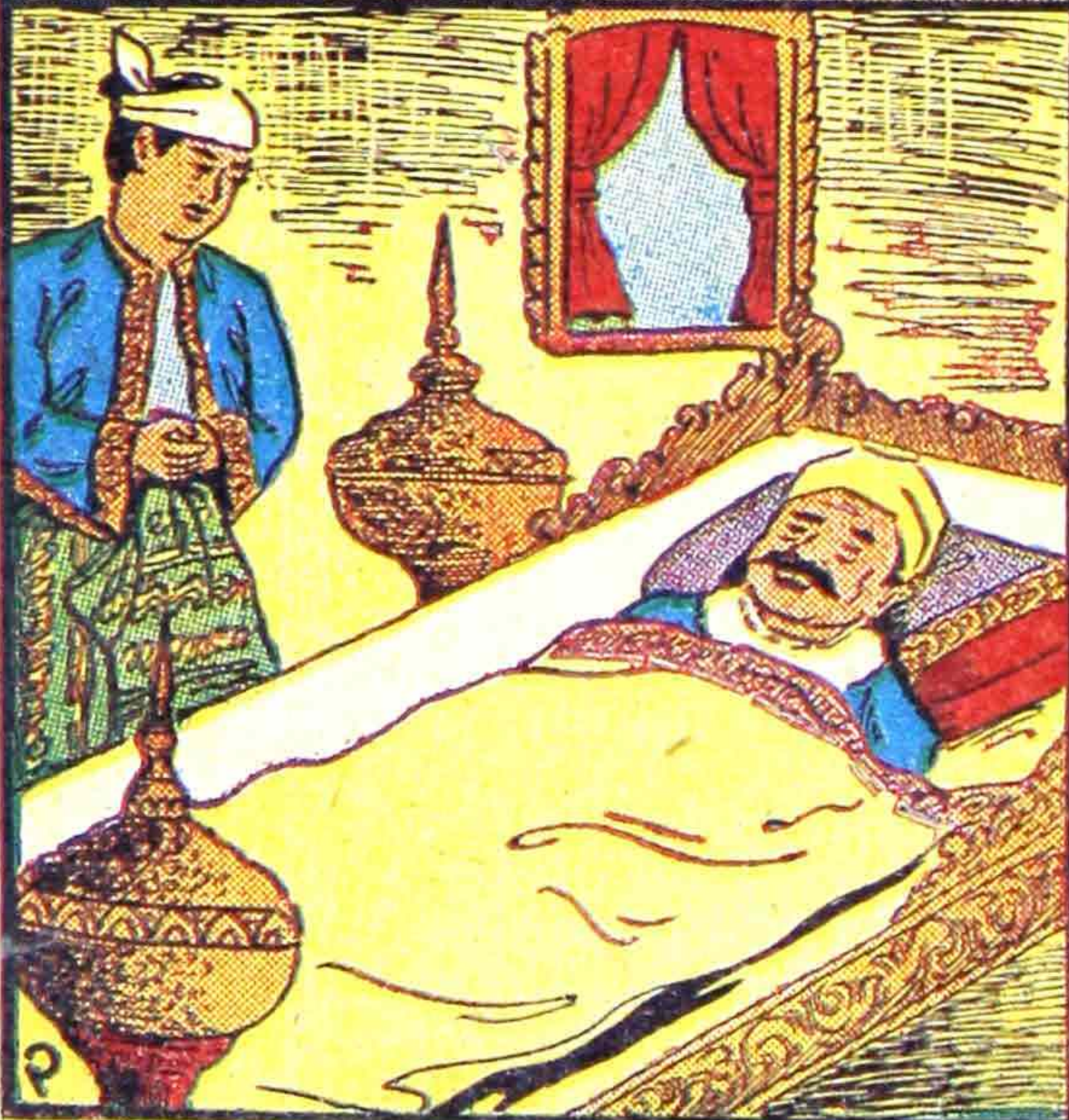
နိဗ္ဗာန်စံပြီ၊
ရှုမအိသာ၊
သင်္ဂီရွှေလျော်၊
အလောင်းတော်ကို၊
ထိုရော်ကဆုံ၊
လဆုတ်ကြုံ၍၊
ဂဠုန်နေ့ဝယ်၊
ခိုးငွေမနှော၊
ခါတ်တေဇာလျှင်၊
ရှင်စောဉာဏ်စက်၊
မိဌာန်ချက်ဖြင့်၊
လျှံတက်ကော်ဇော်၊
မီးပူဇော်သည်၊
မွေတော်ရှစ်စိတ်ကြွင်းတယ်

မိတ္ထိလာ ဝန်ဇင်း ရွာသူကြီးသားမက်-မောင်ရာဇာ,သည် စာပေ အမြဲ
ဖတ်သဖြင့် ပညာဗဟုသုတနှင့် များစွာကြွယ်ဝ၏။ လယ်ထွန်ရင်းပင် ထွန်
နားချိန်၌ စာဖတ်လေ့ရှိသည်။ တနေ့သော် ဘုရင်မင်းမြတ်က မိတ္ထိလာ
တန်ဆောင်ရှိ နတ်စင်အကြောင်းကိုမေးရာ၊ အခြားသူများမဖြေနိုင်၊ မောင်
ရာဇာသာ ဖြေနိုင်သဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က ပညာရှိအမတ်ကြီးရာထူးခန့်လေ
သည်။ နောင်အခါ “အမတ်ကြီးဘိုးရာဇာ” ဟု ကျော်စောလေသည်။
ကလေးတို့ (စာဖတ်မပျင်းကြနှင့်) အကြား အမြင်များအောင် စာဖတ်လေ။

ပုတ္တော ၀၁၃
စာမတတ်သော

ရှေးဆရာခါ၊
ပြည်ဗာရာဏသီ၊
ကုဋေကြွယ်သား၊
သူဌေးအားလျှင်၊
သားတယောက်ဖြစ်၊
ချစ်၍တစေ၊
အိမ်မှာနေ၍၊
စာပေမကျ၊
မိဘစုတေ၊
ခန္ဓာရွှေသော်
အရှေ့အနောက်၊
တောင်မြောက်ဘယ်မှာ၊
မသိပါငြား၊
သူဌေးသားသည်၊
သို့ထားမတတ်၊
အရပ်ရပ်၌၊

ဆုံးစော

သူဌေးသားအကြောင်း

နှံအပ်ဥစ္စာ၊

ရှိသည်ငှါကို၊

ချားစွာကျွန်ပေါင်း၊

မကောင်းခိုးသူ၊

ယူ၍ပြေးရှောင်း၊

အိမ်ကိုရောင်း၍၊

ထောင်းထောင်းကျေလျက်၊

ခွက်လက်စွဲကာ၊

တောင်းစားပါလည်း၊

နင်သာလူမိုက်၊

ဇုစရိုက်ဟု၊

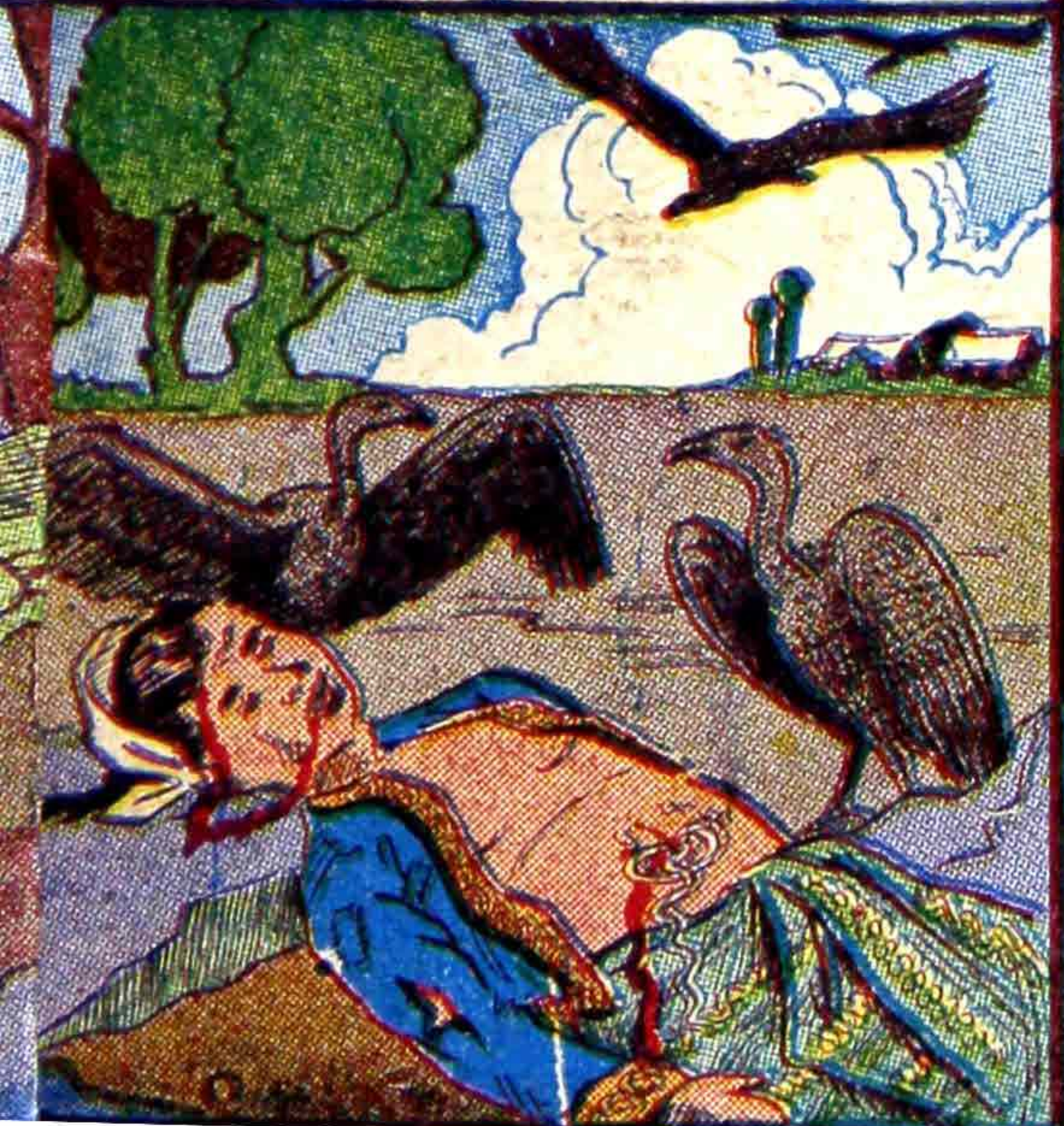
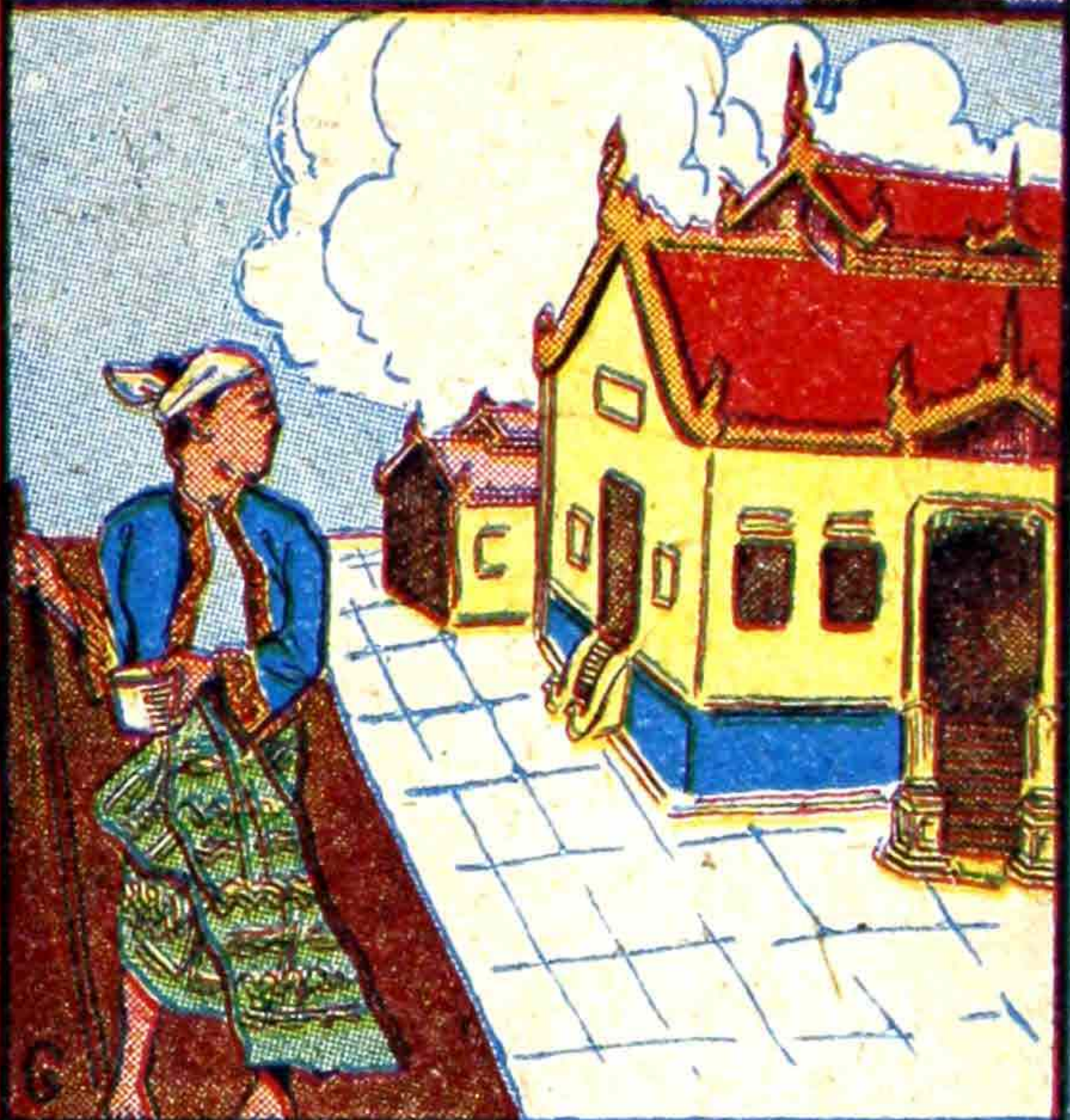
ရိုက်ပုတ်လိုက်ကြ၊

ရွာမှထွက်လေ၊

တောမှာသေသည်၊

ကောင်သေလင်းတ-

ကျ၏တည်း။

၁-မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာ သဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံတံ ဘဏ္ဍာမဟေ။
- ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာ
မေ၊ အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တယ
ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ
ဩဘာသေတွာ။
- ၃။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂ
ဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ
ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါယာယ အဇ္ဈ
ဘာသိ။
- ၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
လယ်တီမဏ္ဍိုင်-၁ (ပဉ္စမအကြိမ်)

- ၆။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိမိစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုဿစူဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇေပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါစ၊ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တိစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါစ ပြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ၊
နိဗ္ဗာန သစ္စိက္ခိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ။
အ သော ကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ ဧတာဒိသာနိ ကုတုာန၊ သဗ္ဗတ္ထိ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာသုတ်အနက်

၁။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည်။ ယံမင်္ဂ
လံ။ အကြင်မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဒွဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်
နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာ
ဝိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွား ချမ်းသာ
ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိံသဉ္စ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်
ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို။ နာမိဂစ္ဆန္တိ-နာမိဂစ္ဆန္တိဧဝ၊ မသိနိုင်ကုန်
သည်သာလျှင်လည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
နတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိ
တတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့
ငှာ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊
အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက် ပေတတ်သော။
တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်
ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏ္ဍာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
မဟာမင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေ-မယာ-အာနန္ဒတ္ထေရေန၊
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပ ဓာရိတံ၊
ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သံမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏။ အာရောမေ၊

နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ငိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ် လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျောက်လေ၏။

၅။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်၎င်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကင်္ခမာနံ၊ လိုချင် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာ တရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်

နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တံ၊ ထို
မင်္ဂလာ တရားတော်မြတ်ကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြဟ္မ၊
ဟောတော်မူပါလော။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့
ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း
သည်၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ယာ သေဝ
နာစ၊ အကြင်မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းသည်၎င်း။ ပူဇနေယျာနံ၊
ပူဇော်သိုက်သော သူတို့ကို။ ယာ ပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရ
ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မမံလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပတိရူပ ဒေသဝါ
သောစ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းသည်
၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော
ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ
စ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်း သည်၎င်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်
သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာဟုဿစစ္ဆ၊ အကြား
အမြင်များသောသူ၏အဖြစ်သည်၎င်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာ
အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်
၎င်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ဝိနယော
စ၊ ဝိနည်းတရားသည်၎င်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆို

အပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင် စကားသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ် သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ မာဘာပိဟု၊ အမိ၊ အဘကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်၎င်း။ ပုတ္တ ဒါရဿ၊ သားမယားကို။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်၎င်း။ အနာကုလာ၊ အနှောင့်အရှက် မရှိကုန် သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အဋ္ဌပေး ရခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မာစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရ ခြင်းသည်၎င်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိ ကုန်သော။ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ် သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှု မှ။ အာရတိစ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရတိစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း။ မဇ္ဇေပါနာ၊ သေ ရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ

စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 တို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သား
 သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေ
 ထိုက်သောသူတို့ကို ရိုသေ ရခြင်းသည်၎င်း။ နိဝါတောစ၊
 မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရဲ
 ခြင်းသည်၎င်း။ ကတညတောစ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို
 သိရခြင်းသည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အခါ၌။ ဓမ္မဿဝဏဉ္စ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို နာရ
 ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရား
 သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
 ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ခန္တိစ၊ သည်းခံရ
 ခြင်းသည်၎င်း။ သောဝစသတောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ဆုံးမ
 အပ်သောစကားကို နာလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။
 သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း
 သည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအခါ၌။
 ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း
 သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်
 လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။
 တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ
ကျင့်ရခြင်းသည်၎င်း၊ မြဟ္မစရိယဉာ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို
ကျင့်ရခြင်းသင်သည်၎င်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။
ဒဿနဉာ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်၎င်း၊ နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊
နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာ
ဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊
လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဠဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊
အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်
မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဗျာ
သော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာ
ဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံသ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်
ပါးသောသော မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ကတောန၊ ပြုကျင့်ရသော
ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊
ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်း

သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘံ၊ ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော
တရားသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို နတ်၊ လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သား
သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး သရုပ်

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ” ဟူသောပုဒ်၌

(၃-ပါး)

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

“ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ” ဟူသောပုဒ်၌

(၃-ပါး)

- ၁။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ရခြင်းလည်း တပါး။

“ဗာဟုဿစ္စဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ အကြားအမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
 - ၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်အော့ ဝိနည်းတရားလည်း တပါး။
 - ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။
-

“မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ” ဟူသောပုဒ်၌
(၃-ပါး)

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၂။ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၃။ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။
-

“ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အဆွေ အမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

“အာရတိ ဝိရတိ” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။
-

“ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ” ဟူသောပုဒ်၌
(၅-ပါး)

- ၁။ ရိုသေအပ်သော သူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း လည်း တပါး။
-

“ခန္တီစ သောဝေသတော” ဟူသောပုဒ်၌
(၄-ပါး)

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။

- ၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး။
 ၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး
 မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။
-

“တပေါ်စံ ဗြဟ္မစံရိယဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌
 (၄-ပါး)

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
 ၂။ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
 ၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
 ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။
-

“ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ” ဟူသောပုဒ်၌
 (၄-ပါး)

- ၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်
 လည်း တပါး။
 ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
 ၃။ ရမ္မက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
 ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မင်္ဂလာတရားသရုပ် ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ် အမေးအဖြေ

မေး.... ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။

ဖြေ.... မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မင်္ဂလသုတ်၌ အပြား ဘယ်မျှ ရှိသနည်း။

ဖြေ.... သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။

ဖြေ.... ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံး အဆုံး ဖြစ်သော
“ဧတာဒိသာနိ အဋ္ဌတိ သမင်္ဂလာနိ” ဟူသောပါဌ်ကို
ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ.... ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာ
နည်း။

ဖြေ.... အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်းတဂါ
ထာ၊ မာဟုဿစ္စဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-
လည်း တဂါထာ၊ ဒနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတိ-
လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေဂါ-လည်းတဂါထာ၊ ခန္တီစ-
လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဗုဋ္ဌဿ-
လည်း တဂါထာ၊ ဤ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူ
ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ.... သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး.... သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။

(ဆိုသနည်းဟုလည်း မေး)

ဖြေ.... “သဗ္ဗုနေမေတ္တ အတ္ထိတိ” ဟု ပါဠိ ရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့် စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူ သနည်း။

ဖြေ.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ.... ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာ အတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ.... အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အနာထပိဏ် သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ.... အနာထာနံ ပိဏ္ဍံ ဒဒါတီတိ အနာထ ပိဏ္ဍိကော- ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ.... သုဒတ္တ၊ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော၊ ဝေးသလော။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ.... ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒူရေ နေပဉ္စသတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ-ဟူသော သာဓက ပါဠိရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေးဒေါင့်လော၊ စပွယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ.... တိဘုမ္မိကေသုဂန္ဓကုဋီသု - ဟူ၍ သာဓက ပါဠိရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်းဆာဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဖြစ်ပါသည်။

မေး.... အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ.... အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ.... အထခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ - ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး.... မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ.... ဣန္ဒသက္က သကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ.... သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ.... အဘိဏ္ဍနာယရတ္တိယာ - ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး.... မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ.... ဘုရား သခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံ ကားစတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမြော် ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယံအခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံ ကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလသုံးပါးတွင် သန်းခေါင်ယံ အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး.... သိကြား တောင်းပန်သည်ကို အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ.... အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး.... အရှင် အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ.... အနန္ဒတ္ထရေန သုတံ - ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး.... အရှင်အာနန္ဒာကြားသော် ဘယ်သူကိုပြောသနည်း။

ဖြေ.... အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး.... အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ.... ကဿက ကမ္မာဒိသု သံဝေဝံ ပဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇန တောတိ ကဿပေါ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဌ်နှင့် အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကို ရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ.... ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ် ခြင်း ရှိသောကြောင့် ဝိပုလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး.... မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့ နည်း။

ဖြေ.... အသေဝနာစ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။ ။ပတိရူပ။ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဗာဟုဿစ္စဉ္စ။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။မာတာပိတု။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ။ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။အာရတိ။ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။ဂါရဝေါ စ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး။ ။ခန္တိစ။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ

ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။
တပေါစ။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော နဝမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။ဗုဋ္ဌဿ။ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ
မုတ္တမံ ဟူသော ဒဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး။ ။ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာ သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ် ရ ခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်
နှိုးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရား အစ
ရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေး
အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပထိရူပဒေသဝါသောစ
အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။.... တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု
ရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်း
စွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပထိရူပ ဒေသဝါသောစ

အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသောဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကိုသိရပါပြီ။ မာဟုဿစူဠ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင်များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် မာဟုဿစူဠ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... မာဟုဿစူဠ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... အမိ,အဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အရှက် မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်-

မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနဲ့ အစရှိသော
ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆို
သော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကို
ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုး
တို့အား သန့်ရှင်း ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ အပြစ်မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဲ့
အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဒါနဲ့ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်
သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... မကောင်းမှုကို မပြုမှု၍ ဝေးစွာကြဉ်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်း
သောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ။ ငါ၏
အသက်သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို
မသတ်မှု၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းအစရှိသော အမှုကို
မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။

မေး.... သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ.... ပိဋသုရာ-မုံညက်ဖြင့် ပြုသောသေ။ ပူဝသုရာ-မုံဖြင့် ပြုသောသေ။ ဩဒနသုရာ-ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဍပ ကိစ္ဆသုရာ-တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ။ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မေရယငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ.... ပုပ္ဖာသင်္ဂေ-အပွင့်အရည် တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဖလာသင်္ဂေ-သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ မစ္ဆာသင်္ဂေ-မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဂုဠာသင်္ဂေ-ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဤသည်ကား မေရယ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝဏ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မတည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့ အားဖြင့် အာရတိအစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... ဇာတ်,ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရိအသေ အလေးအမြတ်ပြုရခြင်းသည်သည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... သတ္တမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီစအစရှိသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်း ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာ

တော်ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်
ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ
တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါ်စ အစရှိသော
နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူ
သည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်
သော မေတ္တာ၊ တရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတည်း
ဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယ သစ္စာတရားမှန်တို့ကို သိမြင်
ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စအစရှိသော နဝမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါ
သည်ဘုရား။

မေး.... နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာ
တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဖုဠဿ အစရှိသော
ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူ
သော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိဗ္ဗာ
ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံတည်းဟူသော လောကဓံတရား
ရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်
တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကိုတွေ့သော

အခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပီး၊ ကိ
လေသာ ရမ္မက်ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်
ရှင်း စင်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပီး။
ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသောအဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂ
လာ တပီး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒဿ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်
သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်
ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ.... စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့
သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင် မှာလော၊
အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်စသော အရပ်
တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြို့ပြင်၊ မြောက်ဘက်အရပ်၊ ဝေဘာရ
တောင်၌၊ စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလိုက်
ဝ၌ နတ်တို့ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာ
မျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ်
ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသဘင်မဏ္ဍပ်မှ ဆုနီ
လာ၊ မဿာရဂလ်၊ မနောမယ အစရှိသော ရတနာ
မျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီး

သကဲ့သို့ လျှံညီးတောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုး
အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင်
ဆင်စွယ် စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့ စူးစူးသို့
မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာ
ကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်
မဟာကဿပရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်
အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက်ပါသည် ဘုရား။ နတ်သား
တောင်းပန်၍ ဟောတော် မူသောအခါ ကုဋေ ရှစ်
သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ
ဖြစ်ကြ၏ ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ်ဖြစ်သူ အနန္တဆိုပါသည်ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေးအဖြေ ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်

[မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့]။

ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
နီးလွန်းသောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာဖြစ်
သောအရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရွှေတူရူ ဖြစ်သောအရပ်၊
နောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်း ခြောက်ရပ်မှလွတ်သော
အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသ ဝါသောစ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ် ကား....ရတနာသုံးပါး ထင်းရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်း ကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဒုစ္စရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတစ ယာဝါစာ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ် ကား....ဝိသုဏ္ဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရဿဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဝိယဝါစာစကား၊ သပ္ပပ္ပလာ ပမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား... သရဏဂုံဆောက်တည်၍၊ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုပြု၍၊ တရားတော်နှင့်အညီ သား၊မယားမွေးရ မည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊နံ့၊သာပျောင်း၊ နံ့၊သာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊၎င်းဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့ ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၊ ဤဆယ့်တပါးကို ဒါနဉ္စ ပုဒ်၌သွင်းအပ်၏။ ။ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။အဋ္ဌင်္ဂ သီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ-ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ - ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.....စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတိမည်၏။ ကိုယ်, နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်း သည် ဝိရတိမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ-ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.....သုရာငါးပါး, မေရယ ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိ - ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ကိလေသာ တို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှာ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှ သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝဏံ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား..... ကာမဝိတက်, ဗျာပါဒဝိတက်, ဝိဟိံသ ဝိတက်၊ ဤ မိစ္ဆာ ဝိတက် မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝစသံတာ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား..... သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသော အခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော် ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား သီလဝဏ္ဏ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား ဝီရိယကို ဖြစ်စေ၍, ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလကို လုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉာဏ်-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား မေထုန်
၇-ပါးမှ ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနာဒဿနံ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....
သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာစ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....လောဘ
ရခြင်း၊ လောဘ မရခြင်း၊ အခြံအရံ ရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓ
တရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

- ၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထား ဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွာ။
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။

- ၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင် အား
ထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာ၊ ပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယား-သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပ်ပါးမင်္ဂလာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
- ၁၆။ အလ္လဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ တတ်လှစေတနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။
- ၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ၊ စ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
- ၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြဉ်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြဉ်ကြမှုပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြ လူတကာ။
- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။
- ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
- ၂၅။ နိဝါတောစ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
- ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
- ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
- ၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
- ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြီးကျင့်အပ်စွာ။
- ၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများ ကြည်
မေတ္တာ။

- ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြည်ကုန်ပါ။
 ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
 ၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနွေးရာ။
 ၃၄။ မြိုးခြံကျင့်ဝတ် သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
 ၃၅။ မြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
 ၃၆။ အရိယသစ္စံ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
 ၃၇။ နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
 မင်္ဂလာ။

- ၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
 ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြ လွတ်သည်သာ။
 ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
 ၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
 ၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
 ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
 ၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက်ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ မာဟုံသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတယောရံ သသေန မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော။
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
- ၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ ရတ္တိံ၊
ယောရံ ပနာဠုဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
- ၃။ နာဠုာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗ္ဗုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္တ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂလိမာလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
- ၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂန္ထိနီယံ၊
စိဗ္ဗာယ ဒုဋ္ဌ ဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သေဉ္ဇမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါ ဘိရောပိတ မနံ အတိအန္တဘူတံ။
ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
- ၇။ နန္ဒောပနန္တ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓပဒေသ ဝိဝိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။
- ၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဝိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိ မေ
ခလံ၊ ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီး
ထသော။ အဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဓန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော
လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟုံသဟဿံ၊ တထောင်သော
လက်ရုံး ရှိထသော။ ယောရံ၊ ကြမ်းထန်းစွာ ထသော။
သသေန မာရံ၊ စစ်သည်နှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဝိနာ၊ ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူ

သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော် မူလေပြီ။
 တံ တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူ သော ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
 ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိ
 ရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံ
 ပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော။ ယောရံ၊
 ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည်
 သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းထန်း ခက်မာစွာထသော။
 အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကို
 ကား။ ခန္တိသုဒန္တ ဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်းစွာ
 ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီ အရင်ဖြင့်။
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အာဠဝက
 ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
 တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယ
 မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ
 စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး၊ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရဏန္တံ၊
 အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊ အလွန် မုန်
 ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော။ ဂဇ
 ဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မတ္တဗ္ဗုသေက ဝိဓိနာ၊ မေတ္တာ
 တော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊
 အောင်တော် မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နာဠာဂိရိ ဆင်ကို

အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဟိဟတ္တ သုဒါရဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သံလျက် လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ တိယောဇန ပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေး စွမ်းနိုင်ထသော၊ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုး တည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂတ္တိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံလူဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့။ ကံတွာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ ပရိသတ်ဖြစ်သော လူရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌။ စိဉ္ဇာယ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဠဝစနံ၊ စွပ် စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ် သက်စွာသော။ သောမ ဝိမိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဉ္ဇမာဏ

ဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့်
ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော် မူသော ထို မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊
မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊
မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေ
တုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူ
သောမှန်ကင်းရှိသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့်
သူတပါးတို့အား နှိမ်းနင်းလိုသောစိတ်ရှိသော။ အတိအဓွ
ဘူတံ၊ အလွန်မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စက
ပရိမိုဇ်ကို။ ပညာပဒီပ ဇလိတော၊ ပညာတော် တည်းဟူ
သော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည် ဖြစ်၍။
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကုဋဒန္တ
အမည်ရှိသော သစ္စကပရိမိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊
အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
ရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇင်္ဂ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော
နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်
တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။
ဓုနာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓံ၊ ပဒေသ

ဝိဓိနာ၊ တန်းခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ဥပဒေကို ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါမင်းကို အောင်တော် မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူဒိဋ္ဌိဘိဋ္ဌိတည်း ဟူသော မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာ ကိုက်အပ်သော လက်ရှိထ သော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက် ပသော ကြီးသောတန်းခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော။ မြဟ္ဓံ၊ မြဟ္ဓာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ် တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော် မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်းခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

၃-အဘွင်းအောင်မြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှကောသမ္ဘိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇလာမုံဇေ၊
တမ္ဘာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၂။ မဟာမောဟန္တကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနံ။
ပညာ စက္ခု လဘာ ပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန
သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဥခုကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယျန္တေ၊ ဂမ္ဘိရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ဝိဋ္ဌိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံမဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရ ပိဋိတံ၊
 ခေမန္တိဘူမိတာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော။
 ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
 ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သဿာဝကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတုမေ ဇယ မင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသောဥစ္စ
 တွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော သားအိမ်
 ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဉာဏတေ
 ဇသော၊ ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်းခိုးဖြင့်။ တမှာ
 ဌာနံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဥစ္စတဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။ နိက္ခာမေသိ၊
 ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော
 သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလော
 ကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ
 မောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွားသော အမှိုက်တိုက်တည်းဟူသော
 မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။
 မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာ
 စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေ
 တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား

ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာသော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော ဇိုးလျှံတို့ဖြင့်။ ညုနာယံ၊ ပူလောင်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောသတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါရိနာ၊ မဂ္ဂင်္ဂါရိနာရှစ်ပါး တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသာရာ တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌၊ စတုရောယေဟိ၊ လေးပါးသော အယာဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရား တည်းဟူသောလျှောဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ စာရကံ၊ သံသာရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ အစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝိဋ္ဌိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။

လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနက္ခယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့
၏အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန် ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊
ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓိရော၊ ကြီးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တော်မူသော။
တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဆေးသမားသဘွယ်
ဖြစ်တော်မူသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌ
မုခါဒိသပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်။
ခုဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာ
သော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ
စေ သတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။
ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊ ကိလေ
သာ တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါ
အပေါင်းကို။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာဆင်းရဲ တည်း
ဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူဒိံ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။
တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟော
တု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ ၍။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်း ကို၊ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝ ယိတွာ၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သဿာဝကော၊ တပည့် သား သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စံဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်မြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

၄-ရတနာရွှေချိုင့် ပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဇယာသနာဂတာ မုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ၊
စတု သစ္စာမတ ရသံ၊ ယေ ပိဝိ သု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှင်္ဂရာဒယော မုဒ္ဓါ၊ အဠာပိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိဌာ မယံ၊ မတ္တကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃။ သီသေပတိဋ္ဌိတောနောသိ၊ မုဒ္ဓေါဓမ္မော ဒွိလောဇနော။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊
 သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ။
 ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ ဘာဂသ္မိံ၊
 မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယျံ၊
 အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
 ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊
 ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
 နိသိန္ဒော သိရိသမ္ပန္ဒော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ မဟေသိ စိတြဝါစကော။
 သော မယျံ ဝဒနေနိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ။
 ဣမေ ပဉ္စမဟာထေရော၊ နလာဠေ တိလကာဝိယ။
- ၉။ တေဟိသေသာ မဟာထေရော၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရ
 သာ။ ဇလန္တာ သီလတေဇေန၊ အဂ္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
 ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ။ အာ
 ကာသေ ဆဒနံအာသိ၊ သေသာ ပါကာရ လင်္ကတံ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကတေ။
 ဝသတော မေ အင်္ဂိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိ ပဉ္စရေ။
- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ။
 အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တ၊ အနန္တဂုဏ တေဇသာ။

- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရ မဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါပါလေန္တ၊ မံသဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝမေ ကန္တံကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာရိသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူ နတ် မြဟ္မာ သတ္တဝါ တို့ထက်လည်း မြတ်တော် မူကုန်ထသော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူ ကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သား ကို။ ဇိတွာ၊ အောင်မြင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာ မတရသံ သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာကို။ ပိဝိသု၊ သောက် တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရ တော် မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူ နတ် မြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန် သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန် ထသော။ အဋ္ဌဗီသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှက်ရာ ဒယော၊ တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော် မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိုမ်းကုန်သော။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိ တာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မုဒ္ဒေါ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိ နှစ်ဘက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက် ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ဃာတော် သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ မေ-မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အရှင်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆိမဘာဂသ္မိံ၊ နောက် အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနောစ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေသဝဏ္ဏေ၊ လက်ျာ နား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်

ငြိ၊ ကဿပေါစ၊ ကဿပ၊ အရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာမောစ၊ မဟာနာမ်၊ အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သုရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို ပြုတတ်သော။ သိရိသဗ္ဗန္ဓော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ မုနိပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင် ဖြစ်သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ၊ အရှင်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္ဓေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအဘို့၌။ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ၊ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရွှင်မြူးဝမ်းသာ ရွှာတော်မူလေ့ ရှိသော။ စိတြဝါစကေ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ကုမာရ ကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရ ကဿပ - မည်တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင် ပုဏ္ဏ မထေရ်၎င်း။ အင်္ဂုလိမာလောစ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်၎င်း။ ဥပါလိနန္ဒ သီဝလိစ၊ အရှင်ဥပါလိသေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ်၎င်း။ ဣမေ ပဉ္စမဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးသော မဟာ

ထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ န လာဠေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလ
ကာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။
အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထို အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစ
ရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊
အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော။ ဇိနော ရသာ၊
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေ
ဇေန၊ သီလ တန်ခိုး အားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပ
ကုန်သော။ မဟာထေရေ၊ မဟာထေရ် တို့သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု၊ မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတံ၊
ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသံ၊
ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်
သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသံ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်
တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊
တည်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း။ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ၊ အာဠာနာဠိယ
သုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။

ဆဒနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလင်္ကာတာ ဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရလင်္ကာတေ၊ တရားတော် တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္ဆေန၊ မပြုပြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ မာဟိရဇ္ဈတ္ထပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏ တေဇသာ၊ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု-ပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမ္ပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလည်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ 'အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ် ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ-ဣတိဇေယျံ ယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါ
 သည်။ ဧကန္တိ-ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
 ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။
 ဇိနာနုဘာဝေ ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
 တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိ သံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော
 ဘေးရန်အပေါင်း ရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဂုဏာ
 ကရဿ၊ သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏
 တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသင်္ခါတော်၏။ တေ
 ဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း
 သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်ပြီး၏။

၅-နမက္ကာရပါဌ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အ-မတံ အမတံ သန္တံ၊ အ သမံ အသမံ ဒဒံ။
 သ-ရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အရဏံ ကရံ။
 အ-ဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂။ နယန-သုဘဂ-ကာယဂံ။ မဓုရ-ဝရ သရောပေတံ၊
 အဓိဘ-ဂုဏ-ဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္တေ။

၃။ ယော-ဗုဒ္ဓေါ ဝိတိမာည-ဓာကော။
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဓေ နရ-ဒေဝ-မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္ထိံ သတိ-လက္ခဏ-စိတြံ ဒေဟံ၊
ဒေဟာ-ဇုတိ-နိဂ္ဂတ-ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာမိတိ-သီလဂုဏော-ဃဝိန္ဒံ၊
ဝန္ဓေ မုနိ-မန္တိမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ-ဒိဝါကရံဝ၊
မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒု-သင်္ကာသ-မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိ-မူလေ၊
သ-သေန-မာရံ သူဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောယေမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ-ဇိနံ အ-ဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ-ဆေဒါ မလ-ဉာဏ-ခဂ္ဂံ၊
သတိသမညာဖလကာ-ဘိဂါဟံ။
သီလော ဃာလင်္ကာရ-ဝိဘူသိတံ တံ။
နမာမိ ဘိညာ-ဝရမိဒ္ဓု-ပေတံ။

- ၈။ ဒယာ-လယ် သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ကမ-မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိဇောက-နာထံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တ-စက္ခု ပ-ဏာမာမိ တံ မိတံ။
- ၉။ တဟိံတဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဒ္ဓိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာ နရာနံ သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇိန ပုဂံဝံ ဂဝံ။
- ၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂ-နာဝံ မုနိဒက္ခ-နာဝိကော၊
ဤဟာဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဂါဟကော၊
အာရယု ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဿပ္ပဟံ နမေ။
- ၁၁။ သမ-တိံသတိ-ပါရမိ-သမ္ဘရဏံ၊
ဝရ-ဗောဓိ-ဒုမေ စတု-သစ္စ-ဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိ-ဂတံ နရ-ဒေဝ-ဟိတံ၊
တိဘဂူပသမံ ပ-ဏာမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂။ သတ ပုညဇ-လက္ခဏိကံ ဝိ-ရဇံ၊
ဂဂန္ထပမ-မိံ မိတိ-မေရု-သမံ။
ဇလဇူ-ပမ-သီတလ-သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟာနံ ပ-ဏာမာမိ ဇိနံ။
- ၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါ ကရောဝ၊
သောဘန္တော ရတိ-ဇနနေ သိလာသနမ္ပိ။

အာသိန္ဓော သိဝ-သုခ-ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယော ပါဒ-ပင်္ကဇ-မုဒုတ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
သမ္ပာပုဏ္ဏေ နိရူပမေယျ တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောကေ-မဟိဘံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ-သမောသရဏံ ဓိတတ္ထံ။
ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္ထဘိကာမ-နရဒေဝ-ဟိတာဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂ မနန္တ-ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ-ဂုဏနိဓာနော ဧယော မုနိန္ဒောပဂန္ဓာ၊
ဝနမိသိပတနာဂ္ဂံ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ-ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
တမတုလမဘိကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိ-ပရိဝါရိတံ သု-ရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိ-ဝိသယာလယံ ဂုဏိတမိန္ဒြိယေဟု ပေတံ။
ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ-လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါဠုဗျေန မဟပဋိဃာသာဒိ-ကုလ္လောလဝီစိ၊
သံသာရောဓံ တရိတ မဘယံ ပါရ-ပတ္တံ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမ-သရဏံ-ဧက-တိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ-သုခ ဒံ ဓမ္မ-ရာဇံ နမာမိ။

- ၁၉။ ကဏ္ဍမ္ပမူလေ ပရ-ဟိတ ကရော၊
 ယော မုနိန္ဒြော နိသိန္ဒြော။
 အစ္ဆေရံ သီဃံ နယန-သုဘင်္ဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊
 ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ။
 ဝန္တေ တံ သေဌံ ပရမ-ရတိ-ဇံ ဣဒ္ဓိ-ဓမ္မေဟုပေတံ။
- ၂၀။ မုနိန္ဒြော ယောကော ဒယု ဒယ၊
 ရဏော ဉာဏ-ဝိတ္ထိဏ္ဏံ-ဗိဓ္ဓော။
 ဝိနေယျပ္ပါဏောသံကမလ-ကထိတံ ဓမ္မရံသီဝရေဟိ
 သုဗောဓေသီသုဒ္ဓေ တိဘဝကုဟရေဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ
 တိလောကေကစ္စက္ခံ ဒုခမ-
 သဟနံ တံ မဟေသိ နမာမိ။
- ၂၁။ ယောဇိနော အနေက-ဇာတိယံ၊
 သ-ပုတ္တ-ဒါရမင်္ဂဇိဝိတဋ္ဌိ။
 ဗောဓိ ပေမတော အလဂ္ဂ-မာနသော၊
 အဒါသိ ယေဝ အတ္တိကဿ။
 ဒါန-ပါရမိတတောပရံ အပူရိ သီလပါရမာဒိကဋ္ဌိ
 တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ-မဂ္ဂတံ၊
 တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။
- ၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိဒေဝံ နိဓေနပုဓရံ မာရဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
 ဒီပံဒီပံ ပဇာနံ ဇယဝရ-သယနေ ဗောဓိပတ္တံ ဗိပတ္တံ။
 ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရ-ဂိရကထိတံပါပဟိနံပဟိနံ

လောကာ လောကာဘိရာမံ-
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒ မုနိန္ဒ။

၂၃။ မုဒ္ဒေါ နိဂြောဓ ဗိမ္ဗော မုဒု-ကရ-စရဏော၊
ဗြဟ္မာဃောသေ ဣ-ဇဃော။
ကောသန္တာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ။
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏ လောမော အထ မပိ။
သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တ ဘာဝေါ၊
နိလက္ခိ ဒိဃပဏှိ သုခုမ-မလ-
ဆဝီ ထောမျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။

၂၄။ စတ္တာလိသဂ္ဂ-ဒန္တော သမက-
လပန-ဇော အန္တရံ သပ္ပပိဏော၊
စက္ကေနိတ-ပါဒေါ အဝိရဋ္ဌ-
ဒသနော မာရဇုဿံ ပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တော ဘယ-
ကရ-မုဒုနာ ဇဏ္ဏုကာနာ မသန္တော၊
ဝဇ္ဇက္ကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ-စာရဏ-
ပခုမကော သိဟ ပုဗ္ဗု ကာယော။

၂၅။ သတ္ထပိဏောစ ဒိဃင်္ဂလိမထ သုဂတော၊
လောမ-ကုပေက-လောမော။
သမ္ပန္နောဒါတ-ဒါဌော ကနက-
သမတစော နိလမုဒ္ဒဂ္ဂ-လောမော။

သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလ-ဇိဌေါ အထ သီဟ
ဟနုကော ဇာလိကပ္ပိဒ-ဟတ္ထော၊
နာထော ဥဏှိသ-သီသော ဣတိ-
ဂုဏ သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော အတိဒုလ္လဘ-
တရော ကာ-ကထာ ဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ၊
လောကေ တဿ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ-
ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။
ဣဉ္စိ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-
မဟိတံ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိနေယျံ၊
လောကာနံ နိဗ္ဗိ-ဝနံ ဒသဗလ-
မသမံ တံ နမဿန္တ၊ နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သော ဟံ နိပုဏ၊
မတိ သတော သမ္ဗရာယေစ တိတ္ထော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဈု-ပညော အဝိကလ၊
ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော သ-ပရ-
ဟိတ-စရော ဒိဃ-ဇိဝိ အ-ရောဂေါ။
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသိ အတိဗလဝ-
ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂပေတော ပရမ-
သီရိ-ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
လဇ္ဇိ ကလျာဏ-မိတ္တော အဘိရတ-

ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
 အပ္ပိန္နော အပ္ပ-ကောဓော အတိဝုဇ္ဇ-
 ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော။
 ပါသံသော ပေမ-ဝါစော သုဇန-ဂုဏ-ဝိဒ္ဓု။
 မာမကော သော ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အ-သင်္ခယော နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏ-ဒီပိတေ။
 ဂါထာသု သူစကာသေဝံ၊ ပါထမ္ဘိ သရတေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုဘျာဿ-မုဒတ္တာ သော၊ သာဒကတ္ထ-ဒွယသ္မာ။
 ဟဘောပဒ္ဒဝ-ဇာလောစ၊ လာဘီဟိာ-သုဒဿာ။

၃၁။ အဓိပေါ နရ-ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရောပိ ဝါ။
 ဘဝေယျ အန္တိမေဒေဟ၊ ဓာရညံသေတ-ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ-ယာနမာရယျ၊ သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
 ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ အ-ရောဂေါ ဒီဃဒီပိကော။

၃၃။ ပူဇိဘောသဗ္ဗ-လောကေဟိ၊ ဘာဝနာဘိရတီ-မနော။
 ဇနပ္ပိယော မနာပေါစ၊ ကာ-ကထာဝိလ-ခာရဏေ။

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
တတ်သော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း
ကြွသွားတော် မူတတ်သော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း
အပ် မြတ်တော်မူသော။ ကုသလံ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ အ
ကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ။ စွန့်တော်မူပြီးသော။ အမတံ၊ သေခြင်း
လည်း ကင်းတော်မူသော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော။ သန္တံ၊ ပြိမ်သက်စွာ ထ
သော။ အသမံ၊ အတုလည်းမရှိသော။ အသမံ၊ အတုမရှိ
သော မဂ် ဖို နိဗ္ဗာန် ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော် မူတတ် သော။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ လောကံ၊
လောကကို။ သရဏံ။ သိတော် မူတတ် သော။ အရဏံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထ
သော။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်
မူတတ်သော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိသော။ အဘယံ၊
ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်
တော် မူတတ်သော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှုဖြစ်
တော် မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယင်္ဂံ။ မျက်စိအား တင့်တယ်
စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော် မူသော။
မဓုရံဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံ
တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော။ အမိတဂုဏဂဏာ

ဓာရုံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သော သူနှင့် တူတော်မူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဓေ-ဝဗ္ဗာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ။ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ အည ဓာရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ် ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာဓရ၊ သံသရာ၌။ ကာယိတံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝ မင်္ဂလံ၊ လူနတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဓေ-ဝဗ္ဗာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ မာတ္တိသတိ လက္ခဏာ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိ သီလဂုဏောယဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီး ထသော။ မုနိံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တု-ဝန္တုမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလ
ဒိဝကရံဝ၊ တက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတီနံ၊ ရဟန်း
တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရီဟိ၊ ကျက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊
တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊ သင်္ကာသမုခံ၊ လှပြည့်ဝန်း
နှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အနေ
ဇံ၊ 'တဏှာလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်
သိမ်းသော ဥေယျံတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီး
ထသော။ မုနိန္ဒ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္တုမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိ
တော်မူသော။ ယောသုဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေန
မာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။
ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရဏောဒယမ္ပိ၊ နေအရဏ်
တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီး။ မာရဇိနံ၊ မာရ် ငါးပါး
ကို အောင်တော်မူပြီး ထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ် စစ်သည်တို့
သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါ မသဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော
ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်းသော

အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။
သတိသမညာ ဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော
ကာ-ကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောဃာ
လင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်းတည်းဟူသော ချပ်တန်း
ဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်တော်မူပြီးထသော။ အဘိညာဝရ
မိဒ္ဓပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော တန်းခိုးနှင့်လည်း ပြည့်
စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဂ။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်
မူထသော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။
ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ် ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝ
သုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော်
မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်
တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုး
ကွယ်ရာဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်း
စွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊
လူနတ် မြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်
တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်စွမ်း
နိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ အမိတံ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပ-ဏမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံတဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ပါရမိသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူးတော် မူတတ်ထသော။ သဒ္ဓိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ် အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော် မူတတ်ထသော။ အ-နမာနံ၊ မရိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မူတတ်သောယောက်ျား မြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝိရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော၊ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘော လှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်နာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရယျ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ အဃပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တံ မုနိဒက္ခ နာဝိကံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား

တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိသတိပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊ အမျှ သုံးဆယ်
သော ပါရမိကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊
မြတ်သောဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေး
ပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော
တန်းခိုးသိုလည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊
လူနတ် တို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်
ထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပ-ဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတ ပုညဇ လက္ခဏိကံ၊ များစွာသော ဘုန်း
ကြောင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။
ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မျှလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။
ဂ-ဂနူပမမိ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ ဝိတိမေရသမံ၊ မြင့်မိုတောင်မင်းနှင့်တူ
သော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။
ဇလဇူပမာသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာ
သော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော၊ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီး
နှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပ-ဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်းရှိတော်
မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊

နေ၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်
တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိ ဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်သော။ သိလာသနမ္ပိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ ကျောက်နေရာ၌။
အာသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။
ဝေါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံးဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း
ကင်းတော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိ
ကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောင့်ရှက်
ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊ ခြေ
တော်တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သော အပြင်၌ တရား၌
ကွက် စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။
တိဟိလောကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရုပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္ဗာပုဏ္ဏေဇဝ၊ ကောင်းစွာရောက်
တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်း
သော လောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိထ
သော။ တံ နာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်
တော်မူသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ၊ ပညာတော်တည်း

ဟူသော ဆီမီးအရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူသော။ အတ္ထဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုး စီးပွားကို အလွန်အလိုရှိတော်မူသော။ နရဒေဝ ဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုး စီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသောဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အဝိလဂူဏ နိဓာနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာအစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနာဂ္ဂံ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဝါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္တာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဝါဝုန်တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သောဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူသော။ ဝန္ဓုနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုခံတော်မူထိုက်သော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံလည်း ရှိတော်မူသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြီးပြီး ပြက်

နှစ်သက်ဖွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်းပညာ
ကျက်သရေ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထ
သော။ ဂုပိတမိဇ္ဈိယေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစ
ရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရဝိသသိ
မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း အစရှိ
သော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိ
တော်မူထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်
တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိသေ
စွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်း ဘုရားသည်။
မုဟ ပဋိဿာသာဒိ ကုလ္လောလဝီစိ၊ မောဟ၊ ပဋိဿာတ်၊
လောဘ၊ အစရှိသော လောက်လက် လျပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ
သော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် ပြင်းထသော။ သံသာရောသံ၊ သံသာရာ
တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန၊ မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖောင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်
မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်တော်မူ ပြီးထသော။
ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်
မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထ
သော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း
ဖြစ်တော်မူထသော။ ဧကတိတ္တံ၊ နဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူး
ခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊
မှီခိုရာ ကျွန်းနှင့်လည်း တူတော် မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊

ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေ
ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော
နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကိုသည်း ပေးတော်မူတတ်သသော။ တံ ဓမ္မ
ရာဇံ၊ ထိုဘုရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရွတ်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယေမုနိန္ဒော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော
ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌။
နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။
နယနသုဘဝံ၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာထသော။
အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံ
ရှိထသော။ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို
ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရား
ရှင်တို့သည်။ အ-ဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဠိဟေရံ၊
ရေ မီး အစုံ-အစုံ အစရှိသော တန်းခိုးပြာဠိဟောကို။ သိဃံ၊
လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဠံ၊ အထူးသဖြင့်
ချီးမွမ်း အပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမ ရတိဇံ၊ မြတ်သော
နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မေကိ၊ တန်းခိုး
ကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံမုနိဒ္ဓံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဓေ-ဝန္ဓာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာ ရုဏော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ်
တည်းဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိထ

သော။ ဉာဏ်ရိတ္တိဏ္ဏမိဗ္ဗော၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော
 ကျယ်စွာသော အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧကော၊
 တုဘက်ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူထ
 သော။ ယောမုနိန္ဒက္ကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူ
 သော နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
 ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မ
 ရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့
 ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအားဖြင့်
 ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာသော။
 တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း၌။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိ
 နဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှံသော ကျော်ဇောခြင်း ရှိတော်မူထသော။
 တိလောဓကကစ္စက္ခုံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အမြတ် ဖြစ်
 သော မျက်စိဖြစ်တော်မူထသော။ သုခမသဟနံ၊ သူတပါး
 တို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော်
 မူထသော။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်
 အထူးကို ဆည်းပူးရှာဖွေတော်မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒက္ကံ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသောနေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
 ပေမတော၊ သဗ္ဗညူတ ဉာဏ်ကို ချစ်တော် မူခြင်းကြောင့်။
 အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတုယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
 သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့် တကွသော။ အင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါ

ကြီးငယ် အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိ
 သောသူအား။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်သာလျှင်
 ကတည်း။ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကို၎င်း။ တတော၊ ထိုဒါန
 ပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလ
 ပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို၎င်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်
 တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့
 ၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်
 သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ ဧက ဒီပကံ၊
 လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်းသဘွယ်
 လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်
 တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နိဓန
 ဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်းဆောင်တော်မူ
 ထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထ
 သော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရစစ်သည် တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 မတတ်နိုင် ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာ
 တည်းဟူသော ဆီးမီ တန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်အောင် ထွန်းညှိတော်မူပြီးထသော။ ဇယ ဝရ သ
 ယနေ၊ မာရီ ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော
 ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်
 တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူ
 ထသော။ မြဟွံ၊ မြဟွံ၊ ဘာနံ၊ ဆည်းကပ် ရောက်လာကုန်

သော မြဟွာ လူနတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂိရကထိတံ၊
 မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်သော။ ပါ
 ပဟိနံ ပဟိနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာကိလေသာကို ပယ်ခွါတော်
 မူပြီးသော။ လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်မြဟွာ
 သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ငြိမ်တော်မူသော။ မုနိန္ဒ၊
 ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော။ တံမုနိန္ဒ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။
 အဘိ နမေ-အဘိ နမာမိ၊ ရိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိဓ္ဓော၊ အရပ်
 နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်
 တရာဖတ်အပ်သော ဝါဠုန်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်
 ဘဝါးတော်၊ ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မြဟွဃော
 သော၊ မြဟွာမင်း၏အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော
 အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဧကိဇဇော၊ ဧကိမည်သောသား၏ မြင်ခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်
 ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသန္တာ
 ဒင်္ဂဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့် တူသော အအိမ်ဖိုင် ဖုံး
 လွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ် လှစွာသော ယောင်္ကျား မြတ်
 ၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဖန်လည်း။
 သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိဘပါဒေါ၊ ရွှေခြေ
 နင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ တည်သော ခြေဘဝါးတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ မူဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်

နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဍလုံမွေးရှင်တော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ သုဂတော၊
ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ မြဟ္မ၊ ဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ မြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့
ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ၊ ညို
သောမျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃဇဏ္ဍိ၊ ရှည်သော
ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့
လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော
အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထောမုရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်း
ငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာစွမ်းနိုင်
သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အကြော
တော်တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီ
သဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမက လပနဇော၊ လွှနှင့် ဖြတ်သကဲ့သို့
ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ
သပ္ပဝီဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင်ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနီတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့်မှတ်
အပ်သော မြတ်သော ခြေကဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
အဝိရဠ ဒသနော၊ မကျသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ
၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဥဿင်္ဂပါဒေါ၊ မြွေမောင်လင့် မြတ်သော
ဖမျက်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ တိဠန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။

နော-နမန္တော၊ မကိုင်ညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရမုဒုနာ၊ သိမ်မွေ့
 နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဍကနိ၊ ပုဆိပ်
 ခူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူ
 နိုင်၏။ ဝဇ္ဇကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုးစည်စည်ငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံး
 သောလည်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဂေါဘရဏပခုမကော၊
 ထိုခဏဖွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို
 ညိုသော မျက်မွေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သိဟပုဗ္ဗစု
 ကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ
 ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကား ဆိုတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္ထုပ္ပိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော
 အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ လောမကူပေကလောမော၊
 တခု တခုသော မွေးတွင်းတော်၌ တချောင်း၊ တချောင်းစီ
 သာ ရောက်သော မွေးညှင်း တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်
 လည်းရှိတော်မူ၏။ ကနကသမ တစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရှေ့စင်
 ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်းရှိ တော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလော
 မော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်
 သော လက်ျာရစ်လည်၍ တည်သော အလွန်ညိုသော မွေး
 ညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ထူလဇိဌေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်

မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီဟ ဟုနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေး
နှင့် တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ဇာလိကပ္ပ၊ ဒဟတ္ထောစ၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမားတပ်
စီထားအပ်သော ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ရှည်သော
ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏှိသ သိသော၊ နဖူး သင်းကျစ် ခြယ်
လယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်
မူ၏။ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး
အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံမဟေသိ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကော လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရား - ဘုရား ဟူသော အသံကိုမျှ
လည်း။ အတိဒုလ္လဘ တရော၊ အလွန် ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင်။
ဗုဒ္ဓ - ဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကံ - ကထာ၊
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိဘာဝိ၊
ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဟေတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
သော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။
သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဉ္ဇံ၊ အလိုရှိအပ်
သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော။ သုရ နရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်
တော် မူတတ်ထသော။ နိန္ဒယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ ဒက္ခိ
ဏေယျံ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံတော် မူထိုက်ထသော
လောကဇနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝခံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေ

တတ်ထသော။ ဒသဗလံ။ ဆယ်ပါးသော အားနှင့် ပြည့်စုံ
တော် မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းပြီးထသော။
တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ နမဿန္တ၊ ရှိခိုး
စေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေန ပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရ
ခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သောအဟံ၊
ထိုငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတိစ။
သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်
စုံသည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ဒက္ခောစ၊ လိမ်
မာသည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌိဇုပညာစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူ ပညာ
ရှိသည်၎င်း။ အဝိကလ ဝီရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လ ရှိ
သည်၎င်း။ ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း။ သံဝိဘာဂီ
စ၊ ခွဲခြင်းဝေဘန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်
သည်၎င်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတဒတ္တာစ၊ တည်
ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ သပရဟိတစရောစ၊ မိမိ၏
အကျိုးစီးပွား၊ သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်
တတ်သည်၎င်း။ ဒီဃံဇီဝိစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း။
အရောဂေဝါစ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဓညောစ၊ ဘုန်းရှိသည်
၎င်း။ ဝဇ္ဇောစ၊ အဆင်းလှသည်၎င်း။ ယသသီစ၊ များသော
အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝဓရောစ၊ အလွန်သော
အားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။ ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်း
ကျော်စောခြင်းရှိသည်၎င်း။ ခန္တုပေတောစ၊ သည်းခံခြင်း
နှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း။
ဒါတင်္ဂပေတောစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ ပရမသီရိစ၊ မြတ်သော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိသည်
၎င်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်၎င်း။
ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း။ လဇ္ဇိစ၊ မကောင်းမှုမှ
ရှက်တတ်သည်၎င်း။ ကလျာဏ မိတ္တောစ၊ ကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၎င်း။ အဘိရတ ကုသလောစ၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတို့၌ အလွန် မွေ့လျော်တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလံ
ဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသော သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်
သည်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းသော အလို ရှိသည်၎င်း။
အပ္ပကောဓောစ၊ နည်းသော အမျက် ရှိသည်၎င်း။ အတိ
ဝုဇဟဒယောစ၊ အလွန် ဖြောင့်မတ်သော နှလုံး ရှိသည်၎င်း။
ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပမေယျောစ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်း
ထိုက်သည်၎င်း။ ပေမ ဝါစောစ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို
ဆိုတတ်သည်၎င်း။ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓစ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ သူတော်
ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါ
လိ၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ-ဣမိနာ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှ ဤရွှေ ရှိ၏ဟု
မရေတွက်နိုင် ကုန်ထသော။ လက္ခဏ ဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်

သော ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။ နာထ
ဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူစကားသု၊
ပြတတ်ကုန်သော၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကံပါထမ္ဘိ။
တဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပညာရှိသော။ ယော
ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားသည်။ သရဇေတ၊
အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။
စတုရာပါယမုတ္တောစ၊ အပါယ် လေးပါးမှ လွတ်သည်၎င်း။
အတ္တ ဒွယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို။
သာဓကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ ဟုတော
ပဒ္ဒဝ ဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန် တည်းဟူ
သော ကွန်ယက်ရှိသည်၎င်း။ ဟိတသုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာ
ကို။ လာဘီစ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုး
ရသော နတ်မင်း အဖြစ်သည်၎င်း။ စတု ဒီပိဿရောပိဝါ၊
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ အဆုံး
စွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာ
တည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရယှ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတ ဆတ္တကံ၊ မြတ်
သော ထီးဖြူကို။ ဓာရံ-ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊
မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဧသတိ၊

ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်
အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂါစ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဒီဃဇီဝိ
ကောစ၊ ရှည်သောအသက် ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ ပူဇိ
တောစ၊ ပူဇော်အပ်သည်၎င်း။ ဘာဝနာ ဘိရတီ မနောစ၊
ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဇနပ္ပိ၊
ယောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း။ မနာပေဝါစ၊
သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အဝိလခာရဏေ၊ အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်
ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

၆-လောကနိတိပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

- ၁။ လောကနိတိ* ပဝက္ခာမိ၊
နာနာသတ္ထ-သမုဒ္ဓဋ်။
မာဂဓေနေဝ သံဓေပံ၊
ဝဉ္ဇိတွာ ရတနတ္ထယံ။
- ၂။ နိတိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာ ငါတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
တဿွာဟိ နိတိ* ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတောစ။
- ၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အ-သိပ္ပဿ ကုဘောဓနံ။
အ-ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ။
အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အ-သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အ-ပုညဿ ကုတော ဝရံ။
- ၄။ သိပ္ပါသမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏှန္တိ။
ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ-လောကေ သုခါဝဟံ။

- ၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိခာပယေ။
ဝဗ္ဗိကောဒက-ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပမထဝါ။
ဧကမ္ဘိ ပရိယောဒဂါတံ၊
ဇိဂိတ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇။ သေလေ သေလေ န မာဏိန္တံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ န ဗလ္လိတံ။
- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေသုတော။
မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊
ဂန္တုဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉။ သိန သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ။
သိနေ ပဗ္ဗတမာရဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။
- ၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သင်္ချာစ၊
ယောဂါ နီတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ထဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊
ဓန ဗေဒါစ ပူရဏာ။

- ၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာစ၊
 ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
 ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊
 သိပ္ပါ ဌာရဿကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
 ပဇ္ဇေန္တော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော၊
 ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
 ဗဟံပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
 ပရ-ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
 ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္တေ၊
 န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။
- ၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊
 ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
 ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ကထိတ-ဝါက္ခံ၊
 ပထဝီ ပမာဏံ တိဏလာမိတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿုတော သုကံ အပ္ပံ၊
 ဗဟံ မညတိမာနဝါ၊
 သိန္နဒက မပဿန္တော၊
 ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆။ ပဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
 ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
 တတိယံ န ပရာဇိတော ဓမ္မံ။
 စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

၁၇။ ဗျတ္တံ ပုတြံ ကိမာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ-တာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကော၊
ဗျတ္တံ ပုတြံ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြ၊ ဝိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာ-မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသ-မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍကာရိကံ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဉ္ဇန မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေ။

၂၀။ နရသံ အ-ကောတမ္ဗလံ၊
အ-နေဿာ လင်္ကတမ္ဗိ။
အ-လောဏကန္တ၊ ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ-ပညာယ ဝဇုတိ၊
ပညာယအတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ညတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဈတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိနော ဂေါဏ-သမော ဘဝေ။

- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ-သမံ ဝိတ္တံ၊
 နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
 နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊
 နစ ကမ္မ-သမံ မလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
 သီဟော ဂုဉ္ဇံ န သောဘဘေ။
 ဂြိဘ-မဇ္ဈေ တုရင်္ဂီ၊
 မာလ-မဇ္ဈေ ဝ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅။ ယာဝဇိဝံပိ စေ ဗာလော၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
 န သော ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
 ဒဗ္ဗိ သူပ-ရသံ ယထာ။
- ၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဂိည၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
 ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
 ဇိဝှိ သူပ-ရသံ ယထာ။
- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊
 သူရော သိင်္ဂါမ-ဘူမိယံ၊
 ပဏ္ဍိဘုဒ္ဓဂု ဝါဏိဇော၊
 ဝိဒေသ-ဂမနော တထာ။
- ၂၈။ ဓန-နာသံ မနော-တာဘံ၊
 ဃဓရ ဒုစ္စရိတာနိစ။
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊
 ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါကျံ၊
သဘာဝ ရူပကံ ပီယံ။
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊
တော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ-ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ-ဗလဿ ဟတာ နရာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျ-ရတာ၊
ဥမ္မတ္တက-သမာ ဣမေ။

၃၁။ အနတ္တိယံ ပဂမယန္တော။
အ-ပုစ္ဆာ ဗဟု-ဘာသကော။
အတ္တ-ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိဓံ ဟိန-လက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပ-ရူပေါ ဗဟံ ဘာသော၊
အပ္ပ-ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ-ပူရော ဃဋော ခေါဘော၊
အပ္ပ-ဒိရာ ဂါဝိ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ-ဇဏ္ဍိပိ ဇဏ္ဍိဟုတ္ထာ၊
ဝိရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကေဝိ ဥကြေ သိဟေ၊
သုကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ။

ဗိဠာရေ သဒိသေ မျှော်
သဗ္ဗမိရေ သိပ္ပ သမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု-ဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယ-ဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပ-ယောဗ္ဗန-သမ္ပန္နာ၊
ဝိသာလ-ကုလ-သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂဇ္ဇာ ဣဝ ကိံသုကာ။

၃၇။ ဟိန-ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ-ပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။
အ-ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ-လောဘေန၊
ဗဟံ ဂဏှာတိ တံသိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘောတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋတိ၊
နဒိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုခိ ကာရဏာ။

၄၀။ တဂ္ဂရဉ္စ ပလာသေန၊
 ယော နရော ဥပနယုတိ။
 ပတ္တာပိ သုရဘိံ ဝါယန္တိ၊
 ဧဝံ ဝိဇ္ဈပသေဝနာ။
 ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဒ္ဓိဇေဝ သမာသေထ၊
 သဒ္ဓိ ကုဗ္ဘေထ သန္တဝံ။
 သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
 သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန သံသဂ္ဂံ၊
 ဘဇ သာဓု-သမာဂမံ။
 ကရ ပုည မဟောရတ္ထိံ၊
 သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္ပရ-ပက္ခာ၊
 မဟိ ရတ္တကမေဝစ။
 အန္တော ကိမိလ-သမ္ပုဏ္ဏာ၊
 ဧဝံ ဒုဇ္ဇန-ဟဒ္ဒဟာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ခာ၊
 မဟိ ကဏ္ဍကမေဝစ။
 အန္တော အမတ-သမ္ပန္နာ၊
 ဧဝံ သုဇန ဟဒ္ဒယာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန တရူ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ၊
ယန္တာဂတော မရရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆိ။
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ-ဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆။ သီဟောနာမ ဇိယန္တောပိ၊
ပဏ္ဍာဒိနိ န ခါဒတိ။
သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊
နာဂ-မံသံ န ခါဒတိ။
- ၄၇။ ကုလ-ဇာတော ကုလ-ပုတ္တော၊
ကုလ-ဝံသ-သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
ဟိန ကမ္မံ န ကာရယေ။
- ၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒံ သီတလံ။
စန္ဒန-စန္ဒ-သီတမှာ၊
သာဓု-ဝါကျံ သုဘာသိတံ။
- ၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏှ ပစ္ဆိမေ၊
မေရ ရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
သာဓု-ဝါစာ ကုဒါစနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဉှတိ-မာတာ-ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇေနာ။
မက္ခိကာ ပူတိ မိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇေနာ။

၅၂။ မာတာ-ဟိနဿ ဒုပ္ပာသာ၊
ပိတာ-ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ-ပိတာ ဟိနာ၊
ဒုပ္ပာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာ-သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ပိတာ-သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ-ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သု-ဘာသာစ သု-ကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိ-သုခံ ကုတူဟလေ။
ပိယဉ္ဇ အန္ဓ-ပါနေသု၊
အတ္တ-ကိစ္စေသု ပဏှိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊
ဒန္တံ ဒဿေတိ ဟိ သိတုံ။
ဒုဇ္ဇေနာ သုဇ္ဇနံ ဒိသွာ၊
ရောသယံ ဟိ သ မိစ္ဆတိ။

- ၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိ ဝါ၊
သာဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္တော ပစ္ဆာ နုတပုတိ။
- ၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတှာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရသ-ဝါစံ ခမထ၊
ဧတံ ခန္တိမုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိပ္ပိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။
- ၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသပ္ပါစ နိဝါရဇယ၊
သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတ် ဟောတိ အပ္ပိယော။
- ၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက-ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္ဆာဟု၊
ဧနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။

ဝိသံ ဧကံဝ ဟနဟိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ၊

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြိ'ဇာနန္တိ၊
ဗလီဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓန မပ္ပဗြိ သာဓူနံ၊
ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟံအပိ အ-သာဓူနံ၊
နစ ဝါရိ ဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊
ရက္ခာ ခါဒန္တိ နောဖလံ။
ဝဿန္တိ က္ခမိ နော မေဃာ၊
ပရတ္တာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊
အ-စိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တတဗြိ ဘဝတိ၊
စိန္တတဗြိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။

၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
 သန္တံ န ကုရတေ ပိယံ။
 အ-သတံ ဓမ္မံ ရောစတိ။
 တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
 သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဗာလဒုဇန ကဏ္ဍ

- ၆၈။ အတိ ပိယော န ကာတဗ္ဗော။
 ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
 သိရဿ ဝဟမာနေပိ၊
 အခုပ္ပရော ဃဋ္ဌော ယထာ။
- ၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
 သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
 မန္တောသဓေဟိ သောသပ္ပေါ၊
 ခလော ကေနုပသမ္ပတိ။
- ၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလံ၊
 ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေနသော။
 ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
 သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။
- ၇၁။ မဇ္ဈံ မညတိ ဗာလော၊
 ယာဝပါပံ န ပစ္စတိ။
 ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊
 အထ ဒုက္ခံ နိဝစ္ဆတိ။

လောကနီတိ ပါဠိ

- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
ဆာဟသာ ဝိန္ဒတေ ခနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌော စ မြာဟ္မဏော။
- ၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော။
သဒ္ဓမ္မံ အ-ဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သ-ဒေါသံ၊
ခလ-ဇာတေဝ န ပဿတိ။
- ၇၆။ နတ္ထ-ဒေါသံ ပရေဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊
ဝရ-ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဍိတံ။

၇၈။ လှံ၌ အထွေ့န ဂဏှေယျ၊
 ထ၌ အဉ္စလိ-ကမ္မုနာ။
 ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မုဋ္ဌ၊
 ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။
 ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ-ကာရော ပရော ဗန္ဓု။
 ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
 အ-ဟိတော ဒေဟ-ဇော ဗျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသဓံ။
 ၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ-ဟန္တာရံ၊
 ပစ္စက္ခေ ပိယ-ဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
 ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မရံ။
 ၈၁။ ဓန-ဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊
 ပုတ္တ-ဒါရာ သဟော ဒရာ။
 ဓနဝန္တေ ဝ သေဝန္တိ၊
 နေ လောကေ မဟာ-သခါ။
 ၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊
 ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊
 ဗါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

၈၃။ သောဗန္ဓု၊ ယော ဟိတေ ယုတ္တော။
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊
မိတ္တဉ္စာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါဓိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
သဗ္ဗ-ဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သင်္ကိံ ဒုဠတိ ယော မိတု၊
ပုန သန္ဓိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စု ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ-မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ၊
တဝမေ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋ္ဌံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ-တေသော အဂ္ဂိ-သေသော၊
ရောဂ-သေသော တထေဝစ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝုဇ္ဈိန္ဒိ၊
တဿှာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန-သီတလာ။
တာဒိသံ နောပ-သေဝေ ယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။

- ၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊
 နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
 တတော အ-ပဂ္ဂဏံ သာမိံ၊
 နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။
- ၉၀။ သိက္ခိ ပညာသ-ဟတ္ထေန၊
 သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
 ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
 ဒေသ-စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
- ၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
 ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
 ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
 ဒူရတော ငရိဝဇ္ဇယေ။
- ၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုန္တိက္ခေ၊
 ဗျသနေစ သတြု-ဂဟေ။
 ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
 သခါ တိဋ္ဌာ သု-မိတ္တကာ။
- ၉၃။ သီတ ဝါစော မဟု-မိတ္တော၊
 ဖရသော အပ္ပ-မိတ္တကော။
 ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗံ။
 သူရိယ -စန္ဒ-ရာဇနံ။
 မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

- ၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊
 နာရိ-ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
 ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
 ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။
- ၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
 ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
 ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
 ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။
- ၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
 ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
 ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
 ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။
- ၉၇။ ပဉ္စ-ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
 သတ္တ-ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
 ဧက-မာသာ သု-ဘရိယာ၊
 အဗျ-မာသာ သိဿာ မလာ။
- ၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊
 ဟင် ရမတိ ပေါက်။
 ထိ ရမတိ ပု၊
 ခု ရမတိ ခံ။

- ၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုနာ ဂတာသုရံ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀။ ခွိ-တရိ-ပတိ နာရီစ၊
ဝိဟာရ ခွိ-တရိ ဘိက္ခု၊
သကုဏော ခွိ-တြိ ပါသဉ္စ၊
ကတ-မာယာ ဗဟုတရံ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ-ဘာဏီကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ-ဘောဇနံ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စဒ္ဓိမာ။
ဝိစိ-ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ၊
ဟံသ-ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိ-ဝိနာ ကညာ သောဘော။
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနေ၊
ဣတ္ထိ သူစိ-သုတ္တံ ယထာ။
- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝကံ-နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေပါဝံ၊
လသ မာနေ နိဝါတကော။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ-သီလီဥဿယ၊
ဘာဏိနိ ပဿ-တဏှိ-ဗဟုပါက-တ္ထနိ။
အဂ္ဂန္တုတ္ထံ ပုရ-ဂေဟ-ဝါသီ၊
နာရီ စတ္တာ-ပုတ္တံသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိဝ ဒါသိနိ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
ရူပိသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု၊
ခမနိ သာ နာရီ သေဋ္ဌိတိ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တန မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရု သုကေသိ သမ-ပန္တိ-ဒန္တိ။
ဂန္တိရ-နာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
ဟိန-ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ရတု-ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
ဇေဋ္ဌ-ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥတြိပ္ပဓာနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရီ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ဓောတ-ပါဒေါ ဣဒ္ဓမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော။
အာနေတိ တိဗ္ဗရတ္တနိ။
တဿာ ဣဿာ နသဒ္ဓဟတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

၆-ရာဇ် ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ဧက-ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဃရာဝါသော တိယာမောဝ၊
စတုယာမော တုယာစကော။

၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒီ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ နမာနော၊
နပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောဓိ၊
န တတြိ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃနံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ-သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ-သုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။

၁၁၆။ နေမိစ္ဆ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
ဝိဒျမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ၊
ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။

၁၁၇။ နဋ္ဌောယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊
နိလ္လဇ္ဇာစ ကုသဝိဘာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိ ယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊
ဣစ္ဆိကဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

၁၂၀။ သင်္ကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနေဘ၊
သင်္ကိံ သဏေ-မြာဟူဏာ။
သင်္ကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
ဧသ ဓမ္မော သာနန္တနေဘ။

- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမ-ဘေးဂီ နသာရ၊
 အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော နသာရ၊
 ရာဇာ အ-နိသမ္ပက-ရီ နသာရ၊
 ငဏှိတော ကောဇနော တံပိ နသာရ၊
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
 သဗ္ဗေ ပဏှိဘမာနိနော၊
 သဗ္ဗေ မဟတ္တ မိစ္ဆန္တိ၊
 တေသံ ကမ္မံ ငိနဿတိ၊
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ ဘယံ ဇညာ၊
 ကဟကတံ သယံ ဇညာ၊
 နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
 ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတော-က္ကံ နိသေဝေယျ၊
 ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာဝ နံ၊
 သာမိကံ သမ္ဗ-ဘာဂေန၊
 ပရ-လောကံ အ-မေဃဟံ-ဝ၊
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဇ္ဇော၊
 သပ္ပေါ ရာဇ-ကုလာနိဝံ၊
 အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော၊
 အစ္စေက-ပါဏဟရနိ၊
- ၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ-ဘရိယ-သံဝါသော၊
 ဒေါသော စိတ္တရ-ဒါသကော၊
 သ-သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊
 မဇ္ဈံ ဧဝ န သံသယော။

၁၂၇။ သမ္မုဋ္ဌ-သိဿောပဒေသေန၊
ကု-န-ရီ ဘရဏေနံ။
အသတံ သပ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျံ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊
သိသံပါပံ ဂုရူ တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌ-ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ-ပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ-သာဓိံ သ-ဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တ ဒဏံ ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။
ဒါနေန ပိယ-ဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိ။

၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ-ဘေသန္တံ၊
မစ္ဆေရံ ဒေါသ နောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ-ဘေသန္တံ၊
မစ္ဆေရံ ကပဏေသဓံ။

၁၃၂။ ဗဟူနမပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။

တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတံ။

၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထာပိ၊
တေဇသာ ကိံကရိဿတံ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္ပတံ။

၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဇ္ဇေ၊
ကာမ-ဘောဂံ ကုဒါနံ။
အာကပ္ပံ-ရသ-ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ-ဂန္ဓ-ဝိလေဠနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊
န ရညာ သဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ နမေ ရေဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနေဘ။
ဧသော သာမိနော မယျန္တိ၊
စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒ္ဓရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစ္စာသန္ဓော ပဝါဘကေ။
ဥဇ္ဇကေနာ တိနိန္ဒေစ၊
နဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါယေ ဝဇ္ဇေ သေဝတော၊
အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊
န သောဘတိ အ-နိဿယော၊
အနန္တမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ-မိသေ ကုဘော သီလံ၊
မံသ-ဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာ-ပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘေ ကုဘော လဇ္ဇာ။
မဟာတဋ္ဌေ ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ-ယောဂေါ ပိကာလောစ၊
သမဇ္ဇေ စရဏဂံတော။
ဒိဇ္ဇာ-ရုတ္တော ပါပ-မိတ္တော။
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝံ နာဒိက္ခာ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဂစနေနစ။
သဉ္ဇရဘိ ဘယာ ဘိတော၊
ဝနေ ဝနစရိ ယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။

- ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဋ္ဌော၊
 ဣဏဝါ နိဿု-သေဝကော၊
 ၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
 ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
 အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
 အဘိတော-ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
- ၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
 သုခိတော ရောဂဝါလသော၊
 ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမောစ၊
 သတ္တေ-တေ သတ္ထ-ဝဇ္ဇိတာ၊
- ၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေလာဘ၊
 လာဘော လာဘေန ပုရတိ။
 ထလေ ဝဿသ ပဇ္ဇုန္တ၊
 အာပေါ အာပေန ပုရတိ။
 နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။
- ၁၄၅။ နဟိ ကောမိ ကတေ ကိစ္စေ၊
 ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
 တဿှာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္ဆာနိ၊
 သာဝသေသေန ကာရယေ။
- ၁၄၆။ ထူလံ သလ္လဘုကံ သောကေ၊
 တဘော စပလ-ဇာတိကော၊
 တတော ဝုဗ္ဗ-မနောဝါဒေါ၊
 ပမာဒေါ မုဒ္ဒသာသနေ။

- ၁၄၇။ ပါသာဏ-ဆတ္တံ ဂရုဏံ၊
တတော ဒေဝါနစိက္ခဏံ၊
တတော ဝုဗ္ဗာနမောဝါဒေါ၊
တတော မုဒ္ဒဿ ဝါဒနံ။
- ၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ-ဟတ္ထော၊
ဒါသော ဧတ္ထ ကံဏိဋ္ဌကော၊
ကဏ္ဍ-ဃာနာနမက္ခိနံ။
ဝါမ-ဟတ္ထော ပါဒ-ဒါသော။
- ၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
ကုဝေရော ရက္ခယိ သဒါ၊
မူလမိ ရက္ခယိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမိ စ ကာလကဏ္ဍိ၊
တ-နိ ဘုဇ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတော။
သိရီဇေ ပဝေဒတိ။
- ၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏ-ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အစု ရက္ခောစ-မိဿဏော၊
တသ္မာဟိ တေ ပူဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗ-ဂိဟီနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂဒါသကာ၊
တသ္မာဟိ မာတာ-ပိတုဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျစ။

- ၁၅၂။ ယေစ-ခါဒန္တိ ဂေါ-မံသံ၊
မာတု မံသံ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရဗ္ဗော၊
ရဝိ-သေကြာစ မဇ္ဈိမော၊
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ-စန္ဒရော၊
သောရီ-အင်္ဂါစ မရဏံ။
- ၁၅၄။ အဠဓိယံ ဂုရု ဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဓသ၊
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသ သိပ္ပံ၊
မာတာပိဘာစ ပုဏ္ဏမီ။
- ၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
န လာဗု နဝမံ တထာ၊
ဒွါဒသပြိန္တံ ကြိဒိနံ၊
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။
- ၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ဧကံ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမ-အတ္ထံ၊
ဂါမံ ဇနပဒ-အတ္ထံ၊
အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။
- ၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော၊
တတ္ထေဝ နိနေနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာ ပုရိသော မိဂေါ။

- ၁၅၀။ ယမ္ပိ ပဒေသေ နမာနေသ၊
 န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
 နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောသိ၊
 န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
- ၁၅၁။ စရ ဧတျကေန ပါဒေန၊
 တိဋ္ဌဧတျကေန ပဏ္ဍိတော၊
 အ နိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊
 န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။
- ၁၆၀။ နေ-ဓည ပယောဂေသု၊
 တထာ ဝိဒျာဂမေသုစ။
 ဒူတေသု အပစာရေသု၊
 စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါ ဘဝေ။
- ၁၆၁။ ဒွိ-ဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
 ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
 ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါသာမော၊
 ကာမောတွဋ္ဌ-ဂုဏော ဘဝေ။
- ၁၆၂။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊
 ဝိသေသ-ရသဝါဂ္ဂဘော။
 တထာ သု-မေတ္တိကော သာဓု၊
 ဝိပရိဘောဝ ဒုဇ္ဇနေသ။
- ၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏီဇော မစ္စော၊
 သမကော သုတ-သီလဝါ။
 တေသု ဝိပုလ-ဇာတေသု၊
 ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဏ္ဌာယ မလာ မန္တာ၊
 အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃာ၊
 မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇိ၊
 ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနဒုနံ ဝစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
 ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
 ဝဒန္တိစ ဟိနာ ဇနာ၊
 ပုဗ္ဗ-ကမ္မပ္ပဓာနာတိ။

၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဝိ၊
 ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္ပေ။
 နစေ သိဇ္ဈတိ တံကမ္ပံ၊
 အ-ဖလံဧဝ ကိံဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ-ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
 နိရူပံ- နိဗလံ သမံ၊
 ဣမံ ယာလံ ဆုတ္တ-ကာလံ၊
 ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော

လောကနီတိ အနက်

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္တသမုဒ္ဓဋံ၊ အထူး ထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိ၊ လောကနီတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ-သံခေပေန၊ အကျဉ်း အားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတုဂိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်းမည်၏။ ဗိက္ခောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ယုံကြည်။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းမရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာအဘယ်မှာ ရအံ့

နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။ ကုတောပုည၊
ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊ ကောင်းမှု
မရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာရနိုင်
အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏ္ဌိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ ဇိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမ
လွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။
နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊
ထားရာသလျှင်ကတည်း။ ဝမ္ဘိကေ၊ တောင်ပို၌။ ဥဒ္ဒကဗိန္ဒု၊
ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိ
ပူရတိဇ္ဇဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထိုမြို့။ သိပ္ပံဝါ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါဏံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှု
ကား။ ဧကမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပ
ကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်ပါသလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ တောင်တောင် ဟူသမျှ၌။ နမာ
ဏီက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေဂဇေ၊ ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိကံ၊
အမြဲတေမရှိ။ ဝနေဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။ နစန္ဒနံ၊

စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေ-ဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း-အရပ်တိုင်း၌။ နှပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသုခမိန့် မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဧသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ ဟံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျှ ကောင်းသားသည်။ မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာ သလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ရှာရာ၏။ ဗျဗ္ဗာ၊ တောင်ကို။ အာရဟံ-အာရဟန္တာ၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏။ ဣမေဉ္ဇ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေသိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္ပုတိစ၊ ဓမ္မသတ် အတတ်၎င်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်းအတတ်၎င်း။ ယောဂါစ၊ တစည်းစူးဆောက် အတတ်၎င်း။ နီတိစ၊ နီတိကျမ်း အတတ်၎င်း။ ဝိသေသကာစ၊ ယာယီယတြာစသော ဗျာကရိဏ်း အတတ်၎င်း။ ဂန္တဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်းစသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်၎င်း။ ဂဏိကာစေ၊ လက်ပစ်အတတ်၎င်း။ ဓနုဗေဒါစ၊ ဓူလေး၊ လင်းလေး အတတ်၎င်း။ ပူရဏာစ၊ စကားဟောင်း အတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာစ၊ ရယ်ရှင်မှု အတတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင် အတတ်၎င်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျန်းအတတ်၎င်း။ ကေတုစ၊ သံတမန် အတတ်၎င်း။ မန္တာစ၊ မန္တန်အတတ်၎င်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်ရှစ် ပါးကုန်သော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမူကား။ ဘေရီ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမူကား။ ပဇ္ဇာဇ္ဇော၊ မိုဃ်းကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်၎င်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်၎င်း။ သဒ္ဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏာတေ-ဘဏာထေဝ၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်၎င်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး၏လက်တို့၌။ ယံဓနုဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယသာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသောအတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနုဉ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒရာကြာကို မြင်သဖြင့်

သိအပ်၏။ ကုလပုမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော
ပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။
(ထိုသူ၏အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏သော်လည်းဟူ) ဗျတ္တိပွ
မာဏံ၊ ပညာရှိမရှိ ကိုကား။ ကထိတဝါကံ၊ ဆိုသောစကား
ဖြင့်သိအပ်၏။ ပထဝီပမာဏံ၊ မြေ ကောင်း မကောင်းကို
ကား။ တုံဏမိလဘတံ၊ မြက်ညှိုး-မညှိုးကိုမြင်သဖြင့်သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတ
ကို။ ဗဟံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်
ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သိန္ဓုဒကံ၊
သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊
ဘားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟံ
မညတိဇုဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား
နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်
၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ၊ တတိယံ၊ တတိယ
အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရ တုံအံ၊ စတုတ္ထံ၊
စတုတ္ထအရွယ် တိုင်မှကား။ ကိံကရိဿတိ၊ အဘယ် မူစ
အံနည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်
လော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။
ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊
အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာ
မှရှိသောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်းဖြစ်တတ်

၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသော သူကို။ လောကော၊ လောက၌။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို နှု သိက္ခိ တာ၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသောအမိသည်။ သုတြ၊ ရန်သူ မည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို နှု သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသောအဘသည်။ ဇေရီ၊ ရန်သူ မည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ မရှိသော သူသည်။ ဟံသ မဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏အလယ်၌။ မကောယထာ၊ မျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ နသောဘတိ၊ မတင့်ဘယ် တသွာ၊ ထိုသို့အဘတ်ကိုမသင်စေသောကြောင့်။ ဇေရီ၊ ရန်သူ မည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စီမ့်ချန်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ ဖိဂက္ခိယံ၊ သမင်တို့၏မျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ အသူမျက်စဉ်းခတ်၍ကြည် သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပ ချေ၏ရှင်။ ပလ္လလေ၊ ညှန်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံကောင်းတုံ၏ရှင်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘောသည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

၂၀။ အကောတဗျလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတမ္ပိ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ဖျို.ကဗျာ ခွဲခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်းမှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်းသည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသည်၎င်း။ နိဒ္ဒါအိပ္ပံခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါဏေဒိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇော၊ အတတ်ပညာသည်ကား။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျား ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟိနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောလေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တံသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူမည်

သည်။ နစ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်ဟူသော။ ဗလံ၊ အား
မည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟာသံသသည်။
ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊
မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုဉ္ဇံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်းသည်။
ဂဗြဘမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်
တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
ရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်
ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်
၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ န ဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရ
သာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်
ငြားအံ့။ ဝိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။
ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဇိဝံ၊ လျှာသည်။ သူပ
ရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့
တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊

မသွားရာ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘာသေယျ၊ စကား
မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ ဝါဏိ
ဇော၊ ကန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသ ဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့
သွားသော သူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကော၊ လောက၌။ ဓနနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်
ကို၎င်း။ မနောတာပဉ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ ဃရေ၊ အိမ်၌။
ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္ဇနဉ္စ၊
လှည့်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနဉ္စ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို၎င်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယော၊ ထင်ရှားမပြီရာ။

၂၉။ လောကော၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေး
အခွင့်ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကို၎င်း။
သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်
သော သူကို၎င်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့် တန်ရုံသော။
ကောဓံ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊
သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ
စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟတာ
နရာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊
ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကား လိုလားသောသူ။
ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၃၁။ အနဂါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဝမယန္တော၊ သူ့အိမ်သို့ သွားဖန်များသောသူ။ အပုစ္ဆော၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ပြောဟောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်သောသူ။ ဣဒံ တိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟိန လက္ခနံ၊ သူယုတ်၏။ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟိဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြဘတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ယဋ္ဌော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပဒိရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝိ၊ နွားမသည်။ စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏။ ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးဘည်းချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်ကတ်၏။ အပဏ္ဍိဒိ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက် သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေးလတ်သော်။ ငယေ ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု ကောင်းအံ့လော။ သူကခရပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊ အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ။ ဒိပေ၊ ကျားသစ် ဟုကောင်းအံ့လော။

ဗိဇ္ဇာရေပီ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်
တူကာမူ။ ဗျဿေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗမီရေ၊ ခပ်
သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း
တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့ သဘောမည်သည်။ နေမ္မိ၊ ဥစ္စာ၌။
နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတေပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။
သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို
မြင်ခြင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရေ၊ သမုဒ္ဒရာ
သည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
လျှင်းမူလည်း။ ဝိသာလကုလ သမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြော ကြွယ်ဝသော
အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်
ခဲ့မှုကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံသုကာ၊ ပေါက်
ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာဇုဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်
သောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏ အမတ်
ဖြစ်တတ်၏။ မာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ ဖြစ်တတ်၏။ အနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ
၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ နံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟူ၊ များတတ်
၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။
နမညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိသော၊ အကြင် တပည့်သည်။ သိပ္ပလော
ဘေန၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
များစွာ၊ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိသော၊ ထိုတပည့်
သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊
မြင်သော၊ မူဂေါဓ၊ သူအ-ကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်း
ငှါလည်း။ နဥဿဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုး
ကို။ ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှါ။ နဃန္တတိ၊ မခတ်။ သောဘေ
တုံ၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ ဃန္တတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊
ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အ
ပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ နဃန္တတိ၊ မပုတ်
ခတ်။ ဝုဗ္ဗိကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွား ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဃန္တတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်
ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယတိ၊
ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂ္ဂရောဇဝ၊ တောင်ဇလပ်ပန်း
သည်သာလျှင်။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊
လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်
လည်း။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေ
ကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့်
ပေါင်းဘက်မှီဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဒ္ဓိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာ
သေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဒ္ဓိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။
သန္တဓံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူ
တော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညဿ၊ သိ၍။
သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်
မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။
စဇ-စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်
သော သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ-ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။
အဟောရတ္ထိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ-
ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော
အဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ-သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုဗ္ဗရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီး မှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊
အပဉ္စ၊ ရတ္တကမေဝစ၊ နိစ္စာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်။
ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။
ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ။
အပဉ္စ။ ကဏ္ဍကမေဝစ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း
၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြန် အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။
ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ ထိုအတူ။ သုဇန

ဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောကဌ။ စန္ဒနတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံကို။ န၊ ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။ လီဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။ ယန္တာ ဂတောပိ၊ ယန္တယား စက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မရရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ န ဇဟာတိ ဧဝံ၊ မစွန့်သလျှင်တည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိယန္တောပိ၊ မွတ်သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။ နခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသေဝစပိ၊ ကြိုလိုသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုး အနွယ်ကို စောင့်တတ်ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟိနကမ္ပံ၊ ယုတ်သောအမှုကို နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ၊ ကောကဌ။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊

စန္ဒောဝ။ လ-သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနစန္ဒ
သီတမှာ၊ စန္ဒကူး၊ လ၊ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊
ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါက္ခံ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏှ၊ ရောင်ခြည်တထောင် ဆောင်သော နေမင်း
သည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။
မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုတောင်မင်းသည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ်
ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ။
ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာ
သည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊
မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။
သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်
ထက်။ ဉာတိ မတတပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်
သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ်
ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်
သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏
အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်
သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏ အရိပ်ချမ်းသာ
သည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု
ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော
အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပူတိံ၊ အပုတ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိရာကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုပ္ပာသာ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ ဟိနဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုတ္တိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာပိတာဟိနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မူကား။ ဒုပ္ပာသာစ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတ္တိရိယာစ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာသာ၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘ မြတ်သော သူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိ၏။ ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မူကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။ သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသောအမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ။ အလိုရှိကုန်၏။ အန္ဓုပါနေသု၊ ထမင်း အဖျော်ကောင်း စား

သောက်သောအခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဓါ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏှိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတကောင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိတုံ၊ ညည်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒသေတိ၊ ပြစ်။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညည်းဆဲခြင်း အမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှု ကိစ္စ ဟူသမျှတို့ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာစ ကာရာပေသိဝါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္ဓော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိကိတွာ၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုဆိုတတ်သောသူကို။ ဣသယော၊ ဘုရား စသော သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့၏။ ဖရသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ ဧတံခန္တိ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။

ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၀။ လောကေ၊ လောက၌။ အသုစိသင်္ကတေ၊ မစင်အတ်
ပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တဘော၊ ထို
ထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့
ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
တစောပိ၊ ထိုထက်လည်း။ အကတညနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို
မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သော အရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပါစ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သော သူကို။ သတံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်
ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ့်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော
သူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊
ကိုယ့်အောက်နှိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ ပေး
သဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့် တူသော သူ
ကို။ ဝါယာမေန၊ လှုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊လောကဉ္စ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ဝိသံလူတံ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟ၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံလူတံ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘဒ္ဒိ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညစ်ခြင်းဖြင့်။ ခေနံ၊ နို့ထွက်သော နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း။ ကူပေ၊ တွင်းဝ၌။ ဝါရိဝရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟံ အပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကွစိ၊ အချို့သော အရပ်တို့၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊

သူတော်ကောင်းတို့၏။ ခန့်၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္တယ၊
သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျံ၊
မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေ၊
မကြံရာ။ ဓမ္မ မေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ် သည်ကို
သာလျှင်။ သုစိန္တေယျံ၊ ကောင်းစွာ ကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်း
နှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဇ္ဈစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ စိန္တတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်
၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမအား၎င်း။
ပုရိသဿဝါ၊ ယောက်ျားအား၎င်း။ သောဝါ၊ စည်းစိမ်တို့
သည်။ နစိန္တမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်
သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ န ကုရတေ၊
မပြု။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။
ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်
သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်း
တည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာ
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနောပိ၊ ရွက်ဆောင် အပ်သော်လည်း။ အဘူပူရော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော။ ဃဋ္ဌောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေါ၊ မြွေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သောသပ္ပေါ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တော သဗေဟိ၊ မန္တယား ဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလံ၊ မိမိ မိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယော ဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလောစ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏။ သ-သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိ ပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုး။

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မရူဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့
မညာတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။
ပါပံ၊ မိမိ ပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗသဝါ၊ ကိုက်အားရှိမှု။
နသာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်၊ ခန့်၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ
နည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊
ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊
ငဲ့သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃဓရ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
မူသိကော၊ ကြိုက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဇဏ၊ ငှက်၌။
ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။
နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ မြဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ည၌
သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယော
ဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
ကောင်းကရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊
သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသာရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သော သဘောရှိသော သူ
သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံဒဝ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှ

သာ ရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ-အပ္ပဒေါသံ ဧဝံ၊ အနည်းငယ်
သော အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊
အုန်းသီးလောက် ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကို
ကား။ န ပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိအပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ န ဇညာ၊ မသိစေရာ။
ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊
သိအောင် ပြုရ၏။ ကိမိဝံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။
ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။
ဂုယုန္တိ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။
ဂုယု၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကို။
လည်း၊ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏှိတဿ၊ ပညာရှိအား။
ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏှော၊ ဒဏ်ကို ဒိယတေ။
ပေးသည်မည်၏။ ပဏှိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏှိတေနော၊ ပညာရှိ
သည်သာလျှင်။ ဝဏှိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏှိတံ၊
ကောင်းစွာချီးမွမ်းခြင်း မည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသော သူကို။
အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။
ထဒ္ဓံ၊ မာန ခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကမ္မ၊ နာ၊ လက်အုပ်ချီ
သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မုဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္ထိ
ယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏှိတံ၊ ပညာ

ရှိကို။ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှယျ၊
ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက် သူယုတ်တို့ကိုဆိုသော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည် ရှိသော်။
ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိ
တော၊ စီးပွားကို မဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။
ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်
၌ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်လေ။ သြသဓံ၊
ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို
ဆောင်လေသံလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်
သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော
ရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌၊
မရံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊
ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီဓေ၊ ဥစ္စာတည်း ယုတ်မူကား။ မိတ္တေ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒရာ၊ သားမယားတို့
သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသားအစ်ကိုတို့သည်၎င်း။ စဇန္တိ၊
စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝဇ္ဇေဝ၊ ဥစ္စာရှိသော သူတို့ကိုသာလျှင်။

သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်
သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်း
ကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကို။
ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း
မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာ
ဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊
ထိုမြို့။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော
အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘ
ဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေး
မွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊
မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျမ်းဝင်
၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ
၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သော သူ
သည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊ အကျမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္ဇာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊
အကျမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပိတေ၊ အမျက် ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊
ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတံ၊ ထင်ရှား ပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိကျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သင်္ကတကြိမ်။ ဒုဠတံ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အဿမိရ် မြင်းကို ဖွားအံ့သော မြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတံ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင်သော အိုးကို။ ဘိန္ဓေလ္လဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်း၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ မီးကြွင်း၎င်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂ သေသော၊ ရောဂါကြွင်း၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝေဒန္တိ၊ ပွားတတ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ န-ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ-ပဒုမံလ္လဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကားသည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တံဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရံသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ န စ သေဝေ ယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ အပဂ္ဂဏှံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေ ယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေ ယျ၊ မမှီဝဲရာသာလျှင် ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊ အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဟတ္ထိံဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟ သေန၊ အတောင်တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်း ကိုကား။ ဒေသ စာဂေန၊ အရပ်ကို စွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကို၎င်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကို၎င်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသောကျွန်ကို၎င်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ဗရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတု ရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကလ၌၎င်း။ ဒုမ္ဘိက္ခေ၊ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော ကလ၌၎င်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီး

သောကာလ၌၎င်း။ သကြာဂဟေ၊ ရန်သူမိသော ကာလ၌
၎င်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌၎င်း။ သုသာနေစ၊
သုသာန်တစပြင်၌၎င်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေ
သခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သု-မိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်း
ကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော
သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရ
သော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်း
သော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယစန္ဒရာဇ္ဇနံ၊ နေမင်း၊ လမင်း
တို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကိုဆိုရာအခင်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ
အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗ
တာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန်
မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်
တည်း။ တပဿိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊
သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း
တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
 သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
 ဗလံ၊ ရဲမက်ဒိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊
 ကြိုကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊
 အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူ
 ကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊
 ယောက်ျားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ ရှိမှသာလျှင်။
 သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။
 သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်
 ကုန်၏။

၉၇။ သုန္ဒဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
 ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
 ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
 ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
 တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ဧကမာသာ၊
 လင်နှင့် တလကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့
 ကား။ အမုမာသာ၊ လခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိ၊ ကျွဲကား။ ပဒိ၊ ညှိနှိုင်းမှသာလျှင်။ ရမတိ၊
 မွေ့လျော်၏။ ဟဒိ၊ ဟသံငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာ
 လျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောက်ျား
 ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ဓံ၊ တရား
 ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အနံ့၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကျေမှ။ ပသံ
သေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရေဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗ
နံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကို
ကား။ ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီး
မွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကော့က်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်
မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊
မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတရိ ပါသံ၊
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကုဏောစ၊
ငှက်သည်၎င်း။ ကတမာယာဗဟူတရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာ
များ သလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိ
ကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊
မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်း
သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်မောဘတ်
သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကိုယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စဒ္ဓိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္ထိ၊ ညဉ့်သည်။
နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝိစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှကင်း
သော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ န သောဘတေ၊
မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊

ရေကန်သည်၊ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပကိဝိနာ၊ လင်
မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ န သောဘတေ၊
မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမူကား။
သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။
ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာန
တည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမမူကား။ သူစိသုတ္တံ ယထာ၊ အပ်၌ ချည်
နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်။ ဝကံနဒီ၊
မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တော
တို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိ
ယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်
သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်း
မှုကို ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံ
တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏိနီ၊ ငြိစူ စောင်း
မြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ ရှိ၏။ ပဿတဏ္ဍိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း
တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍ စားတတ်၏။
အဂ္ဂန္တုတ္တီ၊ လင်၏အဦး စားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေ
ဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။
သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင် မြင်ငြား
သော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ ဘုရားသုစ၊
စားသော အခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင်
ဆင်ယင်သော အခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တနီ၊ နှစ်
သက်ဘွယ်ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော။
ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘဂိနီ၊ နှမကဲ့သို့။
ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သော အခါတို့
၌၎င်း။ ပဏ္ဍေသု၊ လင်၏အပါးသို့ သွားသော အခါတို့၌၎င်း။
ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိခသစ္စာ ပြုဘက်၏။ ဘဇယသု၊
ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊
အိပ်သော အခါတို့၌။ ရမတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊
အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခီ၊ တင့်တယ်စွာ၏။
ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်ထွက်သော အခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်
၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊
ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တီ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။
ကာယဿ ဘေဒါစ၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊
နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတီ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
ရွှေသော အသားအရေလည်း ရှိ၏။ ဗိဂက္ခီ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့
ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈာတ္တာ၊ ခါးစည်း တင်
ကျယ် ငယ်သော ဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့
အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သော ပေါင် ရှိ၏။
သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့ လှန်သော် ရှည်သော အဖျား
ကော့တက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တီ၊ ကြီးငယ်မထင်

ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဂန္ထိရ နာဘီ၊ နက်
သော ချက်လည်း ရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့
အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာ ယုဝတီ၊ ထိုသို့သောမိန်းမငယ်ကို၊ ဟိ
နကုလေသု၊ ယုတ်သော အမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်
လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမမျိုးကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒဉတု၊ တန်
ဆောင်မုန်းလ သရဒဉတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊
မယားတို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာ
နံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။
ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာဒိ
သာ၊ မြောက်အရပ်သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်
တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား
၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမ
သည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏ မယားသည်။ ဣန္ဒံ၊
သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိဣဝ၊ အရိအသေ လုပ်ကျွေး
သကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို အပစာယေယျ၊ အရိအသေ
လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ ဇာ
တိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ။
ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
သောပေါသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏
မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊

ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွန့်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ရှောင်
ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော။ ပေါ
သော၊ ယောက်ျားသည်။ တိဗ္ဗရတ္ထနိ၊ တည်သီးမျှ ငယ်သော
သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူ
ဆောင် သိမ်းဆည်း၏။ တဿ၊ ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿ၊
မိမိအလိုရှိရာ မပါသည်ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်း ငြူစူတတ်၏။
နသဒ္ဓဟတိ၊ လင်အို တယောက်၌သာ မွေ့လျော် လတ္တံ့ဟု
မယုံကြည်။ ဣတိတံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယား
ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်
၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ တယာမ်သာ၊
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊
နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်
ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမောဝ၊ သုံးယာမ်
သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊ ဘုန်းတောင်း
ယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်လုံး သာလျှင်၊
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော
သူ၎င်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင် များသော ပညာရှိ

၎င်း။ ရာဇာ၊ မင်း၎င်း။ နဒီ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။
ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမား၎င်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။
နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒီဝသံ၊ တနေ့ တရက်
မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ။ နစမန္ဓဝါ၊
အဆွခင်ပွန်းလည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစ
ဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူသည်။ မရှိ။
တတြိပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒီဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ န
ဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။
ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိ
သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အ-သိပ္ပဿ၊
အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
၏။ ဒလိဒ္ဓတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်
ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဒ္ဓံ၊ အတတ်
ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင် ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိမှုကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။
ရာဇာမစ္စံ၊ မင်း၏ အမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။
ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု၊
နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်
မင်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊
ပျက်၏။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇော၊
မရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာ
သော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အား
ကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။
ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့
၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရဒံ၊ ပိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း
၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလှုံ့လှိခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်
ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်း၎င်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်
မြင်ခြင်း၎င်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊
မင်းစသော လူကြီး မိဘ၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။
သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊
ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့
သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧသ ဧသော

ဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေး
သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကော၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။
ကာမဘောဂီ၊ ဒိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နဿာရ၊
မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး မစောင့်သော။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နဿာရ၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာ
ရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နဿာရ၊
မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်
ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထို အမျက်ထွက်သော ပညာရှိသည်
လည်း။ နဿာရ၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲ
တို့သည်။ မဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတ မာနိနော၊ မညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်
၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ သူတို့၏။ ကမ္မံ၊
အမှုသည်။ ငိနဿတံ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန်
အတုတ်၏ ထွက် မထွက်ကို၎င်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန် မကုန်
ကို၎င်း။ ဘယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာ
ကံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်
တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ
ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်
ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ဝိဇ္ဇိတောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟုတလနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သမ္မဘာဂေန၊ အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန် အဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၎င်း။ အာပေ၊ ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မုဇ္ဇော၊ သူမိုက်ကို၎င်း။ သပ္ပေ၊ မြွေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္စေက ပါဏဟရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဒုဠဘရိယ သံဝါသော၊ မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ၎င်း။ ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကို စေသောသူ၎င်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စု-ဧဝ၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ သမ္မုဠသိသော ပဒေသေန၊ မိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်၎င်း။ ကုနာရီ ဘရဏေနစ၊ ယုတ်လှစွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၎င်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ

ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နစ်တတ်ချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှု ကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြု သည်မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ စာပည့်တည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇ-ပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်း မှု ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှုပြုသည် မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက် မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်း သဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော် မမှန်သော သူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္စ၊ ဝန်တိုသော သူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိက ဝါ ဒိနံ၊ စကား မမှန်သောသူကို၊ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်၎င်း။ ဥန္တမန္တိ၊

မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တစ၊ မိမိ
သို့လည်း ရိညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
သိနေဟ ဘောသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊
ဝန်တိုခြင်းကား၊ ဒေါသနောသဓံ။ မုန်းစေတတ်သော ဆေး
တည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသဿိ ဘောသဇ္ဇံ၊ အမြဲ
အရံများသော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပ
ဏောသဓံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။
အပ္ပဿာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။
သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သော
ရန်ကို။ ဇယေ။ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊
လွန်းကို။ ဝဇ္ဇတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်းဖြင့်။ နာဂေါပိ၊
ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ အဟဲအဖော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်
သော မင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိဿတိ။
အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သော အရပ်၌။
ဇလိတော၊ ညီအပ်သော။ အဂ္ဂိမီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလို
စာလျှင်။ ဥပသမ္ပတိ။ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဘုဉ္ဇေ၊ မခံစား
ရာ။ အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကို၎င်း။ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊ အရသာ စား

ခြင်းကို၎င်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံသာ ထုံ
ခြင်းကို၎င်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်း
ဆာ ဆင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်
သဒိသံ၊ အတူ။ န ကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်း
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊
ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဧသော၊ ဤမင်းကား။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တော၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဌာပယော၊
ကောင်းစွာထားရ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောက်ျားသည်။ ရညော၊ မင်း
အား။ အတိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစား
ရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပ
ဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရွှေရှဉ်၊
နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေစ၊ အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း။
နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဒေါသေ၊ ခြောက်ပါး
သော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဝဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယု
တာ၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားနှင့်
တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူး ရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။
အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမှု။ န သောဘတိ၊
မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုဉ္စမပိ၊ အဘိုး

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟေမုံ၊ ရှေ့ကို။ နိဿာယ၊
မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိသေ၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော၊ ဘိက္ခုမ္မိ၊
ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မံသ
ဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊ အဘယ်
မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက် ကြူး
သော သူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကား မှန်အံ့နည်း။
မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက် ကြီးသောသူ၌။ ကုတောလဇ္ဇာ၊
အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတဇ္ဇေ၊ အပျင်းကြီးသော
သူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်တတ်အံ့နည်း။ မဟာ
ကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်
မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက်ကြူးသော သူ
သည်၎င်း၊ ဝိကာလောစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလွှေ့ရှိ
သော သူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇေ စရဏဂံတော၊ သဘင်အသွား
များသော သူသည်၎င်း၊ ခိန္နု ဓုတ္တောစ၊ ကြွေအန်အစရှိသော
လောင်းတမ်း ကစား ကြူးသောသူသည်၎င်း။ ပါပ မိတ္တောစ၊
မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသောသူသည်၎င်း၊ အလသံ၊

ပျင်းရိဖင့်နွဲ့သောသူသည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါ
နံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀၊ ဒိဝံ၊ နေအခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှဉ်းဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အ-ဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။
န ဝတ္တတဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘိတော၊ ကြောက်
သော။ ဝနစရီ၊ တောမူဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိ
ယထာ၊ ရွှေနောက်ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်
အပ်၏။

၁၄၁။ ဇိဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူ
ဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသ
ဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊
ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာမိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မုဇ္ဇော၊
မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြို့များသောသူ။ နိဿုသေဝကော၊
မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ် စေားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊
မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။
အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊
မြင်မှုကား။ အဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်
ကြူးသော သူ၎င်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သော သူ၎င်း။
သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူ၎င်း။ ရောဂဝါ၊

အနာရှိသော သူ၎င်း။ အလသော။ ပျင်းသော သူ၎င်း။
 ကုစ္ဆန္တော၊ အလိုကြီးသောသူ၎င်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုသစ်
 ၌ မွေ့လျော်သောသူ၎င်း။ ဧကေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော
 သူတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေ လာဘ၊ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့၊
 ဂစ္ဆံ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။
 လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပုရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေ ပဇ္ဇန္တ၊ အိုပဇ္ဇာန်
 နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿသ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊
 သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပုရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ
 ဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊
 ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။
 ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္ထာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။
 ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နဟိ သမုပေက္ခတေ၊
 တဖန် မရှုမကြည့်တတ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝ သေသေန၊
 အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ထူလံ၊ လဲဝါသည်။
 သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊
 လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို
 ထက်။ ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ၊ ဆရာ မိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံ
 သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓ
 သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊
 မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်
တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းလည်း။ ဂရုကံ၊ လေး၏။
တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဇာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ သြဝါဒေါ၊
အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်၁
လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။
တ္ထေ၊ ဤ လက်၁လက်၁။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။
ကဏ္ဍဃာနာနံ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏
၎င်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်၁လက်၁သည်
ကား။ ပါဒ-ဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။
ပတ္တေ၊ အရွက်၁။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒေါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း ရကွတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၁။ ယက္ခော၊ ဘီလူး
သည်။ ရကွတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊ အဖျား၁လည်း။ 'ကာလ
ကဏ္ဍိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရကွတိ၊ စောင့်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတု၊
ဖြတ်၍။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရီဇေ၊ ကျက်သရေသည်
သာလျှင်၊ ပဝေတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ မြဟ္မာဝ၊ မြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ဗုဏ္ဏ ရက္ခော၊
သင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ၊ ဗိဿကုံး နတ်သည်
လည်း။ အစ္စရက္ခော၊ ကမ္မလွေကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ

တသွာဇဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သိပ္ပာရိန္ဒာ၊ အတတ်သင်
သော သူတို့သည်။ တေ၊ ထုံမြဟွာ၊ ဗိဿဏိုးတို့ကို။ ပူဇယန္တ၊
ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံ နရံ၊ ထို
ပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂဟိနံ၊ ခပ်သိမ်း
သော လူတို့အား။ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊
မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ ဧည့်စိမ်းကို ပေး
တတ်ကုန်၏။ တသွာဟိ-တသွာဇဝ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။
မာတာပိဟူဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊
မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါဓံ၊ နွားတို့
၏ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတု
မံသံဝ၊ အမိ၏အသားကိုသာလျှင် ခါဒယေ၊ စားသည် မည်
ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည် ရှိ
သော်။ အဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေ
စ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပာရိန္ဒော၊ အတတ်
ပညာ စ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိ သောကြာစ၊
တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်လျူ ရှိ
၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းလာနေ့၌ သင်မှုကား။
န သိပ္ပေါ၊ အတတ် မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါစ၊ စနေနေ့၊
အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရံ ဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်

မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆယ့်လေးရက်၊ လဆုတ်တဆယ့်
လေးရက်တို့၌ အတတ်သင်မှုကား။ သိသံ ဟန္တိ၊ တပည့်ကို
သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်
ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ သိပ္ပံ ဟန္တိ၊ အတတ်ကို
သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမိ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်
မှုကား။ မာတာပိတုဟန္တိ၊ အမိအဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပါရဗ္ဘော၊ အတတ်
ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်
ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊
ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်မှူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။
နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊
ကင်းပိန်ကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊
ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဇ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊
အတတ်သည်။ ဝိနယတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏
အကျိုးငှါ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။
ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။
ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏ အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်
ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ ပထဝိံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊
စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၎င်း။
သပ္ပုရိသော၊ သူသော်ကောင်းသည်၎င်း။ ဂဇေ၊ ဆင်သည်
၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။

ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၏။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျိုး၎င်း။
ကာ ပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောက်ျား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်
၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို မိမိကျင်လည်
ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ နိဇနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုး
ခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစ ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း
လည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော၊
အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သော သူလည်းမရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊
ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကဓေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေန ပါဒေ
န၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်၌တူသော အရပ်သစ်ကို မြော်
တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်
သော ခြေတဘက်၌တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသော
စိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊
မစူးစမ်းဘဲ ပုဗ္ဗမာလယံ။ နေရာဟောင်းကို။ နဇဟေ၊ မစွန့်
တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနဓည ပယောဂေသု၊
ဥစ္စာ စပါး ရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး၊ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း
ဒူတေသု၊ တမန် အစေအပါးခံသောအခါတို့၌၎င်း။ အပစာ
ဓေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌၎င်း။ တဒါ-တေသု ကာ
လေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊
စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့ထက်၊ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း၊ စတုဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယတို့၊ လေးဆ လွန်၏။ ဝါယာမော၊ လှုံ့လကား။ ဆဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယတို့၊ ခြောက်ဆ လွန်သည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆ လွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသ ရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော် သူမြတ် သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုကြိမ် အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍ လွန်၍ ချီသည်နှင့် တူ၏။ ဒုဇ္ဇေနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရိတောဝ၊ အရင်း အစသာချီ၍ အဖျား တိုင်လတ်သော် မချီသော ကြိမ် သဘောနှင့်တူ။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်၎င်း။ အမစ္စော၊ အမတ်၎င်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်း သီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်း၎င်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဏ္ဍာယ၊ မသရဏ္ဍာယ်သောသူအား။ မန္တ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွ လုံ့လ ဝီရိယ မရှိသော သူ၏။ ယရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်း ပျက်စီး ၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိ ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချို့သော လုံ့လ ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဝစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာ ဇနာ၊ ယုတ်မာသော သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဝီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယ မိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ န သိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံ ဧဝ၊ ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံ ဒေါ သော၊ အဘယ်မှာ အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနုရော၊ အကြင်ယောက်ျား မိန်းမသည်။ နိစ ကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်း ဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ လက်မညာ အတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရပ် အရည်လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်း မရှိ။ တထာပိ၊

ထိုသို့ အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣမံ ကာလံ၊ ဤကာလကား။
ဆုတ္တကာလံ။ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာ
လျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏက-ကဏ္ဍော၊ ပြီးပြီကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခဏ်းကား။ နိဋ္ဌတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ နာယံ၊
သောဓိတော ကံသိကေ သတေ၊
ဆနောတုံ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊
ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ၊

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ သုဇ
နော ကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ ဒုဇ္ဇနော
သူယုတ်ကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို
ဆိုရာ အပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ ရာဇပကိဏ္ဏကောစ၊
မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ ပြီးပြီသော စကားကို ဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်း

ဆာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ
 နာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု
 အမည်တော် ရသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း
 ဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ
 လောကနီတိ နိဿယော၊ ဤ လောကနီတိ နိဿယသည်။
 ကာသိကေသတေဆနောတုံ၊ ၁၁၉၆-ခု၊ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊ ဒုတိ
 ယ ဝါဆိုလ၌၊ ကာလ သတ္တမ အာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်
 ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဥ္ဇတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပါဌ်-အနက် ပြီး၏။

၇-ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊
အတြာ-ဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ၊
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ ရာဇဿ၊
သုဏန္တ၊ သဂ္ဂ-မောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မ သဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ၊

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေသန္တာ သန္တ-စိတ္တာ
တိ-သရဏ-သရဏာ
တ္ထ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုဗ္ဗာ ဘုဗ္ဗာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ-
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗကာလံ၊
ဧတေ အာယန္တ၊ ဒေဝါ
ဝရ-ကနက-မယေ
မေရ ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ-ဟေတုံ
မုနိ-ဝရ ဝစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ မြာဟ္မဏော။

ယံ အမွေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတော၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဓိံ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိစ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿ
တော ဝါ၊ အမနုဿတော ဝါ၊ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ ဥဒကတော ဝါ၊
ပိဿစတော ဝါ၊ ခါဏုကတော ဝါ၊ ကဏ္ဍကတော ဝါ၊
နက္ခတ္တတော ဝါ၊ ဇနပဒ-ရောဂတော ဝါ၊ အသဒ္ဓမ္မတော
ဝါ၊ အ-သန္တိဋ္ဌိတော ဝါ၊ အ-သပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ-
အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ-အဟိ-ဝိစ္ဆိက-မဏိ သပ္ပ-ဒီပိ-
အစ္ဆ-တရစ္ဆ-သုကရ-မဟိ သ-ယက္ခ-ရက္ခသာဒီဟိ၊ နာနာ
ဘယတော ဝါ၊ နာနာရောဂတော ဝါ၊ နာနဥပ္ပဒ္ဒဝတော
ဝါ အာရက္ခံ ဂဏ္ဍန္တု။

၁-မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ (ပ)ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ၊

၂၄။ ဧတာ ဒိသာနိ ကတုာနံ (ပ)တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ၊

မင်္ဂလ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏီဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရ
မိယော ဒသဉ္စပ-ပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထ-ဝါရမိယောတိ
သမတိံသ ပါရမိယော ပဉ္စမဟာ-ပရိစ္စာဂေ-လောကတ္ထ
စရိယံ ဉာတတ္ထ စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ-စရိယန္တိ တိဿော စရိယာ
ယော ပစ္ဆိမ-ဘဝေ ဂစ္ဆ ဝေါက္ကန္တိံဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ
ပဓာန-စရိယံ ဗောဓိ-ပလ္လက္ခေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ
ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ
ဓမ ဗုဒ္ဓ-ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာ
ရန္တရေသု တိ-ယာမ-ရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ
အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရည-စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋီ-သတ-သဟသေသု၊

စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာ ဣံ ပတိဂဏ္ဌန္တိ၊

ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

လယ်တီမဏ္ဍိုင်-၁၁

(ပဉ္စမအကြိမ်)

- ၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဒ္ဓိက္ခ၊
သမ္ဘူတံ တိရိစ္ဆံ ဘယံ။
ဒိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊
- ၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တ-လိက္ခေ။
သဗ္ဗေ ဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တ၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တ၊ ဘာသိတံ။
- ၂၉။ တဿှာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါစ ရက္ခော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တဿှာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။
- ၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ဗိ-ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၁။ ခယံ ဝိရာဝံ အ-မတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျ-မုနိ သမာဟိတော၊
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ဗိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓ-သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ-သတံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဋ္ဌေန၊
 နိက္ကာ မိနော ဂေါတမ-သာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိ-ပတ္တာ အ-မတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒ ဒီလော ပထဝိသိတော သိယာ၊
 စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အ-သမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယ သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၃၆။ ယေ အရိယ-သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂန္ထိရ-ပညေန သု-ဒေသိတာနိ၊
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန-သမ္ပဒါယ၊
 တယဿုဓမ္မော ဇဟိတာ ဘဝန္တိ၊
 သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယ ဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။
- ၃၈။ စတူဟာ ပါယေဟိစ ဝိပွမုတ္တော၊
 ဆစ္စာ ဘိဋ္ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကံရောတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
 အ-ဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အ-ဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ-ပဒဿ ဝုတ္တာ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၀။ ဝနပ္ပဂုဓမ္မ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိဟာန-မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိဓေ။

တထူ ပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာန-ဝါမိ ပရမံ ဟိတာယ။
 ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာ ဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ဝိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိ-ရတ္တ-စိတ္တာ-ယတိကော ဘဝသ္မိ။
 တေ ဝိဏ-ဗီဇာ အဝိရုဠိ-ဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဝိရာ ယထ ယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒဗ္ဗိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနိ ဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ-ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနိ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ-ယာ နိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီ ဓ ဘူတာနီ သမာ ဂတာနီ။
 ဘုမ္မာနီ ဝါ-ယာနီဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ရတန-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိဿနံ။
 ယမ္ပိစေဝါ နယုဉ္ဇန္တော။
 ရတ္တိန္တိဝ မ-တန္တိတော။
 ၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊
 ပါပံ ကိဉ္စ နပဿတိ။
 ဧဝ မာဒိ-ဂုဏူပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 ၄၈။ ကရုဏီယ မတ္တ-ကုသလေန၊
 ယန္တသန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
 သက္ကော ဥဇ္ဇ ဓ သုဟုဇ္ဇ ဓ၊
 သု ဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနိ။
 ၄၉။ သန္တုဿကော စ သု-ဘရောစ၊
 အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
 သန္တိဋ္ဌိယော စ နိပကော စ၊
 အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသု နနုဂိဋ္ဌေ။

- ၅၀။ န စ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္ဇိ၊
 ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျံ၊
 သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တ၊
 သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တ၊ သုခိတတ္တာ။
- ၅၁။ ယေနောပိ ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
 တသဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
 ဒိဃာ စါ ယေဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက-ထူလာ။
- ၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ၊
 ဘူတာ ဝါ သမ္ဘဝေ သီဝ၊
 သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တ၊ သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။ န ပရော ဗရံ နိက္ခပေထ၊
 နာတိ မညေထ ကတ္တမိ န ကိဉ္ဇိ၊
 ဗျာရောသနာ ပဋိဃ-သညာ၊
 နာည မညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
 မာယုသာ ဧက-ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
 ဧဝံသဗ္ဗ-ဘူတေသု။
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
- ၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ-လောကသ္မိံ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 ဥဒ္ဓိ အဘေစ တိရိယဉ္စ၊
 အ-သမ္ဘာဝံ အ-ဝေရ မ-သပတ္တံ။

- ၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိဿိန္ဒောဝ၊
 သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတ-မိဋ္ဌေ၊
 ဧတံ သတိံ အမိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။
- ၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊ သီလဝါဒဿနေန သမ္ပန္နော။
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘ-သေယျ ပုန-ရေတိ။

မေတ္တ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

- ၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ-ဇာတိနံ၊
 ဒိဗ္ဗ-မန္တာ ဂဒံ ဝိယ။
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရံ၊
 သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
- ၅၉။ အာဏာ-ခေတ္တမိ သဗ္ဗတ္ထ၊
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
 သဗ္ဗသော ပိ နိဝါရေတိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
 ဆယျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ကဏှာ ဂေါတမဏေဟိ ၀။

၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္ထံ၊
မေတ္ထံ ဒွိပါဒကေ ဟိ မေ၊
စတု-ပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္ထံ၊
မေတ္ထံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
ဘဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တ၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

၆၄။ အ ပုမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အ ပုမာနော ဓမ္မော၊
အ ပုမာနော သံဃော၊
ပမာဏန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ-ဝိစ္ဆိကာ သတပဒိ၊
ဥဏ္ဏ-နဘိ-သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ခမန္တ၊ ဘူတာနိ။
သော ဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
ဓန္ဒ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ မောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
 မဟာ-သတ္တံ ဝနေ စရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံသု ဂဏ္ဍိတုံ၊
 ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧက-ရာဇာ၊
 ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော၊
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ-ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ ဗံ ပါလယန္တ၊။
 နမတ္ထု၊ ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု၊ မောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတော၊
 မောရော စရတိ သေနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧက-ရာဇာ
 ရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ-ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂုံ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ ဗံ ပါလယန္တ၊
 နမတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထ၊ မောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
 မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

- ၇၂။ ပုရေန္တံ မောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာ သတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
- ၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောက-နာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာ တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 သစ္စ-ကိရိယ မနုတ္တရံ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ-ဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနော၊
သစ္စ-ဗလ မဝဿာယ၊
သစ္စ-ကိရိယ မကာသဟံ။

၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အ-ပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ အ-ဝဉ္ဇနာ။
မာထာ ပိထာစ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ-ပဇ္ဇလိတော သိဒ္ဓိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒ္ဓကံ ပတွာ ယထာ သိဒ္ဓိ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
ဧသာ မေ သစ္စ-ပါရမီ။

ဝဋ္ဋ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ်

၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တ-လိက္ခေပိ ပါဏိနော၊
ပတိဋ္ဌ မဓိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗံ ပဒ္ဒဝ-ဇာလမှာ၊
ယက္ခ-စောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမု ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေသုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါသာဝတ္ထိယံ ဝိဟ
ရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထ ပိဏ္ဍိကဿအာရာမေ။

၈၁။ တတြခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ-ဘိက္ခဝေါ
တိ။ ဘဒ္ဒန္တေ တိ တေဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု၊
ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရ-သင်္ဂါ
မော သမုပ ဗျူဠော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခဝေ
သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေ
သိ၊ သစေဝေါ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
ဘယံဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ။ မမေဝ
တသ္မိံသမယေ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ
ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံ
ဝါ လောမ-ဟံသောဝါ။ သော ပဟိ ယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ
ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာ
ပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဝံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ လောမ-ဟံသောဝါ။
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဝံ
ဥလ္လောကေယျာထ။ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဝံ

ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ ရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ ဟံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန
မိန္ဒဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ-
ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ
ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယေထာ ပိ၊ နော ပဟိ
ယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ
န မိန္ဒော အ-ဝိတ ရာဂေါ အ-ဝိတ ဒေါသော အ-ဝိတ
မောဟော ဘိရူ ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ' ပလာယိ တိ၊

၈၇။ အဟဉ္စခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမ္ဘာကံ
ဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံဝါ ရုက္ခမူလ-ဂတာနံဝါ သုညာ
ဂါရ-ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ
ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော အဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရေမုရိ
သ-ဒမ္မ သာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိဝေါဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊

အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သဒ္ဓိဝိက္ခော၊
အကာလိက္ခော၊ ဧဟိ-ပဿိက္ခော၊ ဩပနေယျိက္ခော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတာဗ္ဗော ဝိညူဟိတိ။

၉၂။ ဓမ္မဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊

အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊
ဥဇုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ သာမိဗ္ဗိပ္ပုဋ္ဌိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက-သံဃော၊ ယဒိဒံစတ္တာရိပုရိသ-ယုဂါ
နိ အဋ္ဌပုရိသ-ပုဂ္ဂလာ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော
အာတုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလီ-
ကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၉၅။ သံဃံဟိဝေ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံဘဇိဿတိ
ဘယံဝါ ဆဗ္ဗိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတ-ရာဂေါ ဝိတ-ဒေါသော ဝိတ
မောဟော အ-ဘိရူ အ-ဆဗ္ဗိ အနုဗြာသီ အ-ပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒ္ဓံ ဝတ္တာန သုဂတော။
အထာပရံ ဧတဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ-မူလေဝါ၊
သုညာ ဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက-ဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တဘနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမ-ဟံသော န ဟေဿတိ။

ဇေဂ္ဂ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဂ-အာဠာနာဠိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓု-သမ္ပတေ၊
အ-မနုဿေဟိ စက္ကေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသ-ကာရိတိ။
၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
အ-ဟိံသာယစ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာ-ဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿာပိစ န မတ္ထု၊
သဗ္ဗ-ဘူတာ နုကမ္ပိနော။
၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊
နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာဓု-သေနာ-ပမဒ္ဒိနော။

- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
 မြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော၊
 ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
 ဝိပ္ပဋ္ဌဿ သဗ္ဗမိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
 သကျ-ပုတ္တဿ သိရီမတော၊
 ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
 သဗ္ဗ ဒုက္ခံ ပနုဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
 ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
 တေ ဇနာ အ-ပိသုဏာထ၊
 မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝ မနုဿာနံ၊
 ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
 ဝိဇ္ဇ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
 မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။
- ၁၁၀။ ဧကေ စညေ စ သမ္မုဒ္ဓါ၊
 အနေက သတ-ကောဋိယော၊
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ-သမာ၊
 သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူပေတာ၊
 ဝေသာရဇ္ဇေ ဟု ပါဂတာ၊
 သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
 အာသတံ ဌာနမုတ္တမံ။

- ၁၁၂။ သီဟ-နာဒံ နဒန္တေ တေ၊
 ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ။
 ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဝတ္ထေန္တိ၊
 လောကေ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ။
- ၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ
 အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
 မာတ္တိံသ-လက္ခဏူပေတာ၊
 သီတာ နုဗ္ဗန္တေနာ ဓရာ။
- ၁၁၄။ ဗျာမ ပွဘာယ သုပ္ပဘာ၊
 သဗ္ဗေ တေ မုနိ-ကုဉ္ဇရာ၊
 ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
 သဗ္ဗေ ဝိဏာသဝါ ဇိနာ။
- ၁၁၅။ မဟာ-ပဘာ မဟာ-တေဇာ၊
 မဟာ-ပညာ မဟ-ဗ္ဗလာ။
 မဟာ-ကာရဏိကာ ဝိရာ၊
 သဗ္ဗေသာနံ သုခါ ဝဟာ။
- ၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
 တာဏာ လောဏာ စ ပါဏိနံ။
 ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာဿ၊
 သရဏာ စ ဟိတေသိနော။
- ၁၁၇။ သ-ဒေဝကဿ လောကဿ၊
 သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
 တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
 ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

- ၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
 ဝန္တာမေ တေ တထာဂတေ။
 သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
 ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု။
 ဗုဒ္ဓါ သန္တိ-ကရာ တုဝံ။
 တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တေ
 မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
 သဗ္ဗ-သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော။
 သဗ္ဗ ဝေရ-မတိက္ကန္တော၊
 နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
 ခန္တိ-မေတ္တာ-ဗလေနစ။
 တေပိ အပ္ပေ နုရက္ခန္တု။
 အ-ရောဂေန သုခေနစ။
- ၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
 သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အပ္ပေ နုရက္ခန္တု။
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အပ္ပေ နုရက္ခန္တု။
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။

- ၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊
သန္တိနာဂံ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိဿာ-ဘာဂေ၊
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန တေရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော၊
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိဿံ။
- ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာ ရာဇာ၊
လောက-ပါဏာ ယသသိနော။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။

၁၃၀။ သဗ္ဗိ တိယော ပိဝဇ္ဇန္တိ။
 သောကော ရောဂေါ ပိနဿတု။
 မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
 သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန-သိလိယ။
 နိစ္စံ ဗုဒ္ဓာ ပစာယိနော။
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဗုန္တိ။
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
 အာဠာနာဋိယ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ။
 နိသိန္ဓဌာနံ-ဓောဝနံ။
 ဥဒကမ္ပိ ပိနာသေတိ။
 သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂမ္ဘ-ဗုဌာနံ။
 ယဉ္ဇ သာဓေတိ တင်္ဂဏေ။
 ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ။
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဌာယိ မဟာ-တေဇံ။
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ
ဇာတော နဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရော
ပေတာ၊ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ
ဂဟ္တဿ။

အင်္ဂုလိမာလ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

- ၁၃၅။ သံသာဓေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ။
သတ္တိ-ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရ-သေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေဝိ မေ သတ္တာ၊
တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ၊
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အ-ဗတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဧဝမာဒိ ဂုဏုပေတံ၊
အနေတ-ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩဃဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂန္တ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ-သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ၊
ဝီရိယံ ဝီတိ ပဿဒ္ဓိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပရေ။

- ၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ မောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ၊
မုနိနာ သမ္မ-ဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ-ဗဟုလိ-ကတာ။
- ၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယ စ မောမိယာ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊
ရောဂါ မုစ္စိံ သု တင်္ဂဏေ။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။ ဧကဒါ ဓမ္မ-ရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာ ဘိပိဋိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံ ယေဝ၊
အဏာပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမ္ဘာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
 ထိဏ္ဌန္တမ္ပိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂ-ဟတာ ကိလေသာ ဝ၊
 ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။
 ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ-သုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

၁၀-ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တံ၊
 သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခ-ပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 ဘယ-ပတ္တာ စ နိဗ္ဗာယာ။

- သောက-ပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
ဟောန္တ၊ သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
- ၁၅၀။ ဧတ္တာ ဝတာ စ အမှေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တ၊
သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သိဒ္ဓိယာ၊
- ၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တ၊ သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တ၊ သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တ၊
ဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ ဂတာ။
- ၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊
မစ္ဆေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော၊
- ၁၅၃။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
န နော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-သံဃာ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုဒ္ဓိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗ ပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
ပတ္တော သမ္မောမိ မုတ္တမံ၊
ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊

၁၆၀။ ဇယန္တော မောမိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိ ဝခုနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယ-မင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အ-ပရာဇိတ ပလ္လက္ခေ၊
သီသေ ပုထုရိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သု-နက္ခတ္တံ သု-မင်္ဂလံ၊
သု-ပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိတံ၊
သု-ခဏော သုမုဟုတ္တောစ၊
သုယိဋ္ဌံ မြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊ ဝါစာ-ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနော-ကမ္မံ၊ ပဏီမိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ တတူာန၊
လဘန္တ-တ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဋ္ဌော ဗုဒ္ဓ-သာသနော။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁။ သမန္တာ။ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ
ဌေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်
စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူ
တတ်သော။ သဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သော
တုံ၊ နာအံ့သောငှါ။ အဗြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာ
လတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တ၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မ
သဝဏ ကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော် မူထိုက်
ထသော။ အ-ရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှု
ကို ပြုခြင်းငှာ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရ်-ဟတော၊ သံသရာ
စက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိဓံါရကို ပယ်တော် မူပြီးထ
သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့
သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထ ဝံ၊ ဤ စကြဝဠာ၌၎င်း။ လောကန္တရေ ဝံ၊
စကြဝဠာ တပါး၌၎င်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။ သန္တ
စိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ တိသရဏ သရ
ဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်ထသော။ ဘုမ္မာ၊

မြေ၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်
 ၎င်း၊ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေ
 ဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဂုဏ ဂဏ ပဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး၊ လောကုတ္တရာ
 ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဧတေ
 ဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရ ကနကမယေ၊ မြတ်သော
 ရွှေစိုင်း အတိဖြစ် ပြီးသော။ မေရုရာဇေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 မင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်
 ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ သန္တောသဟေတုံ၊
 ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထ
 သော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊ သေတုံ၊
 နာအံ့သောငှါ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ အာယန္တ၊ လာ
 လတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြာ
 ဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့
 သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဇနာစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗ
 သမ္ပတ္တိ သာကေ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်
 ထသော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတူ၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည် ဖြစ်
 ၍။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ရတား၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။
 ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်

မြင်းတို့၌၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ ပမာဒ ရဟိတာ၊
မေုလျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်လော။

၇။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောက
ဿ၊ လူအများ၏၎င်း။ ဝုခီ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိတ၊
သာသနာတော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကို၎င်း။ ဒေဝါ၊
နှုတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်
စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခိ၊
ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ဉာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲ
မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ သုမနာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတော ဝါ၊
ခိုးသူဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿ
တောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊
မီးဘေးမှ၎င်း။ ဥဒကတော ဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိဿာစ
တောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်
ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။ ကဏကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှ၎င်း။
နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒ
ရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မ
တောဝါ၊ မသူတော်တို့၏ တရားဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓိဉ္စိတော

ဝါ၊ မှားသော အယူဘေးမှတင်း။ အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ မသု
တော် ဘေးမှတင်း။ စဏ္ဍာ ဟတ္ထိ အသ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ
အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိ သပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ
ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်း
သောသား၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသော
မြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသော မြွေစိမ်း၊ ကြမ်းသော
သစ်၊ ကြမ်းသော ဝံ၊ ကြမ်းသော အောင်း၊ ကြမ်းသောဝက်၊
ကြမ်းသော ကျွဲ၊ ကြမ်းသော ဘီလူး၊ ကြမ်းသော ရေစောင့်
ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယ တော
ဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှတင်း။ နာနာရောဂတော
ဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါဘေး တို့မှတင်း။ နာနာဥပ္ပဒ္ဒဝ
တောဝါ၊ အထူးထူးသော ဥပ္ပဒ္ဒဝေါဘေးတို့မှတင်း။ အာရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တ၊ ယူကုန်လော့။

၁-(မင်္ဂလသုတ် အနက် ရွေးက ဆိုခဲ့ပြီ)*

၂-ရတနသုတ်အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
တော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စဉ်း။ တထာ
ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
ပါရမီတို့ကိုတင်း။ ဒသဥပ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပ
ပါရမီတို့ကိုတင်း။ ဒသပရမတ္ထ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
ပရမတ္ထ ပါရမီ တို့ကိုတင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်

သော။ သမတိသပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီ
 တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေါ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့
 ကို၎င်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွား
 အလို့ငှါကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏
 အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်
 ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသောစရိယာ
 ယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကို၎င်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံး
 စွန့်သောဘဝ၌။ ဂမ္ဘဝေါက္ကန္တံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 ကို၎င်း။ ဇာတိံ၊ ဖွားခြင်းကို၎င်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော
 တောထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့်
 ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိပလ္လကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊
 မာရငါးပါးကို အောင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗညုတဉာဏပုဂ္ဂိုလေ၊
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊
 ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း။ နဝ
 လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို
 ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဣမေဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာ
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။
 တီသု၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြှိတ်တိုင်း၏
 အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊
 အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်
 သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ၊ အာနန္ဒထေရ်
 ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋီသတဟသေသု၊ ကုဋေတသိန်းမျှ
 လောက်ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ တိုက်တို့၌။
 ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ်ပရိတ်
 တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပတိဂဏ္ဌန္တိ၊ ခံကုန်၏။
 ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီအမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။
 ရောဂါမနုဿဒုမ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊
 ဘေးကို။ ယဉ္ဇ-ယံဧဝပရိတ္တံ၊ အကြင်ရတနသုတ်ပရိတ်တော်
 သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။
 တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်
 ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာစနိဝါ၊
 အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်
 တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသောနတ်တို့
 သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်
 လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဧဝ၊ နတ်တို့
 သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထိုမြို့လည်း။ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။
 သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အိုနတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ
 တသ္မာ ဧဝ၊ ထိုသို့ စည်းဝေး လာကုန်သောကြောင့်သာ

လျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။
 နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။
 ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရေဿ၊ ပြုကုန်
 လော့။ ဒိဝါ၊ နေ၌၎င်း။ ရတ္တာ၊ ည၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရ
 ကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့
 ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀၊ ဣဓေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံ၊ နဂါးပြည်၊
 ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကံဉ္စိ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံ၊ အကြင် သုံးဆောင်အပ်သော
 ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံရတနံ၊ အကြင်အလေးအမြတ်သိုထား
 အပ်သော ရတနာသည်၎င်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတ
 နာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော
 ရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။
 ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေ၊ ဤအရဟံ-စသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သက္ခမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်မူ
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော
 နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့

၏ ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ လျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယဉ္ဇိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤဓယတာ-စသောရတနာ ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ သတ္တဝါ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သော တာပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကိုမလွန်ဘဲ သိတတ်ထ သော။ သုဝိ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ချီမွမ်း တော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေး တတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဟေနသမာဓိနာ၊ ထို အရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသော သမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယဉ္ဇိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်း စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရား စသော သူတို့သည်။ ပသတ္ထာ ချီး
မွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား-အဋ္ဌသတံ၊ တရားရှစ်ယောက်
ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ဧတာနိ၊ ထိုရှစ်
ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိ ယုဂါနိ၊ လေး
ပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊
ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား-
တေ၊ ထိုတရားရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒက္ခိ
ဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထို
ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော
ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟဗ္ဗလာနိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်၏။ သံ
ဃေ-သံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ - အယမ္ဗိရတန
ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း စသော
ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ - ပဏီတော၊ မြတ်၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြီးရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမဿာသ
နမိ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဠေန၊ ပြင်း
စွာသော။ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လ
ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယျ၊

အာရုံပြု၍၊ လဒ္ဒါ၊ ရသည့်ဖြစ်၍။ မုဓာ၊ ကိလေသာကင်းကုန်
လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစား
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်
သော သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊
ဤ အရဟတ္တဖလသမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိသီတော၊ မြေ၌မြှုပ်သော။ ဣန္ဒြိလော၊
ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုမ္ဘိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာ
ကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်
မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိသာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောအရိယ
သစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သော တာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။
ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိ
ယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သော
တာပနီဖြစ်သော သူ့ဘော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်
စာတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ
၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပနီသင်္ဃာ၏။
ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော
သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်

သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါလို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသောပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့
ကို။ ယေ၊ အကြင်သတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တုပရမ
သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌
အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်
ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊
ထိုသတ္တကုတ္တုပရမသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ ရှစ်
ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံ
ဃေ-သံဃဿ၊ သတ္တကုတ္တု ပရမ ဖြစ်သော သောတာပန်
သံဃာ၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-အယဗ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်
မြောက်ဘဝကိုမယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါလို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ဟူသော
အယူ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာန၌ ယုံမှားခြင်း
၎င်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နွား၏ သီတင်းအကျင့်-ခွေး၏သီတင်း
အကျင့်စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူ
၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ကို။

အဿ၊ ထိုသော တာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနပ္ပဒါယ၊ သော
တာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိ
တာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ
တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှားသော အယူသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ငံဝိ၊ ထိုမှားသော အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်
အပ်၏။

၃၈။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်
တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။
အဘိဋ္ဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်း တို့ကိုလည်း။
ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံယေ-
သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန် ဖြစ်သော သံဃာ
တော်၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ-အယမ္ဗိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါး
သော သံယောဇဉ်တို့ကိုပယ်ခြင်း အစရှိသော ရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း။ ဗဏီတံ-ဗဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန
ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်
၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာ ဝါ၊ မနော ဒွါရဖြင့်၎င်း။
ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်
၍လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့

သောငှါ၊ အဘဗွေ၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌဒဿ၊ မင်ဖြင့်မြင်အပ်
ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗွေ၊
မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါမထိုက်သောအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သော
တာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒဗ္ဗိရတနံ-အယဗ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့
ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းတည်း
ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။
ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာန မာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ
ဂိမ္မေ၊ အစစွာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော အဖျား
ရှိသော။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊ အသ
ရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ
စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာန
ဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ
တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒဗ္ဗိရတနံ-အယဗ္ဗိရတနဘာဝေါ၊
ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-
ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကား
ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်သော။ ဝရညူ၊ မြတ်သောတရား
ကိုလည်း သိတော် မူတတ်သော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော

လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော။
 ဝရာဟရော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်
 ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေ
 သယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ
 ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိ
 ယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိ ဓမ္မကို ဟောခြင်း
 တည်းဟူသော ရဟနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီ
 တော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကား
 ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
 စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာ
 လတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း
 သော စိတ်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ဝိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ အဝသစ်၌
 ဖြစ်လတ္တံ့သောကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိဏဗီဇာ၊ ကုန်ပြီး
 သော ကံ-ဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊
 ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဝိရာ၊
 ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံ
 ပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ ယလာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။
 နိဗ္ဗာရန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော
 သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝ
 သစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့

မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်
တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်
အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား
တို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိ ငါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အ
ပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား
တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။
နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ။ အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ။ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ။ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်တို့သည်။ ဘိသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝ ဒဿေန္တိ၊ ပြေငုံကုန်။ ယမ္ပိစေဝ-ယမ္ပိစ ဧဝ၊ အကြင်မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။ အတန္တိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လှံလပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းသော အိပ်ခက်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်ခက်။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာသုတ် (ရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိသမေဓ္မ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္တကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ်မာသောသူသည်။ ကရဏိယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇူစ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဇူစ၊ ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနိစ၊ မာန် မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲ လွယ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူ လွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသော ကိစ္စ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊

ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂစ္ဆောစ၊ မကြမ်းထန်းသည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌၊ အနနုဂိဒ္ဓေါစ၊ မမက်
မောသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသောအမှုနှင့်။ ဝိညူ၊
ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ ဥပဝဒေ
ယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိ
တို့သည်။ ကဲ့ရဲ့အံ့သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒဗ္ဗိ၊ အနည်းငယ်မျှ သော်
လည်း။ နစ၊ အာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်
သည်၎င်း။ ခေခိနောဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟေန္တ၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်
ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေ
သတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဟန္တာဝါ၊ ကြီး
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတို၊ မရှည်၊ မကြီး
မငယ်သော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ ရဿကာ၊ တိုသော
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏုကထူလာစ၊ ကြိုသော သတ္တဝါ၊
ဆူသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တဝါ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ

သတ္တဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒုဗျေ၊ အဝေး၌။
ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။
အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီး
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့
သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တနည်းကား-သမ္ဘဝေ၊ သက်၌။
သီဝါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိ
တတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်၊ စိတ် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု။
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိကုပ္ပေ
ထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသော အမှု၌။ နံ၊
ထို သူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ ချုတ်ချယ်
သော စကားဖြင့်၎င်း။ ပဋိဃသညာ-ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်
ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္ဇူ၊ တစိုးတစီမျှ၊ နာတိမညေ
ထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း
၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နုဣန္ဒေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။
ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသော သားကို။ အာယုသာ၊
အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့်
သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ၊ ထို့အဘူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မနသံ၊
မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓါ၊ အထက်၌၎င်း။ အခေါစ၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိယဉ္ဇ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောက၌။ အသမ္မာခံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိတသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း မရှိတသော။ အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်း မရှိတသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်း တည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ငိုက်မျည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံဝါ၊ သွားသော်၎င်း။ နိသိန္ဓောဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်၎င်း။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော သတိကို။ အမိဒ္ဓေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍ နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသော အယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မှု၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မက်ပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ၊ ကိလေသာ ကာမတို့၌။ ဂေဝံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဟ္တသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ နဟိ ဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တ သုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ် အနက်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော - အဆိပ်
 လျင်သော-မြေခလးပါးတို့၏။ ယောရံ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊
 အဆိပ်ကို၊ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရး
 ကဲ့သို့၊ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်ဘတ်
 ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမ္ပိ၊ အာဏာ
 ခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါ
 ဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြေဆိပ်မှ
 ကြွင်းသော။ ပရိဿယဉ္စာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်
 သိမ်းသောအခါ၌၊ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအား
 ဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်ဘတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ်
 ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ
 ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆပ္ပာ
 ပုတ္တေဟိ၊ ဆပ္ပာပုတ္တနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
 မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏ္ဍာ
 ဂေါဘမကေဟိစ၊ ကဏ္ဍဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေ နှစ်ချောင်း ရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဟုပ္ပဒေ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။ ပဿန္တ၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရိသပါနိ၊ ကင်း၊ သန်းတို့သည်၎င်း။ အဟိ၊ မြွေသည်၎င်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းဗုဒ္ဓန်သည်၎င်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်၎င်း။ ဥဏ္ဏနာဘီ၊ ပင့်ကူသည်၎င်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရဗူ၊ တက်တူသည်၎င်း။ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တ၊ ဖဲလေကုန်လေဘု။ သော အဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ် အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူဇေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထားသော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိဘာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိထသော။ မဘာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမူဆိုးတို့သည်။ စီရသံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှာ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မဘတ်နိုင်ကုန်၊ မြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထို မောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါ့တို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့၊ ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟုဓရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ပြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
 ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
 ၏။ တေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်
 သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
 ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော
 မောရော၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတား
 ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေနာ-ဒေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ၊
 စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧက
 ရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊
 ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပ
 ဘာသော။ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။
 အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ-တဿ၊ ထို
 ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း
 လည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်

လည်းရှိထသော၊ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာ
မိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ
အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ
ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ပြာဟ္မဏာ၊ မတောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်
သတည်း။ မောမိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သောမောရော၊ ထို ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံ
အတားကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယိ၊
ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာဓရ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တဿ၊ အကြင်ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်းခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိကံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူစော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏ ကျေးဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စာကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံ့နိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ-မယာ၊ ငါးဇုံးမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်။ သမာ၊ တကွ။ သိဒ္ဓိ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိယထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသောအလျှံရှိသော။ သိဒ္ဓိ၊ တောမီးသည်။ သောဠသကရီသနိ၊ တဆယ့်ခြောက်မင်းပယ်စာတို့တိုင်တိုင်။ ငဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသာပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇပရိတ္တံ၊ ဝဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင်ဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿ၊ ရဏေနာပိ၊ အောက်မှေကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗ၊ ပဒ္ဒဝ ဇာလမှ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါ တည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ဂဏနာ၊ ရေဘွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ။ ဣဒံ ဇေဂ္ဂံ၊ ဤဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ မေ-မယာ အာနန္တတ္ထေရေန၊ ငါ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဣသျှိ၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား - ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိက သေဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော။

ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏။ တကြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ - အာလပတိ၊ ခေါ်တော် မူ၏။
 ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဩော်-အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စသောသုံ၊
 ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါ သုရ သင်္ဂါမော၊
 တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာနတ်တို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ
 ဗျူဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော။
 အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော။ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။
 အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မုာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော
 အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့ သွားကုန်
 သော။ ဝေါဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်
 ခြင်းသည်၎င်း။ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အ
 ဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
 သည်၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။
 ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော။
 ဟိ၊ သင့်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယ
 တံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်

ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။
ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဓဇ္ဈံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်
ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဈံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ပဇာ
ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း
၏။ ဓဇ္ဈံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။
ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်
၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော
အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်
သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊
ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာ
ဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဈံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။
ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဈံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော

ကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ
 အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်
 ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။
 ယံဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝ၊
 အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော
 လောမဟံသော ဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
 သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊
 လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံသတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
 မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော ဥလ္လော
 ကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်
 သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန-အမည်ရှိသော။ ဒေဝ
 ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာ
 ထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန
 အမည်ရှိသော။ ဒေဝ-ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျား
 ကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ
 ဘယံဝ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝ၊
 အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော
 လောမဟံသော ဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း
 သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊
 ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်
 လတ္တံသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်
 သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေ သိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒြာ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံ ခေါ်ပန ဇေဂ္ဂံ၊ ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံ ဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်စာရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နော ပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြာ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတ ရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂ ရှိ၏။ အဝိတ ဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသ ရှိ၏။ အဝိတ မောဟော၊ မကင်းသော မောဟ ရှိ၏။ ဘိရူ၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊

ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥကြာသီ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယံ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရည ဂတာနံဝါ၊ တော၌ မူလည်း နေကုန် ထသော။ ရုက္ခမူလဂတာနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန် ထသော။ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ မူလည်း နေကုန်ထသော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်း သည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ။ တသ္မိံသမယေ၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမ ဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ-မမံဧဝ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို သာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကိလေသာ တို့မှ ဝေးတော် မူသော ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ကိလေသာ ရန်တို့ကို သတ်ဖြတ်တော် မူတတ်သောကြောင့် လည်း။ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ် သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါး စသော ပူဇော် အ ထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော် မမူသော ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ပုဉ္ဇဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်

လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊
ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
ကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်
တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂ
တော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား-ဣတိပိ၊ ဤသို့
ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော် မူတတ် သော ကြောင့် လည်း။
သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူ
ပလောက၊ တနည်းကား - သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊
ဩကာသလောကဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော် မူ
တတ်သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်
တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤ
သို့ အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာ
ရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား-သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသို့ လွန်သော
သူမရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်
မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေနေယျသတ္တဝါ
တို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မ သာ
ရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်
တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာ

ဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ မုဒ္ဒေါ၊ မုဒ္ဒမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား-ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ မုဒ္ဒေါ၊ မုဒ္ဒမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသော ဝေ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍၊ နောအနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။

အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်၏၊ ဧဟိ
ပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော စကားကိုဆိုသိုက်၏။
ဩနေယျိကော၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်
၏။ ပစ္စတ္တံ-ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌၊ ဝိညူဟိ၊
မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖြစ်သော
ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိဘဗျော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေ ယျာထ၊
အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့
အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိ
တတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း။
ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းသခြင်း
သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိ
တတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့
သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ နော
အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိ ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါ့တပည့် သင်္ဃာ
ဘော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊
တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်ဘတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံ
ဃော၊ တပည့်ဖြစ်သောသင်္ဃာသည်။ ဥဗ္ဗုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ဖြစ်၍

ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက
သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဉာယပုဋိပဇ္ဇော၊
အသင့်အားဖြင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သောသင်္ဃာသည်။ သာမိစိပုဋိ
ပဇ္ဇော၊ အရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။
စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ-ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊
အကြင်ယောက်ျားမြတ်၏ အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ
ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါးအစုံဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်
ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဒေ-ဇေသော သာဝကသံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော
သင်္ဃာတော်သည်ကား။ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ပူဇော်
ခြင်းကိုခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍
ထားသော ပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းခံထိုက်၏။ ဒက္ခိ
ဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏။ အဠုလီကရဏီ
ယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ
၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏စိုက်
ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတံ၊
ဤသို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာ
တော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ
ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထ

ခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿထိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိ
တတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿထိ၊ ပျောက်လတ္တံ့
သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္ထ၊ လောမဟံသ ပျောက်
ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့
၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့
ဆရာ ငါ့ဘုရားသည်။ အ-ရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌
မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါမထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်း
စွာ ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏။
ဝီတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသော
ဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏။ အဘိရူ၊
မကြောက်တတ်။ အဆန္ဒိ၊ ကိုယ်ခက်တရော်မရှိတတ်။ အနု
ကြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတဿ၊
ထို့ကြောင့်။ ပဟိယိဿထိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတုန၊ မိန့်ဦး၍။
အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
စကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေ ဝါ၊ တော၌၎င်း။
ရက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်
ကွယ်ရာ အရပ်၌၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။

တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။
တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နောသိယာ၊
မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော။ နရာ
သဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့
မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။
နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။
သုဒဒသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ဂုဏ်ကို။ သုရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်
ထသော။ (ဝဇ္ဇဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သော်လည်းပေး) သုဒေ
သိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏
ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့
မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ ကုန်သည်ရှိသော်။
အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညဒက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ပွားရာ
လယ်ယာ မြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊
သင်္ဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်
လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်
၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သင်္ဃာတော်၏ဂုဏ်ကို၎င်း။ သရန္တော
နံ၊ အောက်မေ့ကုန်သောသင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်

တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊
အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။ နဟေဿ
တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-အာဠာနာဋိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓု သမ္ပတေ၊
ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော။ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်သော။ စက္ကေဟိ၊
ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိ
သကာရိတိ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော။
အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိ
သတ်ကို။ အဟိံသာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါ၎င်း။ ဂုတ္တိ
ယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ၎င်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော
လုံ့လ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်
အာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်
မူပြီး တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊
အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသ
သော။ သိရိမ တာ၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသ

သော၊ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ
ဘူတာနုကမ္မိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်
မူတတ်သော။ သိဒ္ဓိဿာပိစ၊ သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
တပဿိနော၊ ရှိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။
ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား အားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
မာရသေနာပမဒ္ဓိနော၊ မာရ စစ်သည်ကို နှိမ်နှင်းတတ်သော။
ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ မြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပ ပြုပြီးထသော။
ဝုသီမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီဘော်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊
သုံးပါးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကော
ဏာ ဂမနဿစ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား အားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာ
မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်ကင်းတော် မူပြီးထသော။ ကဿပဿစ၊
ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗ
ဒုက္ခပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်တော်
မူတတ်သော။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်

မူ၏။ အင်္ဂါရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင် ရှိထ
သော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထ
သော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်တော်မူထ
သော။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ ဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္တ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကော၊ လောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီး
ထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။
တေဇနာ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အ-ဝိသုဏာ၊ ချောပစ်
သော စကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမြို့။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။
ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊
စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော။ မဟန္တံ၊
မြတ်စွာထသော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းလော ရွံ့ကြောက်ခြင်း
ရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွား
လည်း ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အမျိုးလည်း ဖြစ်ထ
သော။ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုး
ကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား
ခုနစ်ဆူ တို့သည်၎င်း။ အညေ၊ တပါး ကုန်သော။ အနေက
သတ ကောဋိယော၊ ကုဋေ အရာ မက များကုန်သော။
သမ္မုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ-သမာ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝက တို့နှင့် မတူကုန်သည် ဖြစ်၍ ဘုရား

ချင်းသာ တူရုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာ ဌာန အစရှိသော အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ အာသဘံ၊ ပုရိသ ဥသဘာ အဖြစ် တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝိတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ မြဟ္မဏ္ဍိ၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္ထေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏-ဟူလိုသည်)။

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ မာတ္တိံသလက္ခဏပေတာ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ထေး ထို မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်
တော်၏ အရောင်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏။
မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညု
နော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတတ်ကုန်၏။ ဒိဏာသဝါ၊
ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်လည်း
ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။
မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟဗ္ဗသ၊
ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာ ကာရုဏိကာ၊
များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓိရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်
၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါ
ဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းလည်း မည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်
ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။
တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊
ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတီစ၊ လားရာလည်း မည်
ကုန်၏။ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ၊
မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာစ၊
အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွား
ကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သဃနေ၊ အိပ်သော အခါ၌၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သော အခါ၌၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌၎င်း။ ဂမနေစာပိ၊ သွားသော အခါ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဝစသာစေဝ၊ ဝစိဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒ္ဓါရဖြင့်၎င်း။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန် သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။ သန္တောစ၊ ငြိမ်သက်သည်၎င်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂ ပိနိမုတ္တောစ၊ ခပ်သိမ်းသော အနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှကင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊

ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်သည်၎င်း။
နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ၁၀-၁၀၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေနစ၊ သီ
တင်းဖြင့်၎င်း။ သစ္စေနစ၊ သစ္စာဖြင့်၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေနစ၊
သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာ ဟူသော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တေပိ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်
၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။
အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။
အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်
၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာ အဘို့
ဌ၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊
ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်
နတ်တို့သည်လည်း။ အ-ရောဂေနစ၊ အနာ မရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာ အဘို့
ဌ၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိကုန်သော။ နဂါ၊ နဂါး
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါး တို့သည်လည်း။

အရောဂေနေလ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု။ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာ အဘို့
၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊
ဘီလူးဘို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူး တို့သည်
လည်း။ အရောဂေနေ စ၊ အနာ မရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန စ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု။ စောင့်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန။ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓထရဋ္ဌော၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်း၎င်း။ ဒက္ခိဏေ
န၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရဋ္ဌကောစ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့
ကို အစိုးရသော။ ဝိရဋ္ဌက နတ်မင်း၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်
မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခောစ၊ နဂါးတို့ကို အစိုးရသော
ဝိရူပက္ခ နတ်မင်း၎င်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်၌။
ကုဝေရောစ၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ် ကုန်ထ
သော။ ယသသိနော၊ အခြံအရံ များကုန်ထသော။ စတ္တာ
ရော၊ လေးယောက် ကုန်သော။ ဧတ မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်
မင်းကြီးတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနေစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန
စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု။
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်၊ နဂါး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေ
နစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တာစ၊ တန်းခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓ-သာ
သနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊
ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေဝါတို့သည်။
ဝိဝဇ္ဇန္တ၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း
သည်၎င်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေ
သတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။
မာဘဝန္တ၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိ
သည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိ
သေစွာ ရှိခိုးသောအလေ့ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဗ္ဗာ
ပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရှိ

သေသော အလေ့ရှိထသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အာယု၊ အသက်သည်၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၎င်း။ သုခံ၊
 ချမ်းသာသည်၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၎င်း။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတရားသည်။ ဝနုန္တိ၊
 ပွားကုန်၏။

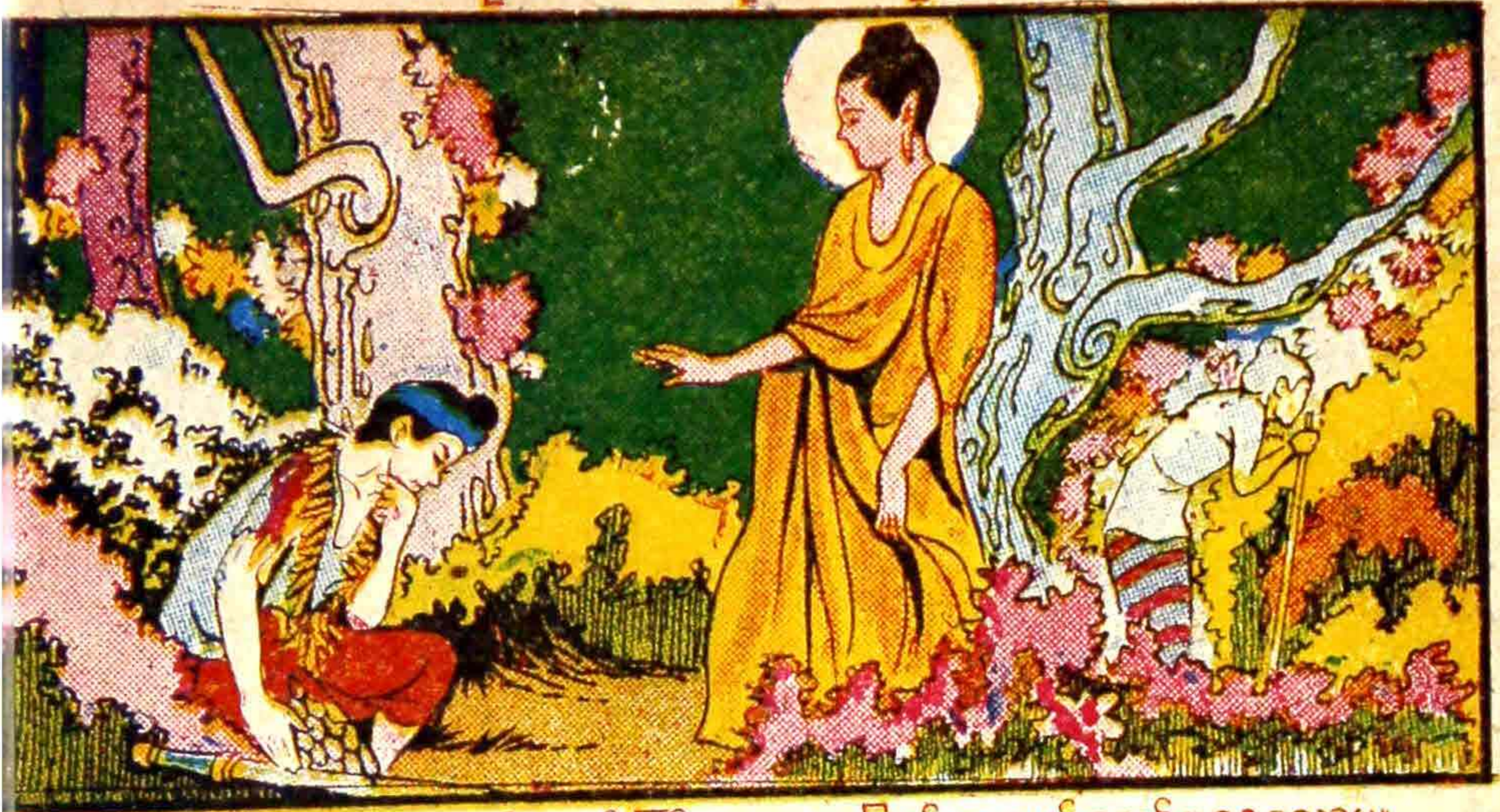
အာဇာနည်ဌာသုတ္တံ၊ အာဇာနည်ဌာ သုတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

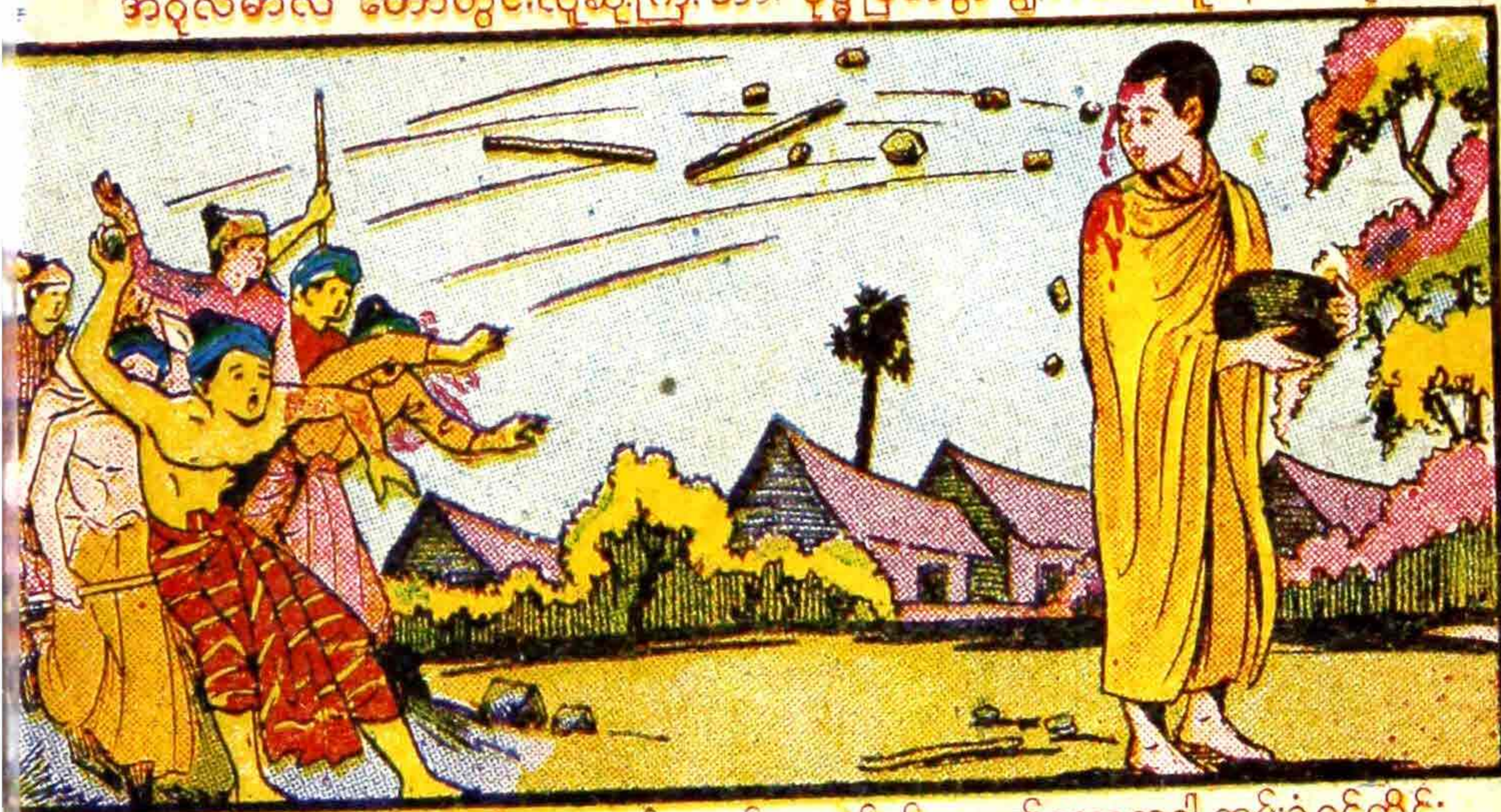
၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
 ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္ဒဋ္ဌာနံဓောဝနံ၊ နေ
 ရာအရပ်ကိုဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ ဧဝံ၊
 ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊
 ချမ်းသာသဖြင့်။ ဝဗ္ဘုဇ္ဈာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန် ဖွားခြင်းကိုလည်း။
 တင်္ဂဏော၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလ၊
 ဿ၊ အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။
 လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်
 ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသောတန်းခိုးလည်း ရှိထသော။
 တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူ
 တော်ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်သရုပ်ဖော်

အင်္ဂုလိမာလ တောတွင်းလူဆိုးကြီးအား မုဒ္ဒ မြတ်စွာ ချွတ်တော်မူနေသောပုံ။

အင်္ဂုလိမာလသည် အကျွတ်တရားရရှိ ရဟန်းတောင်သို့ ရောက်သောအခါ ဆွမ်းခံဝင်တိုင်း
ရွာသားများက အမုန်းကြီး မုန်း၍ ခဲ-တုတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်နှင်ထုတ်နေပုံ။

အရှင်အင်္ဂုလိမာလသည် သားမစွားနိုင်သော မိန်းမအား ပရိတ် ဓွတ်ပေးနေသောပုံ။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊
အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စ၊
သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိ
သော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ
ဣတိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေနသစ္စေန၊
ထိုသို့မှန်သောစကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဟ္တဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော
သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဆင်းရဲကို မျှောက်တတ်ကုန်သော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊
ကိလေသာ ဟူသော မာရစစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်သ
သော။ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်
၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သော။

၁၃၆။ ယေဣမေဓမ္မေ၊ အကြင်စာရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတွာဝ၊
သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါး
သော ဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်

ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိတသော၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိတသော။ အဗျာမိံ၊ နာခြင်းမရှိတသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်းမရှိတသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန် သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဧမာဒိဂုဏ္ဏပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူး တို့နှင့်ပြည့်စုံတသော။ အနေက ဂုဏ္ဏ သင်္ဂဟံ၊ များသော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွယူရ ဖြစ်တသော။ ဩသဓဉ္စ၊ ဆေး လည်း ဖြစ်တသော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်တသော။ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်သူတော် ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိ သင်္ခါတော၊ သတိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဓမ္မာနံဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း။ ဝီတိစ၊ ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်းတို့၎င်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္မောဇ္ဈင်္ဂင်းတို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်း သောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ သိအပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယ စ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း

အကျိုးငှါရင်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ
ရင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်
သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ နာထော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို
ရင်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကိုရင်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်
သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်
တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထို ဟော
တော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်
နှစ်လို၍။ တင်္ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ၊ မုစ္ဆိံသု၊
လွတ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ဧကဒါ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရား
မင်း ဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပိဋ္ဌိ
တော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထေရေန၊
စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံ ယေဝ၊ ထို ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး တရားကို

သာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိသေခြင်းနှင့်တကွ၊ တဏှာပေတွာန၊
ဟောစေလတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊
ဟောသော ခဏ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ၊ ဝုဋ္ဌာသိ၊
ထတော်မူ၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသံ
နံ၊ မဟာကဿပမထေရ်၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့အား။ တေအာဗာဓာစ၊ ထို အနာတို့သည်လည်း။ ပဟိနာ၊
ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်
သော ကိလေသာတို့ ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ၊ တဖန် မဖြစ်
ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဇေဝ၊ ရောက်ကုန်သည့်သာ
တည်း။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆို
သဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌၊ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-ဂ။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
 နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
 အမင်္ဂလာသည် ၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊
 မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယော သံဒွေ၁၈၊ အကြင် အလံသည်၎င်း။
 ယောပါပဂ္ဂဟော၈၊ အကြင် မကောင်းသော ပြုတ်သည်၎င်း။
 အကန္တံ၊ မနှစ်လို ဘွယ်သော။ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ၊ အကြင်
 မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ
 ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထို မကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်
 တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ သံဃာ နုဘာဝေန၊ သင်္ဃာတော်၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တ၊ ရောက်စေ့ကုန်
 သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခ-ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
 သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာ၈၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တ၊
 ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်
 သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊
 သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗာယာ၈၊ ဘေးမရှိ ကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်

ကုန်သော။ ပါဏိနော။ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊
စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကြကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု။ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှ လောက်သော အစဉ်ဖြင့်။
အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုည
သမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်
စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော
စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
ဒဒန္တု။ ပေးစေကုန် သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော
အခါ၌။ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။
ဘာဝနာ ဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန် မွေ့လျော်
ကုန်သည်။ ဟောန္တု။ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ အာဂတာ၊
တရား နာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
ဂစ္ဆန္တု။ သွားကုန်လော။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏
၎င်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊
ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ ယံဗလံ၊ အကြင် ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တဿ ဉာဏဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊
တန်းခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ခွဲ၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုဓဝါ၊ နဂါး
ပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။
ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ပဏီတံ၊
တောင့်တ အပ်သော။ ယံ ရတနံ၊ အကြင် ရတနာသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊
မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနော
အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊
သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတန ဘာဝေါ၊ ဤ
ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား ချမ်းသာ
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ ဒေဝတာ၊
ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်
စောင့်ကုန်သတည်း။ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော
မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗ ဓမ္မာ
နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်
တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ဃာ
တော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တ၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
သံဃာနုဘာဝေန၊ သာ ထူးသည်)။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား- များသော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်။ သဗ္ဗ ပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အလို့ငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သို့။ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင် ဓင်းတို့၏၊ နန္ဒိ ဝဇုနေ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေ တတ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော် မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူ၎င်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမဂ်လေ၊ အောင်အပ်သော မဂ်လာ၌။ တဝ၊ သင့်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မဂ်လာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထသော။ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူး တင့်တယ်ထသော။ သီသေ၊ မြေပြင်၌ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ဂေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။

အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမော
ဒတိ၊ စမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၎င်း။ တဝ၊ သင့်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊
ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂ
လံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ သု-ဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောဒစ၊ ကောင်းသော ခဏ
သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊
ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်
ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
သည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။
ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်သော ကာယကံ၊
ဝစီကံ၊ မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏီမိ၊ ဆောက်တည်ခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုဒပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိ
ဏာနိ၊ မြတ်သော အမှုတို့ကို။ ကတူာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏော၊

မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။
 အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်
 ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာ
 သနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရုဇ္ဇာ၊ ပြန်ပွားခြင်း
 သို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိ
 တိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်း
 ကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊
 ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်။
 နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

ဂ-သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊
ရောင်ပြီးပြန်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရှိညွတ်တွား၍၊ သားနှင့်မိဘ၊
တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မူပါယ်ရှာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊
သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာ
ပိုမ့်။ ။ နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမှု
ဝေ၍၊ စောင့်လေ မျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ ကျင့်ဘွယ်
သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ
ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ ဘခင်
မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညွတ်ထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊
ဆင်ယောင်အံ့ရွတ်။ တပည့်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီး
ကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့။ ။ ကျင့်ဘို့ ဝတ်ငါးဖြာ။

လင့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်
ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်၊
လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ ။ အိမ်သူ
ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှက်ချီသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ။ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊
အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊
စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှော်။ ။ ငါးချက်ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချီ၊
လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ။ ပြုလေ
ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွတ်လစ်၊ အသစ်ဟောကြား၊
နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။
ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။ ကျင့်ဝတ်
မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ ဤသည့်
ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။ လှည်းဘီး
ပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့။ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊ အရှင်
နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မွန်ဒကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊
တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်း
မကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာ လူ့ပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊
စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊
ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်။ ။ လေးရွာဘို့လုံးလုံး လူ
ဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင့်သဘင်၊ ပျော်
ရှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။
ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်
စောမဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား။
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်း
အရာ၊ ရှံရှာလေအပ်၊ လိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု။ ။ခြောက်ခု
ခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ် ခြောက်ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှုတ်တီးတသင်း၊ ပြန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုတ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာ
ပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြည့်ရှုသဘင်အပြစ်တည်း။

လောင်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူ ရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊
တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊
ဤခြောက်ပါးကား။ ။ ပျော်ပါးကြွေအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွေအန်ကြွေးထ၊ မိန်းမကြွေးထွေ၊ သေစာကြွေးမှု၊ အတု
ပြုငြား၊ လှည့်စား တထောက်၊ မျက်မှောက် လှည့်ချက်၊
နိုင်ထက်လူယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။
ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချပ်လှမော၊ စောလှ
လွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊
မပွားရာသည်။ ။ ခြောက်ဖြာ ပျင်းသူအပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွ၊ နိုးကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဘန်၊ ကြည့်ရှု၊
ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာ ငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိခရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊
လာ ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက် စဉ်ကား။ ။ အညဒတ္တ၊
ဘရတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

ရွှေဖြစ် စေ့စပ်၊ တထပ် နောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသပြိုဟ်၊
ပေးလိုစဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်န်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊
မှတ်သား ဝစီပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရွှေတွင်ချိုးမွှမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊
လေးအင် ပိယဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာ စောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ပေးချေလာသည်။ ။
လေးဖြာ ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ-ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေး
တွေမစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊ သူ့ကိုညွှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်
မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား။ ။ မျှလောက် ချမ်းသာ
ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေ
ခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မကောင်း မြစ်ထာ၊ ကောင်းရာ သွင်းထား၊ မကြား
စတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝ
ကား။ ။ မည်ရအတ္တကွာယိတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမျှ၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်
ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား၊ ။ မိတ်ကျွမ်းအနုကမ္ပတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ
အရှေ့မိဘ၊ စောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်
ကားမိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။
ပုဏ္ဏားရဟန်း၊ ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သော လူလေးယောက်

သောက်တုတ် သေရက်၊ ညဉ့်နက် လမ်းသွား၊ ရှုစား
သဘင်၊ ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်။
လေးအင်ပါယသဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်
ရာငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ခြောက်ချက် လောင်းလျာ လို
တော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဉာဏ်
သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သောတရား တပါး

သေခြင်း တပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွား မြားမြောင်၊
အကျိုးဆောင်သည်။ အိုအောင် အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်ပြီး၏။

၉-ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ အက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစကား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေကာ၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များ
တို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်။ ဝမ်း
တွင် အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက် ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူ
စွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်
ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ် တံ
မြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်
သော်၊ ခေါ်ငင်ညီညွတ် သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား
၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊
ခံမည်သာကြံလော မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်း
ကာ ယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သင်္ကန်း သပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပမ်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင် လှမ်းယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား သွင်းခေါက်
ထား။

၁၀။ ရေချမ်း ကပ်လျက်၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီး
ငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ် တိုး၍
မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သော ခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိသေ့ကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လား
ဟု၊ စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး၊ဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်တာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊
မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်းငြားက၊ ဝပ်တွားခယ
တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်း
မျှတ်ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင် စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင်အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိ
သော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းကောင်း
ထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊
ကြားသော်ခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ၊ လာ
ပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်
နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုံပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊
ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ
နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရိသေ့တုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊

လယ်တီမဏ္ဍိုင်-၁၇

(ပဉ္စမအကြိမ်)

နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျနပ်၊
ပုဆစ်တုပ်လျတ်၊ ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊
ကျောင်းထွက်သူပေ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသော ခါလည်း၊ နှုတ်မှာ
မစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကား
မှိုက်မဲ မပြောနှင့်။

၂၆။ လှူဘွယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်
လာသည်ကို၊ လွယ်ကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်
နေ့ည ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်
ခဏ၊ တည်ပါကြ။ ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂမပါစေရ)။

၂၈။ မင်းသွား-ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား
တောက်ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား
ရ၍ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊
ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြူဖြူ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ် ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်
တထွေ၊ မြဲအောင်နေ။ ။ တပြည်တရွာ၊ သွားသော ခါ
လည်း၊ ညီညာလျောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို၊ ကောင်း
ကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နား မငြိမ်းသည်၊
ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှာ၊ တခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊
တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျိစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိနနတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက-ငယ်သည်၊ နှင်ဟယ်
ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိသေ၊ အချင်း
ချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ့ဖ-ရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊
သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထား ပစ်လေ၊ မရိသေ၍၊
ကလေကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်
သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်း
လျောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်
မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရွှေက စူးစူး၊ ဒူး လက် ကို ထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်၊
ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ထောင် လက်ကား၊ အပါး ကြပ်ကြပ်
မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊
သုံးဘွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ
ဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိ

ကိုသာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါ
မည်ထား၊ ဘယ်ခံညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊
ဘဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူ သာမဏေတို့၊
ကြိုကြိုခွဲခွဲ၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရိုသေ
ကြစေ၊ မြွေးပွေး-မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊ ရှုံကြောက်
စေ။

၄၃။ မွေတော် ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမြော်
မပြတ်၊ ရွှေကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက် မိုး
သောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်
တင်ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်
များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်စာင်
လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသာ
မချို၊ ထိုသို့အကြံ၊ ကြိုးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊
မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံ စာဘတ်၊
ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ သည်၊ လည်း၊ ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊
စကားဆိုထွေ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါ
လည်း၊ အကွရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှ
လတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊
စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊
မတတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက်သာများ
အောင်၊ စကားဖောင်ဖွဲ့၊ တုံ့လွှဲကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ
သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွား
ခေါင်းပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာ
ပြုံးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်
ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြပ်မြဲထွေ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ နှံ့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်
သာသာ၊ ပါဌ်ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊
နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်

ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်၊
ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာ ခိုက်ကို
သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွါသော်၊
နောင်ခါနောင်က ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ် ပညာ၊ တတ်မှ သာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ
နေကျိုး နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာ့မူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊
လူမှသာမဏော၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ခါ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည်ထက် သည်
သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရဂုဏ်၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာ
ကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇။ ဘယ်ငှါကိုမျှ၊ စွဲမရ၊ တလွှာ့ဘွယ်သာ။

၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ၊

၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်းရှားနေလေပါ။

၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။

၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတုန်းကာ။

၇၃။ ကြင်နာရိပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်အိုပါ။

၇၄။ ရွာဖွေချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။

၇၅။ ခိုးပါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။

၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့်ယခုခါ။

၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။

လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တတ်လိမ့် များ

၇၈။ ဂုဏ်အင်။

၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်

၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ငြား၊ သိကြားနတ်အသွင်။

၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်းမျက်နှာမြင်။ ။

၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

၈၃။ လိုအပ်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ်ထင်။

၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများကျောက်အသွင်။

၈၅။ ကောင်းကင် မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်း
အသွင်။

၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။

၈၇။ များဖြင့် နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်း
တော် နတ်အသွင်။

၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နတ်ထိုစည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။

၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကိုးအင်။

၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။

၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၂။ ပဉ္စင်း ညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်
နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊
ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း
လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှမြာမြာ၊ သိဿာ
တပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာ
ကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗ။ မှာကမ်း
ငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်။ ။
အပေါင်းသိဿ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း ပြီးပြီ။

၁၀-သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချီပျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ် ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင် ပိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ သက်နှံလူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပျော့ပျော့တောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင်ထန်မိမင်း၊ ဆီနုနှင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမွှေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလောင်း၍၊ နားခောင်း လက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ၆နီ-၆ဝါ၊ ခါသာ သက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ် ခြေကျင်း၊ ကြော့ကြော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည် သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မေခင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေးသည်။ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ စောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကျက်သရေ၊ တတ်မျိုးတွေကို၊ စုံစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ့ဖအေလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတသီး၊ ငါလည်းတသွယ်၊ ဖွားငယ်ဖွားကြီး၊ ဝရီးတူကွ၊ ရှင်ပျတူစုံ၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ-ဇ-ဝိ-ဝေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နှိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရှန်းရှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၏။

ငါးအင်္ဂါနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှ၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံး
သွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနှံသည်....သက်နှံရွှေတောင် - အမဲ့မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊
မောင်မင်းဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မြော်ကာလည်း
ကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမှည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အသာ
လည်းဖွင့်၊ ငုံ့ပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်း
မှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊
ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင် ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာ
ဝပ်တူး၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချင်၍၊ ရွှေစင်
သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊
မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်း ရွှေလျော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊
ကျောင်းတော်မိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ မြတ်မွန်ထံပါး၊ အပ်နှံ
ထားသည်....သက်နှံရွှေတောင်-အမဲ့မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မဲ့ပန်းညိုလည်း၊
အိမ်ကိုမခင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊
မခံရွက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ပေါင်းဖော်
ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏။ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံ
ယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆော-ပုပ်ဟောင်း၊ ငါးသေ
ကောင်ကို၊ ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာ
မပုပ်၊ ပညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေ
ဝါ သက်ပေး၊ မဲ့ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျင်စွာ၊ လူသုံး
ဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြည့်၊ အယူစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲယုံယုံ၊ ယုန်

လျှင် ကျုံ့သို့၊ ထိုတုံ့မဝံ၊ စောင်းမာန်ညံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့
ရိသေ၊ မိမိအေကို၊ ရိသေခညွတ်၊ ဟုတ်ပေတတ်၏။ သက်
မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည် သက်နှံရွှေတောင် - အမဲ့
မောင်၊

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ် ရွဲလုံး၊ မဲ့ဆံထုံးမှာ၊
ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာ မြော်မြင်၊
ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေငြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေ
သောခါဝယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနု၊
သားမျက်ရှု၏၊ တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီး
ငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူခံငြား၊ လျှိုးဝပ်တွား
၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊
အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊
တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည် သက်နှံ
ရွှေတောင်-အမဲ့မောင်၊

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ် ပန်းဖူး၊ ရွှေလို ဦး၍၊
ပျံ့ပျူးသာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာက၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါ
စေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာ
မြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံ ထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊
မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်
ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်
တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်းရွှေဆောင်
သို့၊ မဲ့မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊ ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာ

သင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊
သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊ တူပင်
အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံမည်ကြောင်း၊ တဖြောင်းဖျဖျ၊
ဆိုမြက်ဟသည်၊ ကြွကြွလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊
အပ်ထားနှံသည်....သက်နှံရွှေတောင်-အမဲ့မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊
အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှုံးဆိုအံ့၊ လူလိုသင်ထား၊
ငှက်ကျေးသားမှာ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊
မိန့်မှာ၊ ဒွတ္တိသကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွတ်စီးဖြိုး၍၊ နေ
ချမ်းညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊ လေသာ
နန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည်ခါမှာ၊ လဟာမိုးပြင်၊
ထက်ကောင်းကင်က၊ စွန်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေသော်၊ သံ
ချေညံ့ညံ့၊ ဘဝဂ်လျှံမျှ၊ ရွတ်လျှံလန်းလန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန်လျှင်မနေ၊ လွတ်လိုက်
ပေ၏။ အရှေ့မကြာ။ ထိုအနာကြောင့်၊ နိစ္စာဝတ၊ မရဏာဖြင့်၊
ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊ သက်နှံလူမျိုး၊ သားပန်း
ညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊
အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်း၊ ဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊
မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည် သက်နှံ ရွှေတောင်
အမဲ့မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်
တွင်၊ မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည့်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြေသ

မားလည်း၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမှမဝင်၊ ပိတ်
သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလွမ်း၍၊ လူစွမ်းဘာ
သာ၊ အရွာရွာသို့၊ မြွေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်သော်၊
ရွာတွင်အများ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ နေ့ညမကွာ၊ သရဏဂုံ၊
မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြသည်ကို၊ နား
လည်းမဝင်၊ မြွေသခင်လည်း၊ ငြီးချင်ဘွယ်သာ၊ တစာစာနှင့်၊
သည်ရွာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြွေလျှင်ဖမ်းမည်၊ သွားလေ
သည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊ ထူးထွင်းပေါက်၌၊ မြွေ
ဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြိစွာဖန်၍၊ သဏ္ဌာန်မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊
အလျင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊ ပျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်း
ချောင်း ထွက်မျှ၊ လိုက်လေကလျှင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ၊
သေအံ့ငှါဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊ ဂုဏ်အစွမ်းကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊
အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရွာကလျှင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါး
ရတနာ၊ မြတ်ဂါထာကို၊ ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊
ရွတ်မိကာကာ၊ ဂုဏ်တေဇာကြောင့်၊ ကြားက ဝမ်းတွင်း၊
နဂါးမင်းလည်း၊ ချက်ချင်းယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေ
မသတ်၊ အသက်လွှတ်၍၊ ကြည်ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊
ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ် ဂုဏ်တော်ကြောင့်၊ မိုက်ဖော် မဝင်၊
ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊ သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံး
အချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာပန်းဟန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊
အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊
မြတ်ဆရာတံ၊ အပ်ထား နှံသည် သက်နှံ ရွှေတောင်—
အမဲမောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

* ဘိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဉာဏ်ယူမြော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏
တန်းဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊
စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်၊ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ-အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာကို
ပယ်မှ-ဘေးပက္ခာမည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။
သေရည်ကို သောက်က-အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။ ရေ
ကြည်ကို နှောက်က-အနယ်အမှုတို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍ မဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍
မမျှီနှင့်။ ထင်တိုင်း နှိပ်၍ဆိုက-ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်
သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျှီက-အန္တရာယ် များတတ်သည်။

ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်၊ ကောဓ ခြံရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။ ဂေါဏမံသံကို စားက-မိဘသဘွယ် ဖြစ်ပေသည်။
ကောဓခြံရံကိုပွားက-အဓိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်၊ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘိ
နှင့်။ အယုတ်တရားကို အလိုရှိက-ဘဝဝါ၏ စကားကို ပယ်ရာ
ကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက-သမာဓိ တရားတို့
ကွယ်လွှာရလေသည်။

မြို့သလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစနှင့်၊ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေး မချနှင့်။ မြို့သလိုပုံနှင့် ကလေးကို စက-ကလေး အမိုက်မို၊ ဆဲတတ်သည်။ လူကို ယုံသဖြင့် အကြွေးချက-အရေး မစိုက် သမို၊ မွဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်၊ တန်းခိုး နှပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကျစားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်း လှက-စာဂ၊ တန်တတ်သည်။ တန်းခိုးနှပ်သူ ထမင်းဝက-မာန ထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ၊ အလုပ်အကြံလည်း ရှိမှ။ အဟုတ်အမှန်ကို သိက-သံသရာဘေး ပ၍ အနေကျယ်ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိက-ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ်ကြမည်။

သေဌေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်၊ မြွေမွေး ကို ငယ်သော်လည်း အလမွယ် မပြနှင့်။ သေဌေးလို ကြွယ် သည်ဟု မာန်စွယ်ထက - အရိအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်းတတ်သည်။ မြွေမွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမွယ်ပြက - ထိုမြွေခဲလို့ မကြာ ခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲ မဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်၊ မတော်ဘဲ ဝယ်လေက-အသပြာနေ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ် ချေက-မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြီးမေးစားနှင့်၊ အဖော် မပါလျှင် ခရီး မသွားနှင့်။ မတော်တာကို မြီးစားက-ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါ ပွားတတ်သည်။ အဖော်မပါဘဲ ခရီးသွားက - အရေး မလှ သမို၊ -သောက များတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။ ခရီးကို အပြင်းသွားက-မှားတတ်သည်။ မီးကို
အကြွင်းထားက-ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမှုကို အပြီး မမှားလေနှင့်၊ အနာ ရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက-မုချ မှောက်
တတ်သည်။ အနာရောဂါ ကြီးပွားက ဒုက္ခ ရောက်တတ်
သည်။

စကား၊ စကား ပြောပါများ - စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတမ်းခွန်ထူတတ်သည်။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက-
တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကို ကြံရာသည်။ တန်းခိုးလျှပ်မှ အဘိုး
တန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြု
လျက်၊ ဦးနှုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ ဒကာ၊ ဒကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည လေ့
ကျက်ကြပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော်-ဦးနှု စကားပုံ ပြီး၏။

ဘိုးသူတော်ဦးနု - ဆုံးမစာ

[ဒဂံး စကားပုံ]

သဗ္ဗ ဣစ္ဆံ ပူရေတိ ဧတေနာတိ ဒဂံး။ သဗ္ဗ ဣစ္ဆံ၊
ခပ်သိမ်းသော အလိုဆန္ဒ ရှိသမျှကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေတတ်
၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံစေတတ်သော သတ္တိကြောင့်။
တံ အသပြာ၊ ထိုအသပြာကို။ ဒဂံး၊ ဒဂံးဟုခေါ်၏။ ။ဒဂံး
ဒဂံး၊ ယင်းစကားမတော့-ဘက်လားခေါ် မျက်နှာပွင့်ဆေး
သူပါရင် အေးတာမို့ အနုဆေးလို့လဲ ခေါ်ကြပါရဲ့။ မော်ချင်
မော်၊ ကြားချင်ကြား၊ စားချင်စား၊ သောက်ချင်သောက်၊
စိတ်ရောက်သမျှ-ကိုယ်၊ လိုရာပြည့်စုံ လှပုံကလည်း ချော၊
အပြောလည်း ကောင်း၊ အရောင်းလည်း တတ်၊ အမြတ်
လည်းပါ၊ အရာလည်းရာ၊ မဒလည်း များ၊ စပါးလည်း ရှိ၊
အသိကလည်း လွန်ရိသေ၊ မိတ်ဆွေကလည်း အလွန်ချစ်၊
အပြစ်ရှိသမျှ ပျောက်လို့ကွယ်၊ အမျိုး၊ အနွယ်တောင် မြင့်
မြတ်၊ အရပ်ရပ်လူနတ်၊ လူမော်၊ လူပေါ်၊ လူဆင့်၍ ဒဂံး
မြင်ရင်ဖြင့် ကျော်ရော့၊ တော်တော်မဟုတ်၊ ဟိတ်ကို ထုတ်
ရမှာဖြင့် တရပ်သော၊ ကုလားသော၊ ဒဂံးပြရင် - ဘာဘူ၊
နုနုရဲရဲ--မဲမဲ-ဖြူဖြူ၊ အဘေလောက် မက အဘိုးလောက်ပင်
ကျသော်လည်း ဒဂံးပြရင် ကြည်ဖြူရော့၊ ဇမ္ဗူတွင် အညွန့်၊
တုန့်တုန့် တိုတို၊ ဆိုဆို ဆဲဆဲ၊ တရက်မချာ၊ အသက်သာ
အောင်၊ အရက်ပါတွဲအုံးတော့၊ ခွဲဘို့ဖြင့် မကြံ၊ နှိပ်စက်သမျှ
စိတ်လက်ချလို့မို့ အစစခံပါရဲ့၊ အမှန်စကား၊ သူမရှိလျှင်

လူကဝိတောင် ပြားရမယ်၊ မယားကလဲ မရှိသေ၊ မိတ်ဆွေ
 ကလဲ မျက်နှာလွဲ၊ လူမွဲမို့လဲ ဂုဏ်မရှိ၊ အသိကလဲ မခေါ်ချင်၊
 စိတ်ထင်တိုင်း မပြီး၊ သား၊ သမီးကိုမှ ဆုံးမလို့ မရ၊ လူအဘို့
 မပြောနိုင်၊ မော့မှိုင့်လို့ တခွေခွေ၊ သည်ငွေ အရှာကြပ်တာမို့၊
 တမတ်ကို တဆယ်ထင်မိ၊ တကယ်ပင် ခင်ဗျားနှယ် ရှား
 ရန်တော့၊ မရပါလျှင် ဘယ်ဟာစားရပ၊ တသပြာ အလကား
 မှတ်မဲ့ မသုံးချင်ဘု၊ ကျုပ်တို့လင် ရှာနိုင်လို့ မရှား ပါတဲ့
 ဟောသည်ဒဂံး သည်ဒဂံးရယ်လို့ လက်ဝါးပေါ် တင်
 ကာ ပြသည့်နှယ်၊ လောကတွင် အညွန့်ထားလို့မို့၊ ဒဂံးကို
 တယ်မသုံးကြနှင့်၊ တသက်လုံး ခွဲပြာကျ၍ လူတကာ့အောက်
 တလွှားမှာ ဆင်းရဲသား ဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ တောင်း၍စား
 ဒဂံးမတွယ်၊ ပိုက်ဆံပျက်က ဝယ်တတ်မိတယ်။ မော်ရင်-
 ကြားရင် ဒဂံးကုန်မယ်၊ အသွယ်သွယ် ဘယ်တွင် မမှားရ
 အောင်၊ မောင်မင်းကြီး ကိုဒဂံး - စဉ်းစား၍ သုံးတော်မူကြ
 ပါ- မိတ်ဆွေအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့။

ဘိုးသူတော်ဦးနု ဒဂံးစကားပုံ ပြီး၏။

ဘိုးသူတော်ဦးနု-ဆုံးမစာ

[အလုပ်မျိုးစုံ စကားပုံ]

ကာလ၊ ကာလ၊ ခါသမယဟု၊ ကာလဝိပွတ်၊ ငါးရာနှစ်
ဆယ်၊ ရှစ်သွယ် မေတ္တာ၊ ကရုဏာလည်း ဘာ-မတတ်၍၊
ထောင့်ဖြတ်တီးလာ၊ ပရိယေသန ဝမ်းရရန်ဘို့ အဝဝ ရှာ
ကြသည်။ ပညာသည်ယောင်၊ ဆရာယောင်နှင့်၊ စကား
လှောင် ယောက်ျား၊ ဖဲသမားနှင့်၊ ပွဲစားတဝ၊ ပွဲကြိုစသည်၊
ထိုမှတခန်း၊ ထီးထမ်းလမ်းလျှောက်၊ ကျောက်ကုန် ရွှေကုန်၊
အစုံရောရာ၊ ခဝါ ပန်းဆိုး၊ တမျိုးအထင်၊ အင်္ကျီခုံချပ်၊
ဘိနပ်လုပ်နှင့်၊ အပ်ချပ်ကိရိယာ၊ ၎င်းပြင် အဖြာဖြာတို့ကို
ပညာဘွဲ့ဆိုဘို့ မလိုဟု ထိုထိုကတ္တား၊ ပုဒ်မခြား၍၊ ယောက်ျား
ဖျင်းလျှင်-ပုလိပ်၊ မိန်းမဖျင်းလျှင်-အအိပ်၊ ထိတ်စရာအခါ၊
မဟာရာဇ၊ ကောသလ၏၊ သုပိနအလာ၊ ပညာရှိ မထွန်း
ကား၊ လူကြွားလူမိုက် ပေါ်ထင်၊ အမြော် အမြင် ရှိသူက
တိမ်မြုပ်၊ မဟုတ်မမှန် ပြောသူက ရွှေသွား၊ တရားမသိ သူ
တော်ယောင်၊ လင် ကြောင်တောင်နှင့် မျက်နှာချို သွေး၊
တံစိုး ပေးလျှင် တရားသာ၊ ဘုရား ဒကာလည်း ဘုံဆိုင်
ကြ၊ ကျောင်းအမကလည်း အရောင်တင်ခြယ်၊ သား အောင်
သွယ်ဘို့ ရှင်ကိုပြု၊ ဥစ္စာစုတဲ့ ကျောင်းကြီးရှင်၊ ဆွမ်းခံဝင်ရင်း
လူပျိုလှည့်၊ တကွဲကာလ၊ အမဲကာလ၊ မယ်သီလက လင်ရ
ဘို့ တကိန်းဆင်၊ မြင်မြင်သမျှ ဆိုးအကောင်းမှု၊ တည်ထား
ပြုသည်၊ စရပ်၊ တံတား၊ ကျောင်းကန်များ၊ ကုလားနှင့်

ပေါင်း၍ ရောင်းသူရောင်း၊ ချသူချ၊ စာဂဖောက်ပြန်၊ သည်
 ဘဝ-သည်ကိုယ်စံ၊ နောင်ကာလမှ ဟိုကိုယ် ခံလိမ့်မည်ဟု
 ကျမ်းဂန်နှင့်ဝေးကွာ၊ သံသရာ ဈေးကြောင်းပေါက်၊ ရောက်
 ချင်ရာ ရောက်စေတော့၊ မကြောက်ဘူး ကေန၊ ခါးစည်း၍ ခံ
 မည်ဟု လမ်းမှန်ကို မလိုက်၊ ကလိယုဂ် ဆန်းအခါမို့၊ လမ်း
 မသမာ ကြိုက်ကြသည်၊ လူမိုက်ဆရာတင်၊ ပညာရှင် မဆည်း
 ကပ်၊ အရင်မီးရှိ၊ ကုတ်ဆင်တင်၊ ပုံပြင်နည်းလာ၊ ပေါရာဏ
 စကားလေးဖြင့်၊ ဗမာ ကျင့် ဖောက်ပြား၊ လူမာလ-လူအန္တ
 သာ များသောကြောင့်၊ ဆုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာ၊ ရောင်ဝါ
 ညှိုးနွမ်းလတ္တံ့၊ မိဘအိုးအွား၊ ဆရာများ၊ စော်ကား ရိုင်းသူ
 များလတ္တံ့။

ဘိုးသူတော်ဦးနု အလုပ်မျိုးစုံ စကားပုံ ပြီး၏။

လယ်တီမဏ္ဍိုင်-ဆယ်စောင်တွဲ

ဤတွင် ပြီးပြီ။

—

